

HỎI VÀ ĐÁP

Xin chúng ta hãy cúi đầu. Lạy Chúa Jêsus, chúng con biết ơn Ngài sáng nay vì cơ hội được đến trong sự Hiện diện của Ngài, và thì giờ thông công này, và ngồi ở đây trong các nơi trên trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Giờ đây, lạy Chúa, chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ tiếp tục ở với chúng con khi chúng con nói về Ngài. Xin cho lòng chúng con tràn đầy niềm vui khi chúng con ngược nhìn Lời Ngài và những lời hứa của Ngài dành cho chúng con. Xin ban phước cho mục sư của chúng con, các cộng sự của chúng con, tất cả các anh chị em đến đây để nhóm với chúng con và tụ họp lại ở đây tại địa điểm nhỏ bé này mà chúng con đã chỉ định làm nơi nhóm lại cho Ngài. Và chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ ban phước cho chúng con trong mọi việc chúng con làm suốt cả ngày. Chúng ta cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Mời ngồi. (Tôi đã nhận được cuốn sách của anh, Brother...?...)

² Đây là hầu như thật là một thì giờ cho tôi được nhẹ nhõm chỉ một chút. Tôi đã có các buổi nhóm ở đây, các cuộc phỏng vấn; Tôi đã có cuộc phỏng vấn hoặc một trong hai—hoặc là—hoặc để nhận lấy và trả lời các câu hỏi. Gần như mọi thứ đến vào sáng nay đều là những khái tượng, và tôi chỉ gần như phải...Tôi nói với Billy, nếu Anh Neville không quá bận, Tôi sẽ vợ lấy đồng câu hỏi này và chạy ra đây, hầu như làm khuây khỏa tâm trí tôi một chút. Nó thì...hầu như làm tôi kiệt sức, hầu như...Chúng—chúng những khái tượng thì...Nhưng dân sự đã được giúp đỡ; đó là điều quan trọng. Điều chính yếu, họ đã được giúp đỡ; đó là—đó là phần tốt đẹp. Và vì vậy, sau đó tôi sẽ quay lại với chúng sớm hơn một chút chiều nay, để tôi có thể bắt đầu chiều nay với những trường hợp đặc biệt của tôi, các cuộc phỏng vấn.

³ Bây giờ, chúng ta rất vui mừng sáng nay khi thấy bạn bè của chúng ta và...Bây giờ, điều này...Đừng giữ điều này chống lại Billy. Vậy thì...Anh ấy phải thông báo cho dân sự tôi sẽ tiếp tục

trả lời những câu hỏi này không. Tôi nghĩ tôi có thể có một, có lẽ là một—một giờ hoặc điều gì đó để trả lời các câu hỏi. Một số của tôi...tôi thích...tôi không muốn rời đi; tôi muốn làm tròn trách nhiệm của mình. Hiểu không? Thế thì những câu hỏi này và vân vân, tôi—tôi chỉ thích nói rằng, tôi—tôi—tôi đã hoàn thành việc này. Tôi có quá nhiều thứ trong...trong tâm trí tôi; nó làm tôi lo lắng. Và tôi không muốn lo lắng về bất cứ điều gì; tôi—tôi sẽ về Nhà đến miền Vinh hiển một trong những ngày này.

⁴ Một người bạn cũ của tôi đã nói với tôi cách đây vài ngày, rằng, “Tôi cảm thấy quá mệt mỏi về cuộc sống cứ đi đây đi đó.”

Tôi đã nói, “Anh thân mến, tôi muốn hỏi anh đôi điều. Tôi muốn nói với anh đôi điều. Tôi nhớ nhà. Tôi đã nhớ nhà trong hai mươi năm, và tôi không có nhà để về.” Đúng thế. Đúng vậy. Đó là một điều khủng khiếp để nói. Tôi có thể ngồi xuống và khóc để đi về nhà ở đâu đó. Tôi không có nhà để về. Mọi nơi tôi đi, tôi không thể ở lại đó một vài ngày; tôi sửa soạn để đi nơi nào khác. Tôi chỉ...Tôi cứ theo cách đó; Tôi—tôi được sinh ra theo cách đó. Vợ tôi gọi tôi là “Những Ngọn Gió Không Ngừng Nghỉ.” Tôi cứ—tôi cứ ở đây và ở đó. Và đó là một tình huống rất khó khăn, nhưng tôi nghĩ tôi phải theo cách đó vì chức vụ của tôi. Nhưng nhiều anh em ngưỡng mộ...Chà, chúng ta ngưỡng mộ làm bất cứ điều gì cho Chúa, nhưng anh em không bao giờ...

⁵ Bây giờ, chúng ta chỉ là một nhóm người nhà sáng nay. Hiểu không? Nhưng tôi—tôi nhớ nhà. Tôi muốn về nhà, và tôi không biết phải đi đâu. Anh em nói, “Còn việc đi chơi ở Arizona, gia đình anh ở đó thì sao?” Tôi sẽ ổn trong hai hoặc ba ngày, và tôi phải đi nơi khác. Và tôi đi đến đó, và rồi tôi ở đó hai hay ba ngày, và tôi phải đi nơi khác. Vì vậy không có nhà để về, và tôi nhớ nhà.

⁶ Ồ, có một Nhà. Tôi sẽ—tôi sẽ đi đến đó một lúc nào đó, nhưng tôi phải giúp anh em trước. Hiểu không? Đó là lý do tôi ở đây, là để giúp anh chị em. Và cho đến khi thời điểm đó đến, cho đến khi tôi không thể giúp anh chị em được nữa, thì tôi—tôi muốn về Nhà. Tôi muốn về Nhà thực sự lúc đó. Nhưng có một Nơi ở đâu đó mà tôi sẽ rất thích, tôi sẽ không muốn quay lại nữa.

⁷ Tôi sẽ rời Jeffersonville; Tôi sẽ đi một vài tuần; Tôi muốn quay lại lần nữa. Tôi đi đến Arizona; Tôi nghĩ điều đó thật tuyệt

vời; Tôi muốn quay lại lần nữa. Tôi đi nơi nào khác; Tôi muốn quay lại lần nữa. Và tôi đi đây, đi đó, và tôi...rồi tôi nghĩ rằng tôi muốn đến đây. Tôi đến đây; Tôi chỉ ở đây vài ngày, và tôi gặp tất cả các anh chị em; Tôi muốn đi nơi nào khác. Thấy đó, tôi có các con cái của tôi phân tán trên khắp thế giới, và tôi—tôi...họ mà tôi đã sinh ra cho Đấng Christ. Và tôi...Rồi tôi không có nhà. Tôi muốn có được tất cả họ lại với nhau vào một trong những ngày này, đây, Cha sẽ, và sau đó chúng ta sẽ—chúng ta sẽ có một Nhà nơi chúng ta sẽ không phải đi giông ruổi khắp nơi nữa. Hiểu không? Đã mệt mỗi cảnh đi lang thang mà không có nơi nào để ở lại.

⁸ Và tôi muốn khuyên bất cứ ai, đừng bao giờ làm người nay đây mai đó (hiểu không?), trừ khi đó là loại chức vụ nào đó kêu gọi anh em theo cách đó, vì...tôi—tôi sẽ cho đi bất cứ thứ gì, sáng nay, nếu tôi có một nơi trên trái đất này mà tôi có thể đến và nói, “Đây là nhà!” Tôi sẽ—tôi sẽ...Nếu tôi có nó, tôi sẽ cho một triệu đô la. Nếu tôi có một nơi mà tôi có thể nói, “Ồ, tôi thật thích nơi này biết bao; Tôi không muốn rời xa nó nữa,” Tôi sẽ—tôi sẽ cho đi bất cứ điều gì. Nhưng tôi—tôi không thể tìm thấy nó.

⁹ Tôi là điều gì đó giống như Áp-ra-ham; Tôi đang tìm kiếm một Thành phố. Hiểu không? Tôi không thể tìm thấy nó, nhưng tôi biết nó có ở đó. Nhưng tôi chắc chắn không thể thích nghi với bất kỳ nơi nào đó trên trái đất này. Nó thật không giống như... Những người tốt đẹp, những nơi tốt đẹp, và anh em đi ở đây, nó quá ẩm ướt; đi ra đó, khô quá; đi lên đây, trời lạnh quá; đi xuống đó, nó thì, nóng quá. Thấy không? Và anh em...Không có nơi nào; nó thật sự không phải là Nhà. Tôi không muốn mất thời gian để khóc trên vai anh em, nhưng tôi...

Ồ, chúng ta biết ơn Chúa. A-men! Cảm ơn về mọi điều. Tôi là như vậy, bởi vì tôi là như vậy. Chúa đã tạo ra tôi như thế. Và tôi không thể là gì ngoài những gì Ngài đã tạo ra tôi, u sầu, và những thứ như thế. Họ nói với tôi rằng tôi phải là như vậy để trở thành sự giúp đỡ mà Ngài đã sai tôi đến đây. Và tôi muốn trở thành loại người như vậy. Nếu đó là cách tôi phải trở thành, thì đó là điều tôi muốn trở thành. Dù ý muốn của Vương quốc Đức Chúa Trời,

hay ý muốn của Đức Chúa Trời là gì đi nữa, đó là điều tôi muốn trở thành.

¹⁰ Bây giờ, chúng ta hãy cầu nguyện một lần nữa. Lạy Chúa Jêsus, những câu hỏi này đặt trước chúng con ở đây, thưa Cha. Con không thể trả lời chúng, Chúa ôi. Con—con không đủ khả năng cho những câu hỏi này, nhưng con biết rằng Ngài là đầy đủ mọi sự, bởi vì nó ở trong lòng dân sự. Lạy Chúa, xin sử dụng con, để giảm bớt áp lực cho họ, phải không, thưa Cha? Con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Bây giờ, chúng ta sẽ bắt đầu về...Tôi đoán họ không ghi lại điều này, vì vậy nó chỉ là một...Tôi cho là, nó ổn thôi.

¹¹ Bây giờ, một điều mà...Lý do tôi lo lắng về các câu hỏi, luôn có một điều đáng yêu...điều học búa, thì đúng hơn, điều đó luôn làm phiền tôi: đó là việc trả lời câu hỏi về hôn nhân và ly dị. Ôi chao, những cuộc điện thoại, những lá thư, và một anh em quẩn mình trong tấm chăn nằm ngoài hiên nhà tôi từ mười hai giờ cho đến rạng sáng hôm sau. Các mục sư truyền đạo gọi từ mọi nơi, đã cưới hai hay ba lần, tất cả. Các việc truyền giáo...Tôi muốn hỏi anh em một điều. Tôi biết có một vài trong số họ vẫn còn ở đây, tôi biết. Tôi chưa nhìn qua họ, nhưng vẫn còn một vài người trong số họ ở đây.

¹² Chỉ nhớ điều này! Với những người đã kết hôn, và đã ly dị, và tái hôn, hãy hứa với tôi một điều. Hiểu không? Anh em đã đặt niềm tin vào tôi. (Tôi—Tôi đoán điều này không được ghi âm. Tôi không...) Anh—anh—anh em đã...Anh chị em tin tôi như nhà tiên tri của mình được sai đến từ Chúa, tôi tớ của anh chị em, thế thì anh chị em tin lời tôi cho điều này, phải không? Hãy cứ sống như chính con người anh chị em hiện có. Đừng cố gắng bất cứ điều gì khác giống như thế, nhưng hãy sống, hãy cứ tiếp tục, hãy cứ sống vui vẻ. Anh chị em có...Anh chị em được cứu. Nếu anh chị em là Cơ-đốc-nhân, anh chị em cứ sống cho Đấng Christ; Ngài có lý do để cứu anh chị em.

¹³ Vậy thì, khi tôi trở lại, ý Chúa, tôi sẽ giải thích điều đó cho anh chị em trong Kinh Thánh. Hiểu không? Và đừng bực bội. Nhiều người đàn ông nói với tôi, nói, “Ồ, tôi yêu vợ tôi, nhưng tôi...tôi sẽ thực sự phải rời bỏ nàng; tôi—tôi không muốn bỏ lỡ Sự Cất

lên.” Anh em đừng làm thế! Cứ ở đúng như anh em hiện sống cho đến lúc anh em nghe từ tôi giảng lần nữa (hiểu không?) về đề tài này. Thế thì khi tôi...tôi không thể giải thích nó trong mười hay mười lăm phút; sẽ mất một thời gian để giải thích nó, bởi vì nó phải là Kinh Thánh. Đó phải là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Nếu không, nó không đúng.

¹⁴ Tôi biết những câu hỏi này mà Chúa Jêsus đã phán ở đây, “Nếu một người đàn ông bỏ vợ mình và cưới người khác không phải vì lý do ngoại tình thì phạm tội tà dâm, hễ ai cưới người đàn bà bị bỏ đó, thì sống trong tội tà dâm”: Những điều này, Ngài có lý do để nói vậy. Ngài là Đức Chúa Trời; đó là Lời của Ngài.

¹⁵ Bây giờ, chúng ta hãy quay lại từ đầu và tìm thấy tất cả ý nghĩa của nó, anh em thấy đấy, sau đó chúng ta sẽ đưa nó lên. Nhưng cho đến khi chúng ta làm điều đó, anh em hãy cứ tiếp tục như bây giờ, giống như anh em vẫn luôn làm, nếu anh em là Cơ-đốc nhân. Nếu các bạn là một cặp vợ chồng Cơ-đốc, và các bạn đã kết hôn, có con cái, và những điều như thế, vài sợi dây nhỏ bé ràng buộc các bạn, đừng bỏ vợ hay chồng mình lúc này. Đừng làm thế. Hiểu không? Hãy chờ cho đến khi các bạn nghe tôi một lần nữa về chủ đề này. Các bạn sẽ hứa với tôi điều đó chứ? Hãy giơ tay lên! Bây giờ, anh em đã tin tưởng vào tôi để tin tôi. Bây giờ anh—anh em tin tôi cho đến nay; vậy thì, hãy tin tôi thêm một chút nữa về chủ đề này.

Bây giờ—bây giờ, chúng ta hãy xem nào, sáng nay tôi có một số câu thực sự tốt ở đây, một số...

325. Có phải tất cả những người đi vào Cô Dâu phải sống trong phạm vi một ngàn năm trăm dặm quanh đền tạm không (Tôi tin rằng tôi đã trả lời câu đó một lần nữa Chúa nhật vừa rồi. Tôi sẽ chỉ cần lấy chúng lên và sử dụng chúng như tôi có thể.) —**một ngàn năm trăm dặm của đền tạm, như trong đoạn băng số hai của “Nhà Tương Lai của Cô Dâu”?** Tôi luôn nghĩ rằng Cô Dâu sẽ đến từ khắp nơi trên thế giới vào thời điểm của Sự Cất Lên. Tôi có làm không?

¹⁶ Không, bạn thân mến của tôi, bạn không sai, bạn đúng. Bây giờ, nếu tôi nói bất cứ điều gì trong cuộn băng mà khiến bạn tin...

Bây giờ, tôi chưa...Bây giờ tất cả đều mới đối với tôi, tôi chưa bao giờ nhìn vào—vào những câu này ở đây. Anh em hiểu không? Đây là chùm câu hỏi mới mà tôi đã nhận được vào ngày Chúa Nhật nọ, và đặt chúng trở lại trong chiếc phong bì này, và đặt chúng trở lại đó.

¹⁷ Bây giờ, trong này...Không, Cô Dâu không nhất thiết phải ở trong nơi nào đó. Nhiều người trong số họ sẽ ở trong bụi đất. Họ sẽ ở khắp trái đất; họ sẽ bị đóng băng trong—tuyệt ở phía bắc, và—và bụi của những khu rừng nhiệt đới, và—và trên toàn thế giới. Nhưng khi Tiếng kèn của Đức Chúa Trời vang lên, thì những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống dậy, thức dậy, và ra khỏi bụi đất, cho dầu họ ở đâu. Và bây giờ, trong điều này, sự sống lại sẽ là phổ quát. Hiểu không? Khắp nơi mọi tạo vật trên trái đất ở trong Đấng Christ sẽ đến với Ngài khi Ngài đến (hiểu không?), bất kể anh chị em ở đâu.

¹⁸ Chỉ nghĩ về đấu trường vào thời của các vị tử đạo đầu tiên, khi những Cơ-đốc nhân đó bị ném vào hang sư tử, và những con sư tử đó đã giết những Cơ-đốc nhân và ăn thịt họ. Hiểu không? Tuy nhiên họ đã bị phân tán, xác của họ đã ở trong đồng phân của sư tử trên khắp mặt đất. Cho dù nó ở đâu đi nữa, anh em không thể...Thấy đó, anh em được tạo thành từ một chất liệu vô hình, và Đức Chúa Trời sẽ—sẽ ban cho chất—chất liệu đó trở lại. Hiểu không?

¹⁹ Bây giờ, giống như anh em lấy một—một tế bào. Anh em phá vỡ nó từ một tế bào, và nó đi vào sau đó thành một—một tế bào trong một tế bào, và thành một nguyên tử, và một phân tử, và cứ đi xuống như thế; và cuối cùng nó kết thúc thành vô hình. Nó đi từ xác thịt, thứ mà anh em có thể đặt tay lên, thành khí đốt; từ khí đốt thành axit—axit thành khí đốt, và khí đốt, ngược lại như thế, cho đến khi cuối cùng tất cả đều quy về một điều nhỏ bé, và đó là linh. Và linh này đã chiếm giữ những khí đốt này... Nó có thể không phải là cùng một loại khí đốt, nhưng những đặc điểm của con người anh em sẽ trở lại chính xác như con người anh em. Hiểu không? Linh đã kiểm soát điều đó.

²⁰ Và bây giờ, nói cách khác, khi anh chị em trở thành một thanh niên hay một thiếu nữ, và giống như, Chúa chụp ảnh anh

chị em...Giờ đây, dù già nua, nhăn nheo, biến dạng như thế nào, bất kể điều gì nó sẽ xảy ra, điều đó sẽ diễn ra ngay sau đó. Và thân thể đó có thể bị hủy hoại, biến dạng, bị đốt cháy, bị sư tử ăn thịt, bất kể nó là gì, nhưng nó được tạo thành từ các chất khí, mười sáu nguyên tố của trái đất. Đó là canxi, và kali, và dầu mỡ, và ánh sáng vũ trụ, và vân vân, tất cả kết hợp với nhau để tạo nên thân thể. Bây giờ, không có vấn đề, đó là...Toàn bộ trái đất đầy đầy với điều đó.

21 Nhưng bây giờ, hình ảnh này là điều chính. Rồi trong sự phục sinh, những chất khí, và axit đó, và mọi thứ trở lại đúng vị trí và phát triển lại bức tranh này. Bây giờ, bức ảnh này không được chụp khi anh em được mười sáu, hay mười tám, hay hai mươi ở độ tuổi sung mãn nhất của mình. Nó được chụp khi nào? Trước khi có nền tảng của thế giới, nó đã được đặt trong hồ sơ tuyệt vời của Đức Chúa Trời. Và sau đó, điều duy nhất nó làm là tự khắc họa ở đây để anh em lựa chọn. Hiểu không? Rồi anh em trở thành tôi tớ của Chúa. Ngài biết trước điều đó, khiến Ngài trở thành Đấng Cứu Chuộc, như chúng ta đã trải qua điều đó.

22 Rồi hình ảnh đó là hoàn toàn...Đây là âm bản. Phần âm bản của đời sống là nơi anh chị em đang sống bây giờ. Và bất cứ điều gì, nếu có một âm bản, thì phải có một dương bản trước khi có thể có một âm bản. Do đó, nếu đây là âm bản, thì phải có một dương bản ở đâu đó. Và đây không phải là điều thật; đây chỉ là điều báo trước của điều thật sắp đến. Bây giờ anh em hiểu điều đó chứ?

23 Vì vậy, tôi không quan tâm họ sẽ làm gì với anh em; họ không thể phá hủy hồ sơ đó, bức tranh đó trong phòng trưng bày vĩ đại của Đức Chúa Trời ở trên đó. Điều đó không thể phá hủy nó, nó ở trên Thiên đường. Các bạn có thể đốt nó đi, cho sư tử ăn, muốn làm gì thì làm; nó sẽ xuất hiện trở lại chắc chắn như hai với hai là bốn. Chắc chắn như Đức Chúa Trời đã phán điều đó, nó sẽ xảy ra. Vì vậy, bất kể các bạn ở đâu...

24 Bây giờ, nếu tôi...Tôi nghĩ nếu anh em mở băng ghi âm...(Tôi không biết ai đã viết nó; không ký tên, chỉ là một mảnh giấy nhỏ bằng mực xanh, được viết ra từ một cuốn sổ nhỏ. Trông giống như nó đã bị xé ra từ một cuốn—một—một cuốn sổ nhỏ.) Nhưng

hãy nhớ rằng, về điều này, trong—trong câu hỏi này bây giờ, trong băng ghi âm, nếu anh em để ý, tôi đã nói điều này, điều gì đó về điều này (bây giờ có thể không rõ từng chữ, nếu anh em kiểm tra băng này với băng kia): Tôi đã nói, “Chẳng hạn, chúng ta ở đây sáng nay. Thành phố này mà chúng ta hằng mong đợi sẽ có diện tích khoảng một ngàn năm trăm dặm vuông.” Tôi nói, “Thành đó sẽ trải dài từ Maine đến Florida, và từ Bờ biển phía Đông đến tám trăm dặm về phía tây Sông Mississippi, một ngàn năm trăm dặm vuông.” Tôi nói, “Hãy nghĩ về nó, ngay tại đây sáng nay, có những người đang ngồi ngay tại đây mà—mà thực sự đến từ khoảng cách xa như vậy, từ một ngàn năm trăm dặm vuông, đang ngồi ở đây.” Bây giờ, tôi không biết Đền thờ sẽ đặt ở đâu trên trái đất, nhưng tôi có một ý tưởng rằng Đền thờ sẽ nằm ngay gần nơi Palestine hiện nay. Đó có lẽ sẽ là đỉnh núi ngay tại đó. Nó sẽ vươn ra. Dĩ nhiên, ở đó sẽ không còn biển nữa. Hãy xem, thế giới này có hai mươi lăm ngàn dặm xung quanh nó, nhưng một ngàn năm trăm dặm thì không nhiều lắm từ đó. Nhưng Thành Phố vĩ đại này sẽ tọa lạc trên ngọn núi một ngàn năm trăm dặm vuông này.

²⁵ Bây giờ, lý do tôi tin đó là vì những lời tiên tri và những điều liên quan đến Núi Si-ôn ở Giê-ru-sa-lem và các thành phố đó. Và đó là nơi tiên tri Áp-ra-ham đang tìm kiếm Thành phố đó, và đó là Đức Chúa Trời là Đấng Xây Dựng và Đấng Tạo Dựng. Ông đã tìm kiếm Thành phố đó trong vùng đất đó. Tôi tin rằng nó sẽ ở nơi xứ đó tọa lạc.

²⁶ Xứ đó, anh em hầu như không thể tìm được trên bản đồ. Đó là một chấm rất nhỏ. Và hãy nhìn vào nước Nga đó, và Hoa Kỳ, Nam Mỹ, và tất cả những nơi tại đó...Tại sao Đức Chúa Trời rất ghen tị về nơi đó (hiểu không?), về một nơi đó? Đó là câu hỏi. Tôi không thể chứng minh điều đó, nhưng nó chỉ có vẻ như vậy đối với tôi. Nhưng bất kể nó là nơi nào, chúng ta đang hướng về đó, vì vậy hãy ngợi khen Chúa vì điều đó.

²⁷ Bây giờ, nếu anh em có ấn tượng rằng tôi—rằng tôi đã nói nó sẽ ở trong...khoảng một ngàn năm trăm dặm của đền tạm, đó là một ấn tượng sai lầm (anh em hiểu không?), bởi vì nó sẽ không như vậy. Nhà tạm này có...Đây chỉ là một nơi nhỏ sắp bị

phá hủy. Và—và thế giới sẽ bị thiêu rụi, và tất cả những thứ này sẽ bị xóa sổ. Và Indiana này, và Hợp chủng quốc Hoa Kỳ, và mọi thứ sẽ tan chảy và biến thành sáp ngoài kia không có gì ngoài dung nham. Hiểu không? Mọi tội lỗi, mọi bệnh tật, mọi vi trùng, mọi thứ khác sẽ bị hủy diệt. “Và tôi nhìn thấy Trời Mới và Đất Mới, vì thứ nhất...”

28 Hãy suy nghĩ! Đức Chúa Trời đã dành sáu nghìn năm để xây dựng thế giới này, sắp xếp nó lại với nhau, hình thành nó. Ngài làm điều đó cách nào? Kinh Thánh nói, “Ngài đã tạo ra nó từ những thứ không xuất hiện”; tức là, Ngài đã dựng nên trái đất. Bây giờ hãy để ý; trái đất này đẹp. Chính Đấng Tạo Hóa đã tạo ra trái đất cho một mục đích (Sa-tan đã làm ô uế nó), Ngài giáng xuống để cứu chuộc những gì còn lại ở đây. Và Ngài đã đi đến nơi nào khác và đang trong công việc sáng tạo của Ngài.

29 Bây giờ, Ngài đã mất sáu ngàn năm để làm nên trái—trái đất, và Ngài sẽ mất hai ngày để tạo ra Thành phố hoạt động trên trái đất. Ngài là...“Trong Nhà Cha Ta có nhiều lâu đài: nếu không phải vậy, Ta đã nói với các ngươi rồi. Ta sẽ đi để chuẩn bị cho các ngươi một chỗ (xây dựng Thành phố bằng vàng trong suốt, đường phố bằng vàng).” Thật là một nơi tuyệt đẹp.

Ngài lấy nó ở đâu? Có bất kỳ vật liệu nào trên các trái đất, hay các mặt trăng, và các ngôi sao khác, và mọi thứ không? Ngài không cần phải có nó, Ngài là Đấng Tạo Hóa. Ngài đã đi để xây dựng Thành phố. A-men! Điều đó đủ tốt cho tôi, há chẳng tốt cho anh chị em sao? Tốt đấy. Vì nếu Ngài xây cái này, và tôi thích cái này, thì khi Ngài xây cái mới này nó sẽ như thế nào? Ồ chao ôi, thật là một điều tuyệt vời. Và vì vậy tôi thật là vui mừng rằng chúng ta hướng đến Thành đó. Được rồi.

326. Anh Branham, tôi yêu Chúa, nhưng trong năm qua tôi đã—tôi đã phải đối mặt với một vấn đề. Có vẻ như đôi khi tôi gần như mất trí. Nó là gì? Xin cầu nguyện cho tôi và chồng tôi.

30 Ồ, nếu không có...Nếu người này đã có cuộc phỏng vấn riêng, giống như các bạn những người đã ở đó sáng nay, nó sẽ rút ra vấn đề là gì, bất kể nó là gì. Hiểu không? Chúa sẽ tỏ lộ nó là gì.

Nhưng bây giờ, tôi không biết chị là ai, và chị không đang ngồi ở đây; nó chỉ nói, “Một người chị trong Đấng Christ.”

³¹ Bây giờ, bây giờ, nếu nó là...nếu có điều gì đó chị đã làm sai, điều đó quấy rầy chị, thế thì hãy kiểm tra nó với Kinh Thánh và xem chị phải làm gì. Nhưng nếu chị đã không làm bất cứ điều gì sai và chị không bị lên án về bất cứ điều gì, thì có lẽ đó là do thần kinh của chị. Hiểu không? Đó có thể là nhiều điều đã xảy ra: có thể là một số rắc rối trong cuộc sống của chị. Có lẽ đó là một—một người phụ nữ ở đây có thể đang trong thời kỳ mãn kinh. Đó là khi mọi thứ đều không ổn với chị ấy, và không có gì sai với chị ấy, tuy nhiên mọi thứ đều không ổn với chị ấy. Và chị ấy không giả vờ, nhưng chị thật sự cảm thấy điều đó; cảm thấy như là có thật. Bất kỳ người nào bị thần kinh đều ở trong cách đó. Và đừng bao giờ bất đồng với điều đó.

³² Và các anh những người chồng đối với những người vợ của mình, khi họ đang ở trong thời điểm đó của cuộc đời, nếu anh em từng...nếu chị ấy từng là người yêu quý của anh em, anh em hãy ở với chị ấy ngay lúc đó, vì chị ấy cần anh em. Chị ấy thực sự cần sự giúp đỡ của anh em; chị ấy cần ai đó giúp đỡ, và hiểu chị. Hãy nói chuyện với chị ấy, ôm chị trong vòng tay của anh em giống như—như—như thể chị ấy là người yêu của anh em, và chị ấy nên được như vậy. Và—và hiểu chị ấy, bởi vì chị ấy đang trải qua thời kỳ mà toàn bộ bản chất của chị ấy đang thay đổi, và anh em phải tốt với chị ấy vào thời điểm đó.

³³ Tôi nghĩ đó là lý do tại sao Ông Rockefeller đã mắc sai lầm chết người. Ông ấy được cả nước yêu mến, có lẽ sẽ là tổng thống tiếp theo của chúng ta. Nhưng khi vợ ông mãn kinh, và bắt đầu mãn kinh, và ông đã bỏ bà ấy, và cưới cô thư ký của mình, anh em thấy những gì đã xảy ra chứ? Điều đó cho thấy vẫn còn một số người Mỹ có suy nghĩ thực sự tốt.

Bây giờ, tôi thích Ông Goldwater, tôi nghĩ, hoặc—hoặc, Ông Rockefeller, ông ấy là một...Tôi cũng thích Ông Goldwater; Tôi thích mọi người. Nhưng tôi—tôi không muốn...Một vài trong số các bạn—một số anh em Cộng hòa của tôi đang ngồi ngoài đó nghe tôi nói điều đó, tôi...

³⁴ Lưu ý, nhưng tôi không phải là một chính trị gia, tôi—tôi muốn trở thành một Cơ-đốc nhân. Hiểu không? Và đây không phải là nơi dành cho chính trị. Hiểu không? Dù sao đi nữa toàn bộ sự việc đã qua đi, theo cách đó, nhưng điều mà chúng ta đang nói đến là Đời đời. Dân chủ hay Cộng hòa...Ồ, thật là một mớ hỗn độn; nó không bao giờ có thể được cứu chuộc. Nó đã kết thúc, vì vậy đừng tranh luận về điều đó. Điều phải làm là sống cho Vương quốc này. “Vì ở đây, chúng ta không có một Thành còn luôn mãi, nhưng chúng ta tìm kiếm một Thành sắp đến.” A-men! Đúng thế. Vâng, thưa quý vị!

³⁵ Vì vậy, chính trị là một bên của hàng rào, và tôi ở bên kia. Tôi nói, “Tôi—tôi đã từng bỏ phiếu; đó là cho Đấng Christ; Tôi chắc chắn chiến thắng.” Đúng thế. Hiểu không? Anh em có một cuộc bỏ phiếu sắp tới. Hiểu không? Đức Chúa Trời đã bỏ phiếu cho anh em, và ma quỷ đã bỏ phiếu chống lại anh em. Bây giờ, cách mà anh em bầu chọn sẽ quyết định hướng đi cuối cùng của anh em.

³⁶ Vì vậy bây giờ, tôi tin rằng người này chỉ là...Tôi sẽ nghĩ rằng đó chỉ là lo lắng. Nếu không có gì lên án anh em, hãy tiếp tục và chỉ cần nói, “Tránh xa khỏi ta, ớ Sa-tan!” Cứ tiến tới. Hãy chủ động và sống cho Chúa.

327. Bây giờ. Có điều kiện nào mà cho phép tái hôn sau khi ly hôn không, theo như (Bây giờ, tôi sẽ xem liệu đây có phải là một...Tôi nghĩ có hai hoặc ba câu hỏi về vấn đề này.)—**theo như lời Kinh Thánh không? Nếu tôi không—nếu tôi không còn ở trong tình trạng đã kết hôn trước...từ những lần trước, nó...có những cơ sở nào cho ly dị mà cho phép bạn thậm chí tái kết hôn không? Tôi sẽ—tôi sẽ (b-u-i...) các...mua bằng (Vâng!) để có được câu trả lời này. Cảm ơn anh rất nhiều. Tôi sẽ trông đợi câu đó vào Chúa nhật.**

³⁷ Ồ bây giờ, tôi đã nói điều này, anh em thấy đấy. Đừng—đừng...Tôi—tôi...Hãy để tôi để lại điều đó (anh em hiểu không?) cho đến khi chúng ta đến một nơi mà bây giờ...nơi mà chúng ta sẽ...tất cả điều này sẽ được giải quyết. Và bây giờ, anh em chỉ cần nhớ, đó là ý Chúa, ngay khi tôi trở lại. Lần tới tôi đến, ý Chúa, tôi

sẽ giảng về chủ đề đó. Hiểu không? Và bây giờ...Và rồi, chúng ta sẽ ghi âm nó dù sao đi nữa. Và nếu—nếu nó làm tổn thương, thì nó làm tổn thương; nếu nó làm rõ, thì nó làm rõ. Nhưng anh em chỉ cần có một lòng can đảm tốt. Hiểu không?

328. Anh Branham thân mến, một người có thể chịu phép báp têm bằng Đức Thánh Linh mà không có các dấu hiệu theo sau, ít—ít nhất là không cho đến khi...một số thời gian và điều kiện trong tương lai được chỉ định bởi Thánh Linh?

³⁸ Bây giờ, điều đó nghe có vẻ giống như một câu hỏi lẫn lộn, nhưng đó là một câu hỏi hay, rất tốt. Hiểu không? Bây giờ, ở đây cho tôi một cơ hội nhỏ, mà tôi thấy rằng điều đó đang có tác dụng với gia đình của tôi—của tôi ở đây bây giờ (hiểu không?), tôi muốn nói với anh em, gia đình tôi, và gia đình ở thế giới nơi chúng ta...nơi các băng ghi âm của chúng ta lưu hành.

³⁹ Bây giờ, phần lớn hội chúng của tôi gồm những người Ngũ Tuần, và bởi vì Ngũ Tuần là sứ điệp mới nhất mà chúng ta có được trong hàng ngũ giáo phái. Và đối với tôi, tôi chắc chắn đồng ý với họ hơn bất kỳ giáo hội giáo phái nào khác. Tôi bám về phía Ngũ Tuần, bởi vì nó là một...sứ điệp sau cùng. Và tất cả những người cải đạo của tôi mà tôi đem đến với Đấng Christ, tôi cố gắng hướng họ đến một nhà thờ Ngũ Tuần nào đó. Nhưng tôi đã lên án họ theo mọi cách mà tôi biết, rằng họ đã sai trong lời Kinh Thánh bằng cách là một giáo phái và không sẵn sàng bước đi trong Ánh sáng khi Ánh sáng được ban tặng cho họ. Tuy nhiên, nếu hôm nay tôi phải chọn lấy bất kỳ hội thánh nào trên thế giới, Tôi sẽ chọn Ngũ Tuần khi nói đến giáo phái. Nhưng khi nói đến các cá nhân, cả nam và nữ, đều có những Cơ-đốc nhân chân chính trong tất cả các giáo phái của họ: Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, vân vân. Nhưng tôi đang nói về những hệ thống mà những người này đang ở trong, không bao giờ cá nhân, nhưng hệ thống mà những người này đã bị cuốn vào giáo phái của họ. Họ hiểu rõ ràng rằng bây giờ (thấy không?), rằng tôi—tôi nghĩ mọi người...Nếu họ là Công giáo La Mã, Chứng nhân Giê-hô-va, Do Thái Chính thống, bất kể họ là ai,

điều đó không quan trọng với tôi; nhưng họ là những cá nhân mà Đấng Christ đã chết để cứu.

40 Và bây giờ tôi...Và đồng ý với hệ thống của họ rằng họ đang ở trong...Tôi tin cũng có nhiều Cơ-đốc nhân ngoài kia ở trong Báp-tít, như có những người trong Giám Lý, hay Trưởng Lão, hay bất cứ điều gì khác. Họ là những Cơ-đốc nhân, những tín đồ thực sự. Và ngay trong giáo hội Công giáo La Mã có những người chân chính ở đó, đó là những người nam và người nữ thực sự yêu mến Chúa. Và họ không gia nhập giáo hội đó là sai, họ tham gia nhà thờ đó là đúng. Nhưng đó là một hệ thống trong đó hướng tâm trí của họ đi sai đường. Và nếu đến một lúc mà tôi thành lập một giáo phái, thì tôi đã lừa dối anh chị em và đưa anh chị em vào một hệ thống; điều đó còn lâu đối với tôi. Và cầu xin Đức Chúa Trời giữ cho tôi trong tâm trí tôi mình miễn để hướng dẫn anh chị em đến với Chúa Jêsus Christ, là Lời. Hãy ở lại với Điều đó. Hiểu không?

41 Nhưng bây giờ, người này ở đây đang đặt câu hỏi về khả năng có phép báp têm bằng Đức Thánh Linh mà không có những dấu hiệu theo sau họ. Bây giờ, nó sẽ...Nếu anh em được sanh lại, anh em là...Nếu anh em được sanh ra đầu tiên như một con người và một con người bình thường...Bây giờ, tôi đang trả lời điều này trong một—trong một—một cách trẻ vị thành niên thực sự để làm điều đó. Nhưng nếu anh em sanh ra là một con người bình thường, anh em sẽ thực sự làm những việc mà một người bình thường sẽ làm. Đúng thế không?

42 Khi anh em được sanh ra làm người, những đặc điểm tự nhiên của con người sẽ theo anh em. Anh em sẽ không sống trên cây và cố gắng bay bằng đôi cánh của mình như một con chim, hoặc—hoặc—hoặc đại loại như thế. Đó không phải là—đó sẽ không phải là một con người bình thường, những hành động bình thường của một con người. Hành động bình thường của con người là làm việc, có...kết hôn, có gia đình, và làm những điều này. Đó là điều tự nhiên, bình thường của con người, bởi vì bạn được sinh ra như vậy. Thế thì khi anh em được sinh ra là một Cơ-đốc nhân, được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì

anh em tự nhiên tiếp nhận các thuộc tính của Đấng Christ. Anh em hiểu không?

⁴³ Bây giờ, nếu chúng ta đến đây sáng nay trong hội chúng này, nơi anh chị em đang ngồi ở đây và lắng nghe sự giảng dạy ngày này qua ngày khác, anh chị em sẽ thấy mình khác với người khác, bởi vì anh—anh chị em khác biệt. Anh chị em là—anh chị em thật khác biệt; khẩu vị của—của anh chị em khác biệt; anh—anh chị em ăn khác biệt; nhưng tất cả anh chị em đều ăn thức ăn. Nhưng bây giờ, chỉ từ... Với việc một cá nhân thật giống như người khác, anh chị em khác với người khác. Những Cơ-đốc nhân làm điều tương tự. Anh em không thể nói, “Bây giờ tất cả...” Tất cả đều nói tiếng lạ, tất cả đều nói tiên tri, tất cả đều...? Thấy không?

⁴⁴ Anh em phải quan sát những điều này, bởi vì một Cơ-đốc nhân có những—những thói quen của một Cơ-đốc nhân; và họ sống như một Cơ-đốc nhân. Chúa Jêsus phán, “Những kẻ tin sẽ có những dấu lạ này.” Để ý: “Nhơn Danh Ta họ sẽ trừ quỷ; họ sẽ bắt rắn hay... uống giống chi độc; và họ sẽ nói những thứ tiếng mới.” Và—và những thứ đó chỉ thực sự đi theo những Cơ-đốc nhân.

⁴⁵ Bây giờ, người ấy có một điều rất tốt ở đây: “...hay chúng tôi đợi đến thời gian tương lai hay những điều kiện do Đức Thánh Linh chỉ định?” Tôi thích điều đó. Hiểu không? Bây giờ anh em hiểu được ý tưởng đó không? Khi nó được chỉ định bởi Đức Thánh Linh! Đức Chúa Trời chỉ định các sự việc.

Và ở đó, tôi nghĩ nếu những người Ngũ Tuần cố gắng (nghe băng ghi âm này), anh em sẽ hiểu tôi nếu anh em hiểu được ở đây tại sao tôi khác với anh em nhấn mạnh ý tưởng đó rằng tất cả họ phải nói tiếng lạ. Tôi—tôi không thể thấy điều đó đúng, bởi vì nó sẽ là... Tôi thích bánh anh đào, nhưng không cần thiết, và tôi là một con người, nhưng tôi không cần phải cố gắng nói với anh em, “Nếu anh không ăn bánh anh đào, anh không phải là con người.” Hiểu không? Nhưng ăn bánh anh đào chỉ là một trong những thói quen của con người. Hiểu không? Anh em có thể không đồng ý với tôi về điều đó, nhưng—nhưng nó—nó đúng. Bây giờ, một người sẽ ăn cái này, và một người sẽ ăn cái gì khác.

⁴⁶ Vậy thì, Đức Thánh Linh chỉ định những chức vụ này, nhưng khi anh em cố ép mình vào đó... Nếu tôi nói anh em phải ăn bánh

anh đào, nếu bánh anh đào khiến anh em nôn mửa thì sao? Và tuy nhiên, anh em sẽ nôn mửa và cố gắng ăn bánh anh đào và nôn mửa, và...?...Thấy không? Anh em thì—anh em thì—anh em đang làm tổn thương chính mình, và đó là cách anh em cố gắng làm khi anh em cố ép mình làm điều gì đó trái ngược với Thánh Linh. Ngài đã phân bổ đời sống của anh em cho một điều nào đó. Anh em hiểu điều đó không? Hiểu không?

47 Và anh em, khi anh em đầy dẫy Thánh Linh, đây là một trong những dấu hiệu tốt nhất mà tôi biết: anh em thật ở trong tình yêu thương với Đấng Christ và tin mọi Lời mà Ngài nói là Lẽ thật. Hiểu không? Đó là bằng chứng rằng anh em có Đức Thánh Linh. Và đời sống của anh em đầy dẫy sự vui mừng, và—và ôi chao, mọi sự thì khác hẳn (thấy không?) so với trước đây. Đó là Đức Thánh Linh.

48 Bây giờ, những ân tứ này ở trong Đức Thánh Linh. Bây giờ, nếu hội chúng này sáng nay, đây...chỉ là một nhà thờ ấm cúng tốt đẹp đầy dẫy...(Các phòng phụ, dĩ nhiên, cũng đầy người.) Nhưng trong...Chỉ là một...(Không thông báo chúng tôi sẽ trả lời những câu hỏi này, nhưng những người này vừa mới đến.) Để ý, nếu mọi người ở đây hoàn toàn hòa hợp với Đức Thánh Linh, mỗi người trong anh em được đầy dẫy Đức Thánh Linh và hòa hợp với Đức Thánh Linh, những dấu hiệu này sẽ luôn luôn nhân lên giữa các bạn (thấy không?); nó sẽ liên tục diễn ra. Nhưng nơi nào có sự lộn xộn, nơi nào có sự khác biệt, và nơi nào chúng ta sắp đặt, thì Đức Thánh Linh không thể tự hành động. Anh em hiểu không? Ngài không thể hoạt động thông qua những người đó. Hiểu không?

49 Và ở đó, nếu tôi nói, “Bây giờ anh em, mỗi người trong anh em đã nói tiếng lạ chứ?”

“Có.”

“Ồ, anh em đã có Điều đó.” “Anh em đã nói tiếng lạ chứ?”

“Không.”

50 “Anh em chưa có Nó.” Bây giờ, tôi đang biến mình thành một thẩm phán. Đức Chúa Trời là Quan Án của những điều này.

⁵¹ Nhưng hãy xem, Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau họ.” Hiểu không? Những nhóm mà tin, toàn bộ bản tánh của Đức Thánh Linh tuôn chảy qua họ, và tất cả họ đầy dẫy tình yêu thương, và sự vui mừng, và—và thật là một nhóm tuyệt vời của—của—của—của những người thực sự đầy dẫy tin kính. Đấy, đó là Đức Thánh Linh. Và rồi trong đó, họ nói tiếng lạ vào dịp tiếng lạ đó dấy lên (ồ), hoặc cần thiết cho điều đó, họ nói tiếng lạ. Và nếu có một lời tiên tri, nó sẽ nói. Và ồ, nó thật chính xác hoàn toàn mọi lúc.

⁵² Hãy hỏi mười lăm hoặc hai mươi người đã đến phỏng vấn sáng nay nếu có một lời theo cách nào đó, bị bỏ lỡ theo bất kỳ cách nào, và những người lạ hoàn toàn. Điều gì...Đức Thánh Linh đào xuống ngay dưới đó, và lấy cho họ các thứ, và mang chúng ra ngay, và nói điều đó với họ. Đấy, thấy không? Không có sai lầm trong đó. Nói cho họ biết chính xác *điều này* là gì, và *điều này* là gì, và *điều kia* là gì, và điều gì *điều này* thì được thực hiện, và những việc như thế, và những gì họ đã làm, và những gì họ nên làm. Thấy không? Điều đó chỉ là...Đặt nó đúng theo thứ tự. Bây giờ, họ phải hành động trên điều đó.

⁵³ Đêm nọ tôi đang nói chuyện với một cặp vợ chồng, và tôi đang ở một—một ngôi nhà nơi chúng tôi đã có một buổi nhóm, hoặc chỉ—chỉ đang ngồi quanh bàn nói chuyện. Và ngay lập tức, Đức Thánh Linh giáng xuống giữa chúng tôi, và tôi nói với một người ở đó, “Tôi thấy một người đàn ông *nào đó*, và họ...người ấy bối rối trong tâm trí về một số điều,” và tôi đã nói, “giống như trong sự lộn xộn trong—bên trong—sự phân biệt.” Tôi đã nói, “Bây giờ, nó ở ngay đây bây giờ.” Tôi nói, “Tôi biết anh đang nghĩ gì.” Và tôi đã quay lại ngay và chỉ đi một vòng và trả lời mọi câu hỏi mà người đàn ông đó có trong trí mình dành cho anh ta, rằng anh ấy...Thậm chí không ai biết tôi đang nói về cái gì ngoài anh ấy. Hiểu không? Nhưng anh ấy đã hiểu được nó. Anh ấy biết tất cả những gì về nó. Anh em hiểu không? Và đó là điều gì với anh ấy? Cho anh ấy thấy, xác nhận với anh ấy rằng Đức Thánh Linh đang bày tỏ cho tôi những gì trong tâm trí anh ấy. Anh em hiểu không? Và tôi không phải nói điều đó với những người còn lại. Người đàn ông ấy đang lắng nghe tôi ngay bây giờ. Vậy thì,

điều đó đúng. Bây giờ, anh em thấy nó thế nào? Đó là một sự xác nhận.

54 Bây giờ, nếu cả hội thánh làm việc hài hòa như thế, thì giữa chúng ta sẽ đuổi quỷ, bắt rắn, uống những thứ chết người, mọi thứ đang diễn ra. Nhưng khi anh em cố gắng áp đặt điều đó với các cá nhân, thì anh em sẽ tự nhận lấy...Đó là Ngũ Tuần một lần nữa. Thế thì anh em có Ba-by-lôn, một sự lộn xộn. Anh em không thể đoán xét điều đó. Hiểu không? Lòng chúng ta rộn rã niềm vui và hạnh phúc, và ôi chao, chim đang hót, tiếng...Mọi thứ thật tuyệt vời, chao ôi, đầy đầy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và chúng ta rất yêu mến Chúa Jêsus, chúng ta muốn cầu nguyện suốt đêm.

55 Bây giờ, tôi sẽ không làm bối rối đám đông này, hoặc thậm chí cả bản thân tôi đối với anh em. Nhưng tôi tự hỏi, nếu sáng nay tôi có thể hỏi ai trong đám đông những người này có Đức Thánh Linh, có lẽ chín mươi lăm phần trăm các bạn giơ tay lên rằng mình có Đức Thánh Linh. Rồi tôi quay lại và đưa cho anh em một chứng cứ Kinh Thánh, chỉ một, một chứng cứ Kinh Thánh; và tôi nghi ngờ liệu sẽ có một hay hai cánh tay giơ lên không. Đấy, thấy không? Chỉ có thể...chỉ buộc nó ở một nơi như vậy, nhưng khi anh em làm điều đó (thấy không?), anh em cũng đang làm hại hội chúng của mình. Nhưng anh em phải đưa họ ra khỏi thời thơ ấu đó và đưa họ bước vào tuổi trưởng thành. Hiểu không?

56 Giống như ai đó đã viết câu hỏi ngày hôm trước, đã ở trên đây, nói về...đã nói điều gì đó về Anh Junior Jackson. Ai đó đã đi xuống đó, và họ nói, “Anh đang đi xuống với ‘những hạt đậu chết,’” hoặc điều gì đó hoặc khác như thế. Anh Jackson...Bởi vì hội chúng của Anh Jackson, họ để họ nói tiếng lạ ngay trong nhà thờ. Bất cứ nơi nào họ cảm nhận được Thánh Linh và muốn nói tiếng lạ, thì họ nói và cứ làm điều đó.Ồ, đó là nhà thờ của Anh Jackson. Điều đó hoàn toàn ổn. Tôi không có gì chống lại điều đó, không một điều nào cả. Junior Jackson là một trong những người bạn thân nhất của tôi, và là một người tin kính thực sự, đầy đầy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và chúng tôi là anh em. Bây giờ, anh ấy không cần phải ăn bánh anh đào của tôi, tôi có thể...Hoặc tôi không phải ăn bánh táo của anh ấy (thấy không?),

nhưng cả hai chúng tôi đều đang ăn bánh. Cả hai chúng tôi đều tin một cách chính xác vào Sự điệp này. Đó là mệnh lệnh của hội thánh. Tôi nói, “Tôi muốn hội thánh của tôi cố gắng đến với nhau.” Tôi nói...Khi chúng ta bắt đầu dấy lên ở đây, Đức Thánh Linh nói tiếng lạ, và vân vân, tôi đã nói...Người nào đó đã hỏi tôi, và nói, “Này, Anh Branham, tất cả điều đó có thật không?”

⁵⁷ Tôi nói, “Tôi không phải là thẩm phán.” Tôi đã nói, “Nói cho anh biết điều gì, chúng ta hãy thử nghiệm nó. Hãy để nó hành động một lúc và hãy kiểm tra nó cho đến khi Lời đến trên điều đó. Sau đó xem nó. Nếu Đó là Đức Thánh Linh, Nó phù hợp đúng với Lời; nếu không, nó sẽ không.” Hiểu không? Đó chỉ là cách duy nhất mà anh em có thể nói với nó; sau đó nó—nó phán xét chính nó. Anh em thấy không?Ồ, nó—nó sẽ bay đi nếu không phải là Đức Thánh Linh, nó sẽ bay đi mất. Hiểu không? Nhưng nếu Đó là Đức Thánh Linh, Điều đó sẽ chỉ nhu mì đi theo ngay trong hàng ngũ, bởi vì Đó là những gì Nó là; Đó là Đức Thánh Linh đi đúng theo trật tự của chính Ngài.

⁵⁸ Bây giờ, trong việc nói tiếng lạ này và vân vân, tôi ước mong mỗi người trong anh em nói tiếng lạ. Tôi chắc chắn muốn vậy. Và nhiều lần, những Cơ-đốc nhân tốt đẹp...

⁵⁹ Anh em thấy đấy, nếu tôi nói với anh em điều đó là trong chương trình...Tôi đã tìm thấy người nào đó...Không phải chương trình, xin lỗi, trong các cuộc phỏng vấn sáng nay. Một người (tôi đoán họ vẫn còn ở đây trong tòa nhà) mà họ...Về việc nói tiếng lạ...Người đó là người chân chính, người chân thật và họ đã sống đúng đắn. Và họ đã nghe tôi nói rằng bằng chứng của Đức Thánh Linh không phải là nói tiếng lạ, và nó không phải, nhưng tôi khuyên người đó cầu xin Chúa cho họ nói tiếng lạ hoặc nói tiên tri, vì đó là bản chất.

⁶⁰ Điều đầu tiên, tôi đến gặp người đó và tìm thấy nơi sinh của họ, và họ được sinh ra dưới dấu hiệu nào, và có thể nói ngày sinh của họ là gì. Cách nó được đặt trong bản chất tự nhiên của họ đặt họ trong một đường lối nhất định. Sau đó, khi họ sinh lại lần nữa, họ ở đây trong một bản chất khác. Và rồi, khi anh em tìm thấy bản chất này, đó là cái bên trong, tâm thức bên trong, tâm thức bên trong...Tâm thức bên ngoài vận động anh em theo

một hướng nào đó; đó là bẩm sinh của anh em. Sau đó, họ sẽ tạo ra một cái gì đó và nó đặt họ vào cái gì? Dưới bốn, và đặt họ trong tình trạng chia đôi. Họ không biết phải làm gì. Họ sẽ nói, “Chúa muốn tôi làm *điều này*.”

⁶¹ Bên trong, “Ồ, tôi—tôi chỉ biết nó—nó là—nó—nó phù hợp với Kinh Thánh.” Và họ sẽ bắt đầu làm điều đó, và điều đầu tiên anh em biết, Sa-tan ở bên ngoài này sẽ cho họ thấy đủ loại khuyết điểm trong đó. Và rồi họ nói, “Ồ, tôi đoán tôi...” Đấy, thấy không? Họ lắng nghe Sa-tan. Thấy không? Anh em phải nắm lấy điều gì đó bên trong đó, mà điều ở bên trong anh em đó là Kinh Thánh. Và đừng để Sa-tan đứng ở bất cứ đâu. Nó là...Đó là nhiệm vụ của hắn để đứng đó và đập vào anh em như thế. Nhưng anh em đừng nghe hắn.

⁶² Nhưng, người đó, tôi đã nói với họ. Họ nói rằng, “Ồ bây giờ, nếu như tôi có thể thật sự chắc chắn có Đức Thánh Linh.” Hiểu không? Một người bánh bao, một người thực sự trung thành với Đức Thánh Linh, nhưng sẽ tốt hơn nếu cô ấy nói, “Cha ơi, chỉ ban cho con điều này cho điều gì đó để đứng lên.”

⁶³ Bây giờ, nếu tôi dạy nó như vậy, mọi người sẽ với tới và nắm giữ điều đó mà không có những gì người đó có. Hiểu không? Đức Thánh Linh nói tiếng lạ, nhưng anh em phải có Đức Thánh Linh trước khi Ngài có thể nói tiếng lạ. Bây giờ anh em hiểu điều đó không? Vì vậy, nếu anh em vươn tới và nhận được ân tứ nói tiếng lạ mà không có...

⁶⁴ Bây giờ hãy nhớ, đó có thể là một ân tứ đích thực; đó có thể là Đức Thánh Linh nói trong anh em bằng tiếng lạ, và anh em sẽ bị hư mất và đi vào địa ngục. Kinh Thánh đã nói vậy. Anh chị em tin điều đó không? Anh em có muốn có lời Kinh Thánh về điều đó không? Anh em muốn có lời Kinh Thánh, hãy giơ tay lên. “Dầu tôi nói được các thứ tiếng loài người và các Thiên sứ...” Đúng vậy không? Cả hai, cái có thể được thông giải và cái kia không thể được thông giải, tiếng lạ của Đức Thánh Linh chân chính. “Tôi cũng chẳng ra gì,” đấy, trừ phi điều khác đi cùng. Anh em có thể hiểu *điều này* (hiểu không?), vì vậy đừng vươn theo *điều đó* mà không có *điều này*. Hãy lấy *điều này* trước tiên, và rồi *điều đó* sẽ thực sự đi theo nó.

⁶⁵ Bây giờ, mưa rơi trên người công bình và người gian ác. Mặt trời chiếu sáng kẻ độc ác và người tốt lành. Mưa rơi xuống làm chín mùa màng; cỏ dại cũng chín, cùng một cơn mưa. Đức Thánh Linh có thể giáng xuống trong một nhóm người, và nói tiếng lạ, và làm cho điều đó đúng hoàn toàn, lan rộng ra giữa dân sự, và làm cho nó trở thành lời tiên tri, và chính xác thật. Điều đó hoàn toàn chính xác!

⁶⁶ Đôi khi anh em có thể đi đến một—một phù thủy hay một người đồng cốt, và họ có thể nói cho anh em biết điều gì đó hoàn toàn đúng. Hãy nhìn mù phù thủy Ê-đô-rơ với Sau-lơ. Nó có thể đúng hoàn toàn; đó vẫn không phải là nó. Họ là phù thủy. Việc nói tiếng lạ, tôi đã thấy ma quỷ nói tiếng lạ, và viết tiếng lạ. Điều đó không có nghĩa gì cả. Nhưng điều chân thật lại là Lời đó. Quay lại với Lời đó!

⁶⁷ Vì vậy, anh em có thể làm những việc này mà không có Lời. Nhưng khi anh em có được Lời, và Nó thực hiện điều đó, thì hãy xem nó ứng nghiệm hoàn toàn chính xác, chính xác là điều đúng đắn. Thấy không? Thế thì anh em chính xác ở trong hàng lối.

⁶⁸ Vâng, Đức Thánh Linh sử dụng những người này như nó được chỉ định bởi sự khôn ngoan Thiêng liêng của Chính Ngài. Nhưng điều đầu tiên...

⁶⁹ Giờ thì sao? Xin để tôi chỉ cho các bạn một chút khúc mắc ở đây chỉ một phút. Tôi sẽ nói, “Bao nhiêu người có Đức Thánh Linh?” Tất cả các bạn giơ tay lên. Tôi sẽ nói, “Được rồi, tôi sẽ xem thử anh em có không.” Kinh Thánh nói rằng những người có Đức Thánh Linh đã thở dài và kêu khóc cả ngày lẫn đêm vì những điều gớm ghiếc đã xảy ra trong thành phố. Bây giờ, bao nhiêu bàn tay sẽ giơ lên? Bao nhiêu người trong anh em không thể nghỉ ngơi vào ban đêm, tràn đầy niềm vui, quyền năng của Đức Chúa Trời, và rất buồn cho những người bị hư mất, ngày và đêm khóc than những điều gớm ghiếc? Anh em sẽ không...Hiểu không? Ai sẽ là người đó trong thành phố? Bao nhiêu người, như thế trong thành phố? Đó là những gì Kinh Thánh nói về chứng có Đức Thánh Linh.

⁷⁰ Ngài đã bảo Thiên sứ đóng ấn (Ê-xê-chi-ên 9, đúng thế), Ngài phán, “Lấy...Hãy đi khắp thành phố và đánh dấu những người

than thở và khóc lóc vì những điều gớm ghiếc đã làm trong thành phố. Những người còn lại, hãy để Thiên sứ hủy diệt tiêu diệt họ.” Cho dù họ có bao nhiêu thành viên và họ đã làm bao nhiêu việc, nói, “Đặt một...” Và một người với cái khiên sừng mực, mặc đồ trắng (tượng trưng cho Đức Thánh Linh) xuất hiện và đóng dấu trên tất cả họ những người than thở khóc lóc về những sự gớm ghiếc đã làm trong thành. Bây giờ, anh em nói...Và hãy xem những gì Ngài cũng đã phán trong đó. “Hãy giết sạch, trẻ nhỏ, bà già, trẻ sơ sinh, giết tất cả!” Trẻ con à? Đúng!

⁷¹ Khi Giô-suê vào đất Ca-na-an, ông nói, “Đừng để một người nào trong chúng còn sống. Nếu đó là một em bé dễ thương, một người A-ma-léc hay một người A-mô-rít, hãy giết nó đi! Anh em nhớ rằng, nó sẽ lớn lên trở thành một người A-ma-léc; nó sẽ làm ô uế trại quân.” Và khi những điều nhỏ nhặt đó trở lại như thế bất đồng với Lời Đức Chúa Trời, hãy tổng khứ điều đó. Tôi không quan tâm nó thuộc giáo phái nào.

⁷² Anh em nói, “Ồ, họ tốt...” Tôi không quan tâm họ là những người tốt như thế nào! Nếu họ sống trái ngược với Lời đó, hãy lấy thứ đó ra khỏi anh em. Đó là một người A-ma-léc bé nhỏ đang lớn lên. Trông dễ thương, trông ngây thơ; có vẻ như nó ổn, nhưng anh em không có liên quan gì với nó. Anh em hãy tránh xa nó.

⁷³ “Ồ, Anh Branham, tôi—tôi đi xuống đây, bởi vì...Ồ, tôi không...” Anh em cứ nhớ, bất kỳ người A-ma-léc nào, bất kỳ điều gì chối bỏ Lời, hãy tránh xa nó; không có gì liên quan với nó cả! Bao nhiêu anh em tin đó là Lẽ thật? Chắc chắn là vậy. Hiểu không? Hãy tránh xa nó!

⁷⁴ Ai than thở và khóc lóc về những sự gớm ghiếc đã làm trong thành phố...Anh em thấy điều đó ở đâu? Tôi có thể cho anh em thấy mười ngàn người nói tiếng lạ với một người thực sự mang gánh nặng tội lỗi...mà thậm chí không thể cầu nguyện một giờ. Nhưng anh em có biết Kinh Thánh nói rằng...chỉ đánh dấu những người than thở và khóc lóc về những sự gớm ghiếc trong thành? Bao nhiêu anh em đã từng đọc điều đó? Chắc chắn! Đó là Đức Thánh Linh đi ra đánh dấu dân sự, và đã phán với Thiên sứ hủy diệt, “Hãy đi và hủy diệt mọi kẻ không có dấu đó trên

họ.” Và dấu của Đức Chúa Trời là Đức Thánh Linh, là Ấn của Đức Chúa Trời.

⁷⁵ Bây giờ, những người mà họ quan tâm đó ở đâu? Tôi có thể nghe thấy anh chị em dân sự nhảy lên nhảy xuống và khóc trong nhà thờ; tôi có thể cho anh em thấy những người la hét và chạy khắp tòa nhà; tôi có thể cho anh chị em thấy những người mà nói tiên tri, và nó sẽ ứng nghiệm; tôi có thể chỉ cho anh chị em những người mà nói tiếng lạ, và—và chạy lên chạy xuống các tòa nhà, và nói những điều thực sự thông giải, ứng nghiệm; nhưng người mà than thở và khóc lóc về những sự gớm ghiếc đã được làm trong thành đó ở đâu? Linh hồn cứu mạng đó ở đâu? Anh em có thể thay đổi cách sống về điều đó. Hiểu ý tôi nói gì không?

⁷⁶ Bây giờ, tôi đã cố gắng hết sức để—để—để nói với anh chị em mọi người và dẫn dắt anh em như một người cha dẫn dắt con cái của mình. Anh chị em là con cái của tôi; tôi đã sinh anh chị em cho Đấng Christ qua Phúc âm này mà tôi rao giảng. Hiểu không? Và tôi—tôi—tôi muốn anh chị em nuôi dạy những đứa trẻ trưởng thành hoàn toàn, hoặc—hoặc con cái. Và tôi muốn dâng anh chị em cho Đấng Christ vào ngày đó, như Phao-lô đã nói, “Một trinh nữ tinh sạch.” Không có điều gì trong Lời đó ngoài điều mà lòng anh em sẽ dứt câu “a-men” với nó.

⁷⁷ Tôi lỗi không có... Dĩ nhiên anh em sẽ làm những điều sai trật, nhưng khi người khác, điều đầu tiên lên án anh em, “Cha ôi, xin tha thứ cho con.”

⁷⁸ Tôi sẽ nói điều này. Mới nhìn vào một người cách đây vài phút. Một chàng trai tốt quý đã hỏi tôi ngày nọ. Chúng tôi đang săn sóc. Sáng hôm đó tôi săn được năm con; tôi đã để lại một trong chúng cho buổi chiều hôm đó. Anh em chỉ được săn sáu con tại bang Kentucky; đó là giới hạn. Vì vậy người nào đó này đã nói, “Tôi có được chín con.” Chàng trai Cơ-đốc, chàng trai trẻ tốt.

Tôi nói, “Anh đã làm sai. Anh đã làm sai!”

Cậu ấy nói, “Ồ...”

⁷⁹ Tôi nói, “Tôi đã có năm con buổi sáng hôm đó, để dành một cho buổi chiều hôm đó. Và khi tôi bắt được con sóc đó, nhìn vào một cây, và đếm năm hoặc sáu con đang ngồi ngay tại đó, nơi tôi

có thể nhìn chúng, đã bước ra và bỏ mặc chúng.” Tôi nói, “Tôi bước lên, cách đây không lâu trên một cây ở đây, và có khoảng mười lăm hay hai mươi con đang ngồi ở đó. Tôi chỉ lấy ở mức giới hạn, và bỏ đi, và để những con còn lại ở đó.” Tôi nói, “Nếu tôi đến với xứ sở này, giảng cho anh em những thanh niên, và anh em những người ở đây, điều mà đúng đắn, thì tôi phải sống theo tấm gương đó.” Cơ-đốc giáo không phải là những gì anh em nói, mà là những gì anh em sống, những gì anh em làm; đó là một gương mẫu. Anh em là muối của đất. Tôi nói, “Thế thì, luật pháp nói...Chúa Jê-sus phán, ‘Các ngươi hãy trả cho Sê-sa những gì thuộc về Sê-sa.’ Anh em vi phạm luật tốc độ ngoài đó, anh em đang làm gì? Anh em đang làm sai; anh em phạm tội. Hãy trả lại cho Sê-sa những gì của Sê-sa, và trả cho Đức Chúa Trời những gì của Đức Chúa Trời.”

⁸⁰ Anh em nói, “Ồ, luật thì sai.” Tôi không thể tránh được những gì sai; nó sai khi vi phạm điều răn của Chúa Jê-sus. Và nếu anh em không trả lại cho Sê-sa những thứ của Sê-sa, thế thì anh em đã làm những gì Chúa Jê-sus bảo anh em đừng làm, và sự vi phạm luật pháp là tội lỗi. Đúng không?

⁸¹ Tất cả chúng ta đều phạm tội; chúng ta làm điều đó. Nhưng khi anh em thấy chính mình sai trật, hãy dừng lại! Mọi người đang quan sát anh em; nhiều người sẽ không đi nhà thờ, nhưng họ sẽ đọc anh em, xem những gì anh em làm.

⁸² Vậy, hãy đặt Đấng Christ trong lòng anh em; đó là một điều thật...Đấng Christ và Đức Thánh Linh thì giống nhau. Đức Thánh Linh, *Đấng Christ* có nghĩa là “Đấng được xúc dầu.” Và Đức Thánh Linh là Sự Xúc Dầu đó, và anh em là người được xúc dầu. Hiểu không? Và chính là Đấng Christ ở trong anh em đang xúc dầu anh em. Hiểu tôi muốn nói gì không?

⁸³ Rồi anh em có điều đúng. Lúc ấy Ngài có thể sử dụng anh em cho bất cứ điều gì Ngài muốn sử dụng anh em, bởi vì anh em ở trong Thân thể và đầu phục với bất cứ ân tứ nào trong những ân tứ đó. Nhưng hãy xem, để có một trong những ân tứ bên ngoài Thân thể, điều đó sẽ không tốt cho anh em. “Dầu tôi nói được các thứ tiếng loài người và các Thiên sứ, nếu không có tình yêu thương, thì điều đó chẳng ích chi cho tôi. Dầu tôi có đức tin và có

thể hiểu biết mọi sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời, cũng chẳng ích gì cho tôi. Dầu tôi dâng thân thể mình chịu đốt như một của lễ, đem tất cả tài sản của tôi cho người nghèo khó, dầu tôi có đức tin dời được núi, tôi chẳng ra gì.” Hiểu không? Đừng lệ thuộc vào những điều đó. Đức Thánh Linh là một Hữu thể; Đó là Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời ở trong anh em, Thân vị, Đức Chúa Trời, điều đó thấp sáng cả thực thể của anh em. Anh em được thay đổi; anh em là một con người mới. Bất cứ điều gì sai nhỏ nhặt, Ngài sẽ nói với anh em điều đó sai, thì bỏ đi; đừng làm điều đó. “Lạy Cha, con không có ý làm điều đó, Ngài tha thứ cho con.” Hiểu không? Và đó là—đó là Đức Thánh Linh.

⁸⁴ Tôi không quan tâm anh em nói tiếng lạ bao nhiêu, anh em chạy bao nhiêu, anh em nhảy nhiều thế nào, anh em làm *điều này, điều kia*, hay *điều nọ* nhiều như thế nào. Hiểu không? Bất kỳ điều gì anh em làm, sẽ chẳng có ý nghĩa gì nếu Đức Thánh Linh không ở đó để lên án anh em về những điều mà đúng và sai.

⁸⁵ Bây giờ, đó là lý do mà người này ở đây đúng. Hãy để cho Đức Thánh Linh làm điều đó. Nhưng bây giờ (anh em thấy không?), bây giờ, điều gì gây ra điều này...Hãy để tôi nói điều đó bằng tình yêu thương, rảy nước với tình yêu thương và—và được xúc dầu với Lời. Hiểu không? Nếu Đức Thánh Linh chân thật đang ở trong anh em, anh em sẽ không thắc mắc điều đó. Tự anh em biết điều đó, đó là một việc cá nhân giữa anh em và Đức Chúa Trời. Hiểu không? Anh em biết rằng điều gì đó đã xảy ra. Anh em biết rằng có một sự thay đổi, dầu có điều gì—điều gì khác, chính anh em, anh em là sự thay đổi. Hiểu không? Anh em là người thực hiện sự thay đổi, bên trong anh em, anh em biết mình có Điều đó. Cho dầu anh em nói tiếng lạ, cho dầu anh em nhảy, la hét, hay bất cứ điều gì khác, anh em biết rằng Đức Chúa Trời sống trong anh em, rằng anh em không bước đi với tâm trí riêng của anh em, đó là tâm trí của Đấng Christ dẫn dắt anh em với Lời đó, thật chính xác cách Nó hành động.

⁸⁶ Tốt! Nhưng tôi sẽ...Nếu mọi người nói, “Vậy thì, Anh Branham, anh không tin rằng chúng ta nên nói tiếng lạ sao?” Hiểu không? Thế thì anh em hiểu chính xác ngược lại những gì tôi vừa mới nói. Chắc chắn, tôi tin anh em nên nói tiếng lạ. Và

một số người trong số anh em...Hiểu không? Nhưng anh em hiểu những điều này, và...Tôi hiểu những điều này, giống như trở lại đây một ngàn năm trăm dặm này (anh em hiểu không?) đang ở đây tại đền tạm. Chỉ là, nếu anh em không hiểu nó, thì hãy hỏi tôi. Hiểu không? Viết lại cho tôi nếu anh em không hiểu. Chỉ nói những gì tôi nói ở đây. Hiểu không? Và tôi...Và anh em...Như Phao-lô đã nói, “Anh em theo tôi như tôi theo Đấng Christ.” Anh em hiểu không? Thế thì anh em thấy tôi sai trật, thì hãy tránh xa tôi, đấy, chỉ thế thôi, bởi vì tôi có thể—tôi có thể là người sai trật. Hiểu không?

329. Xin vui lòng giải thích. Nhiều người nói rằng Anh Branham còn hơn là một người, anh ấy có thể sáng tạo, và Chúa Jêsus có thể trông thật giống Anh Branham.

⁸⁷ Bây giờ, hãy để tôi...Người đã nói điều này. Có thể là ai, tôi không biết. Nhưng tôi là anh em của quý vị. Hiểu không? Chúa Jêsus là Cứu Chúa của anh chị em. Tôi không thể là Đấng Cứu Rỗi của anh chị em, vì Ngài đã cứu anh chị em rồi. Bây giờ, anh chị em thật gần với Lễ thật tại đó, và tuy nhiên lại thật xa khỏi Lễ thật, người mà đã bảo người này điều này. Bây giờ, nó chỉ là một...Tôi trông nó giống như chữ viết tay của một phụ nữ, nét chữ rất đẹp. Và tôi nói rằng đó là chữ viết của một người nữ phải không? Anh Capps, anh không nghĩ đó là chữ viết của một người nữ sao? Kiểu chữ viết đẹp. Và tôi không biết đó là ai. Hiểu không?

⁸⁸ Bây giờ, “Anh Branham, Chúa Jêsus có thể trông giống anh, hay anh là Chúa Jêsus, hay điều gì đó giống như thế?” Theo một nghĩa nào đó, điều đó chính xác là Sự thật; một nghĩa khác của lời này là kẻ nghịch lại Đấng Christ. Đó là sự khác biệt giữa đúng và sai. Làm cho tôi thành Thân vị của Chúa Jêsus Christ, sẽ là một anti-christ (hiểu không?) vì Thân vị đó của Đức Chúa Jêsus đang ngồi bên hữu Đấng Chí Tôn trên cao, và sẽ trở lại trong quyền năng vĩ đại và vinh quang. Nhưng vì Sự Sống của Ngài mà ở trong Ngài thì ở trên tôi, và trên anh chị em là những người có Ngài, nó chính xác là Lễ thật; và anh chị em trở thành Đấng Christ.

⁸⁹ Còn nhớ Sứ điệp của tôi về những người thuộc Đấng Mê-si không? Hiểu không? Anh em là...Từ *Mê-si* có nghĩa là một...“Đấng được xức dầu.” Bây giờ, anh em, nếu anh em có Đức Thánh

Linh, anh em trở thành người được xúc dầu. Hiểu không? Rồi có tất cả các kiểu của những người được xúc dầu.

⁹⁰ Bây giờ hãy xem, nếu đó là những người được xúc dầu theo Kinh Thánh. Nhiều người trong số họ được xúc dầu...Thấy không? Toàn bộ sự việc ở trong một tập đoàn vĩ đại của...mọi loại hỗn hợp; và—và của...Sa-tan với tất cả sự xảo quyệt của hắn bước vào và giả mạo nó thật hoàn hảo, hầu như hoàn hảo. Chỉ có một cách anh em có thể hoàn toàn chắc chắn; hãy tra xét từng từ, từng từ một! Đó là cách duy nhất anh em có thể.

⁹¹ Nhưng với tôi như một—một người, William Branham, hay—hay bất kỳ người nam nào hay người nữ nào là Đức Chúa Jêsus Christ, Cứu Chúa của chúng ta, thì điều đó sai lầm. Nhưng để được xúc dầu bằng Thánh Linh của Ngài, là Đấng mang Con Người của Chính Ngài Sự Sống của Ngài vào trong anh em...

⁹² Điều đó được làm hình bóng thật đẹp trong Ê-li và Ê-li-sê, khi Ê-li-sê được cất lên, Ê-li, tiên tri già, đi về Nhà. Và ông mệt mỏi và kiệt sức; và có một xe ngựa bị cột bên kia sông ở đó, và ông...để đưa ông về Nhà bằng những con ngựa lửa. Và anh em có để ý lúc đó, khi Ê-li và Ê-li-sê băng qua sông không? Trường học của các nhà tiên tri ở trên đó đang theo dõi họ. Và Ê-li đã lấy áo choàng của mình và, hoặc, đập vào dòng sông. Và khi đó, nó rẽ ra, và ông đi qua. Và ông nói với vị tiên tri trẻ, “Người—người đang theo ta để làm gì? Người—người—người ước muốn điều gì?”

⁹³ Ông nói, “Hãy để một phần gấp đôi linh của thầy giáng trên tôi.” Một phần gấp đôi của vị tiên tri quyền năng đó đến trên tôi?

Người nói, “Người yêu cầu một điều khó; nhưng nếu người thấy ta khi ta đi khỏi, thì Linh ấy sẽ giáng trên người.” Vì vậy anh em có thể tưởng tượng cách ông đã quan sát vị tiên tri.

⁹⁴ Bây giờ, trong thời đó, vị tiên tri đó là Lời, vì người là sự bày tỏ của Lời cho thế gian. Hiểu không? Và người đã biết ở đó phải là một chức vụ vĩ đại hơn đến, bởi vì nó đòi hỏi một điều vĩ đại hơn. Và khi Chúa Jêsus còn tại thế, Ngài là Ê-li. “Những điều này mà Ta làm các ngươi cũng sẽ làm; lại cũng làm những việc lớn hơn nữa, bởi vì Ta đi về cùng Cha Ta.” Bây giờ, anh em định làm

điều đó như thế nào? Hãy quan sát Ngài! Ngài là Ai? Lờ! Hiểu không? Hãy nhìn xem Ngài!

95 Bây giờ, khi nói đến việc sáng tạo về các thứ, đó là thật. Chúa Jêsus không bao giờ trực tiếp tạo ra bất kỳ điều gì và đưa nó vào sự tồn tại. Ngài lấy một chất liệu đầu tiên. Ngài lấy nước, hóa thành rượu. Ngài đã lấy bánh mì và hóa ra nhiều bánh mì nữa. Ngài lấy cá và hóa ra nhiều cá nữa. Nhưng Ngài đã hứa rằng những điều vĩ đại hơn điều này sẽ được thực hiện. Hiểu không? Anh em hiểu không? Bây giờ, tại sao? Nó ở trong một thời đại còn gian ác hơn khi Ngài ở đây. Hiểu không? Vẫn là Ngài, nhưng sử dụng đền tạm của anh em. Hiểu không?

96 Và người này ở trong anh em, mà là sự sinh ra của anh em... Anh là John Doe; anh được sinh ra vào một tháng *nào đó*, và anh được sinh ra dưới một ngôi sao *nào đó*; anh được sinh ra dưới một điều *nào đó*, và điều đó có liên quan đến anh. Chắc chắn vậy!

97 Tôi biết tôi đã từng...Bố từng nói, “Bố không thể trồng khoai tây vào lúc này, bởi vì trăng không đúng thời điểm. Con không thể trồng khoai tây, Billy à.”

98 Và tôi đã nói, “Con không đang trồng chúng trên mặt trăng, con đang trồng chúng ở đây trên mặt đất!”

Nói, “Được rồi, khôn lỏi, cứ trồng đi! Mày sẽ nhận vài cục u trên đầu và mày sẽ học được điều gì đó.” Tôi đã học được. Tôi đã học được.

99 Tôi nói với anh em: lấy một tấm bảng và đặt nó trên cỏ trong bóng tối của mặt trăng và quan sát điều gì xảy ra. Cỏ đó sẽ chết ngay bây giờ. Đặt nó trên ánh trăng; anh em có thể để nó nằm đó một tuần; nó sẽ không bị tổn hại một chút nào.

100 Hãy quan sát biển cả khi mặt trăng thay đổi ở nơi xa kia. Khi thủy triều...Khi mặt trăng lặn, thủy triều theo nó đi ra, và nó cách xa trái đất hàng triệu dặm. Không chỉ như thế, đi xuống đây trong bang Kentucky và cắm một cây gậy xuống đất cho đến khi anh em đi vào trong nước muối; và xem đường ống đó, nó sâu như thế nào khi mặt trăng...khi thủy triều lên và xem nó rút ra sao, đi thẳng xuống dưới lòng đất. Chắc chắn!

¹⁰¹ Anh em trông một cái gì đó trải rộng trên mặt đất. Vào lúc trăng non hãy quan sát nó đi ngay xuống và biến nên giống như một thứ củ cải hoặc củ cải đỏ. Anh em trông nó lại theo cách khác và quan sát nó trải ra trên bề mặt trái đất. Chắc chắn, nó có điều gì đó liên quan.

¹⁰² Tại sao A-rôn có trên bảng đeo ngực của ông những viên ngọc ghi ngày sinh của mỗi người trong các tổ phụ đó? Hãy nhìn những người mẹ khi họ rên trong cơn đau đẻ. Khi họ những người mẹ và những người nữ Do-thái trong cơn đau đẻ gọi tên những đứa con được sinh ra, họ đặt tên chúng; nói về ngày sinh của chúng; đặt chúng trong què nhà; lập chúng trong cõi Đời đời.

¹⁰³ Một trong những ngày này khi tôi đến và ở lại một ít lâu, tôi muốn lấy đề tài đó. Một cách chính xác! Rồi hãy quan sát Gia-cốp, khi ông đang hấp hối tại đó, khi ông đặt tay mình trên những tổ phụ và ban phước cho họ, ông nói cho họ biết chính xác họ sẽ ở đâu. Và điều đó chính xác theo tên của họ, và chính xác theo ngày sinh của họ. Và chắc chắn, nó có liên quan đến anh em.

¹⁰⁴ Bây giờ, đó là con đường sinh ra của anh em; đó là con người của anh em, một người nam hay một người nữ xác thịt. Nhưng khi anh chị em được sanh ra lần nữa, đó không phải là lương tâm bên ngoài. Bên ngoài là những gì anh em thấy, nếm, cảm thấy, ngửi, và nghe, nhưng bên trong đó là những gì anh em thực sự có. Bây giờ, ở ngoài này, Sa-tan chỉ cám dỗ anh chị em và đánh gục anh chị em khắp mọi cách ở đây; nhưng trong đây nó không thể làm điều đó trừ phi anh em để nó làm điều đó. Vì trong đây anh em có đức tin, và đức tin không đến từ lương tâm bên ngoài, nó lý luận. Nhưng trong đức tin không có lý luận. Anh em đã có được nó từ Đức Chúa Trời, và anh em biết nó ở đó. Tôi không quan tâm nó trông sai trật nhiều như thế nào, anh em biết nó vẫn đúng; đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hiểu không? Và sẽ không có điều gì quấy rầy điều đó. Không có gì có thể quấy rầy điều đó; nó cứ tiếp tục di chuyển thẳng về phía trước. Khó khăn chẳng có ý nghĩa gì với nó; lợi ngay qua nó, vì Đó là Lời. Và Lời nói là Thanh Gươm, và Lời cắt...thanh Gươm cắt để giải phóng chính Nó ra khỏi mọi thứ khác. Anh em hiểu không? Hãy lấy bàn tay đức tin để nắm giữ Lời đó. Đức tin ấy phải là...

¹⁰⁵ Bây giờ hãy xem, khi lương tâm bên trong đó...Đây là bên trong; đây là bên ngoài. Lẽ thật thì, Nó được khải thị trong đây; bên ngoài đây, nó là lý lẽ. Vậy thì, có vẻ hợp lý không nếu chúng ta chỉ nói, “Tất cả chúng ta chỉ đi qua và gia nhập Hội Ngũ Tuần”? Vậy thì, tôi thích Hội Phúc Âm Ngũ Tuần, tôi thích Một ngôi, tôi thích tất cả những giáo hội đó. “Tại sao tất cả chúng ta không đi và liên hiệp với họ, có thể làm điều bổ ích nào đó.” Đó là một lý do, bên ngoài. Nhưng ở bên trong, hãy xem nó. Khi anh em thấy ở ngoài đây, điều này sẽ—điều này sẽ không ăn khớp với nhau, rồi...Hãy nhìn vào Hội Ngũ Tuần. Nhiều điều họ làm mà tôi không tin đó là—đó là Kinh Thánh, và có thể chứng minh cho họ thấy điều đó không đúng với Kinh Thánh. Nhưng có rất nhiều tâm trí không hoạt động trong đó. Có hàng ngàn anh chị em Ngũ Tuần đó tin điều này, Lời, và không tin những gì Hội Ngũ Tuần dạy là đúng. Nhưng họ bị mắc trong mạng nhện.

¹⁰⁶ Những người Báp-tít, Trưởng Lão, Một Ngôi, và tất cả những người còn lại, họ đang ở trong mạng nhện đó nơi một nhóm người họp lại với nhau và họ suy luận điều đó. Và một người có rất nhiều uy tín. Đây là một vị giám mục đang ngồi ở đây, tổng giám sát; ông ấy nói điều nào đó, thì anh chàng nhỏ bé ấy sẽ nói gì? Anh ấy sợ phải nói bất cứ điều gì. “Tôi đồng ý với ông. Vâng, đúng vậy! Ừ-ừm! Vâng, thưa Giám mục, hoặc—hoặc Trưởng lão, ông thì...điều đó hoàn toàn đúng.” Anh ấy đồng ý với ông ấy.

¹⁰⁷ Ở đây, chúng ta hãy đơn cử một người nghiện rượu ở ngoài đường phố đây, một công dân bình thường đi ngang qua đường phố và nói, “Lão già ăn bám đó, chẳng có việc gì với hắn.” Đưa anh ta xuống đây, đưa anh ta vào lực lượng cảnh sát, và đeo huy hiệu cho anh ta, và một khẩu súng cho anh ta. “Xin chào, John, rất vui được gặp lại anh!” Thấy không? Tôn trọng lẫn nhau.

¹⁰⁸ Chúa Jêsus phán, “Làm thế nào các người có thể có đức tin khi các người có sự tôn trọng?” Kiểu đó, anh em biết, chúng ta trong giao tế, tôn trọng nhau...Tôi thật sự không nhớ từ ngữ đến đó như thế nào. Nhưng, khi anh em mong muốn tôn trọng nhau. Hiểu không? Không thể làm điều đó.

¹⁰⁹ Và khi con người tập hợp lại với nhau trong một tổ chức, họ ngồi xuống; và người đàn ông nhỏ bé đó sợ nói bất cứ điều gì, bởi vì vị giám mục đã nói vậy, vị trưởng lão đã nói vậy. Nhưng đừng coi thường con người đó, hãy tin rằng anh ta là một người tốt; nhưng hãy luôn nhớ rằng, Lời Đức Chúa Trời là đúng và tất cả những điều khác trái ngược đều sai. “Hãy để Lời của Ta là thật, và lời của mọi người là lời nói dối.” Hiểu điều đó không? Đó là những gì chúng ta muốn làm, là tin điều đó.

¹¹⁰ Nên nhớ, chúng ta không phải là Lời, nhưng chúng ta là Lời. Ừ-m! Bây giờ anh em hiểu điều đó chứ? Chúa Jêsus không phải là Đức Chúa Trời, nhưng Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài là một Người, nhưng Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài có thể khóc, và tuy nhiên Ngài có thể khiến kẻ chết sống lại. Ngài có thể khóc vì một người đã chết và khiến cho người ấy sống lại. Ngài là Giê-hô-va Di-rê, Giê-hô-va Ra-pha, Giê-hô-va Ma-na-se; Ngài là Giê-hô-va, trọn vẹn hết thảy. Ngài là Giê-hô-va, tuy nhiên Ngài là một Người. Ngài sở hữu trái đất, và dựng nên trái đất, và không có một chỗ để gồi đầu Ngài. Ngài phán, “Những chim trời Ta đã làm cho có tổ, và Ta không có chỗ để gồi đầu. Những con cá, mà Ta tạo ra, có hang trong đất, và chính mình Ta không có một chỗ, thậm chí để được chôn.” Đúng thế. Ngài đã phải mượn hầm mộ của ai đó, để được chôn vào.

¹¹¹ Ngài đã tạo nên mọi tử cung mà đã có trong người nữ. Ngài lại không có tử cung nào để được sinh trong; Ngài đã phải mượn một tử cung. Ngài đã dựng nên trái đất và không có chỗ để được chôn; Ngài đã phải mượn một cái...hang trong đất, để được chôn vào, của Giô-sép người A-ri-ma-thê. Hiểu không? Họ đã—họ đã phải—phải mượn một chỗ, tuy nhiên Ngài là Đức Chúa Trời, đã chứng minh rằng Ngài là Đức Chúa Trời.

¹¹² Bây giờ, anh chị em hiểu chưa? Chúng ta không...Chúng ta là những Mê-si, nhưng không phải là Chúa Jêsus đó. Ngài là Cha của chúng ta; chúng ta chỉ được xúc dầu bằng Thánh Linh của Ngài, và đó là lý do Sự Sống Ngài...Và điều đó khiến nhiều người tin. Hãy xem, nếu anh em không ngồi xuống và suy nghĩ thấu đáo, nó sẽ khiến mọi người tin, “Ồ, người này hẳn là Đấng Mê-si.” Chắc chắn là vậy.

“Người này ở trên đây có thể lắm.” Cả hai người. Hiểu không? “Ồ, làm thế nào có thể có hai người trong số họ?” Có hàng ngàn người trong họ. Hiểu không?

¹¹³ Nhưng anh em thấy đấy, Sự Sống của Ngài bị phân rẽ vào Ngày Lễ Ngũ Tuần. Khi Trụ Lửa đó giáng xuống, Nó làm rời rạc những lưới và đậu trên mỗi một người trong họ Đức Chúa Trời tự phân rẽ chính Ngài giữa dân Ngài, vì Hội thánh và Đấng Christ là Một, cũng như vợ chồng là một.

330. Anh Branham, làm thế nào tôi có thể cho vợ tôi thấy rằng tôi thực sự quan tâm đến cô ấy mà vẫn chơi bời... hoặc ở lại với Lời (Đó là)—ở lại—ở lại với Lời, nhưng vẫn có một câu hỏi như thế này đã nói: “Tại sao anh không thực hành những gì anh rao giảng hoặc tin?”

¹¹⁴ Vậy thì, nếu vợ, nếu người vợ nói điều này với anh em khi cô ấy...có quyền nói điều đó, tốt hơn là anh em nên làm cho đúng. Đấy, hiểu không? Thế thì nếu cô ấy—nếu cô ấy nói điều đó chỉ là điều ác, hãy nhớ, Kinh Thánh đã nói, “Thà buộc cối đá vào cổ các người và chìm xuống đáy biển còn hơn là xúc phạm một trong số những đứa trẻ này, những đứa nhỏ của ta.” Vậy thì, đó chỉ là của anh em...?...

¹¹⁵ Và có thể rằng người vợ này không phải là loại người như vậy. Có lẽ cô ấy khác hẳn. Có lẽ cô ấy là một người tốt. Có lẽ cô ấy chỉ đang kiểm tra anh em để xem anh em sẽ làm gì.

¹¹⁶ Vậy thì, hãy yêu cô ấy và để cô ấy nhìn thấy Chúa Jêsus trong anh em. Anh em hãy làm điều đó. Hiểu không? Anh em cứ tiếp tục. Một số...Sáng nay tôi có đưa ra một minh họa nhỏ về một người mà...Lần nọ người phụ nữ nhỏ bé này đã—đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Nàng là một người nhỏ bé rất êm dịu. Họ...Cô ấy nói...Ồ, cô ấy đã có một cuộc sống khó khăn, và chồng cô là người nghiện rượu. Và vì vậy, cô ấy cứ tiếp tục; cô chịu đựng với anh ta. Anh ta nói, “Em muốn đi nhà thờ, Em yêu, cứ đi!” Nhưng bây giờ, anh ấy đã đi xuống quán rượu, xuống quán rượu Brown Derby cũ, ở dưới đây. Cứ như vậy. Vì thế họ cứ lảng vảng dưới đó suốt, trước đây là Bonifers. Nhiều người trong các anh em lớn tuổi tại đây còn nhớ khi Bonifer nằm ở đó trên góc phố của...Bây giờ nó được gọi là Brown Derby, tôi tin là vậy.

¹¹⁷ Vì vậy, quanh quẩn ở đó, và điều trước tiên anh em biết, một đêm nọ nảy sinh câu hỏi về hội thánh và về những Cơ-đốc nhân. Một trong những tay say sưa lớn tuổi đang ngồi đó nói, “Không còn có chuyện như những Cơ-đốc nhân nữa đâu. Và không có chuyện như thế đâu. Tất cả nhóm người đạo đức giả này,” nói, “anh thấy họ ở đây hút thuốc, uống rượu, làm những việc giống như chúng ta, và,” nói, “tự xưng mình là Cơ-đốc nhân. Không có chuyện như vậy.”

¹¹⁸ Người say này đứng dậy và nói, “Chờ một chút! Có một người mà tôi biết về.”

Nói, “Ai vậy?”

Nói, “Đó là vợ tôi.” Hiểu không? Cô ấy trở nên có vị mặn của muối. Anh ấy đã nắm bắt được điều đó mọi lúc.

Anh ta nói, “Tôi cực là nếu cô ấy bị ép vào thế...”

Anh ta nói, “Không, cô ấy vẫn là một Cơ-đốc nhân; tôi sẽ chứng minh điều đó với các anh.” Nói, “Tôi nói cho anh em biết chúng ta hãy làm những gì; chúng ta hãy đi về nhà, và tôi sẽ cho anh em thấy cô ấy là Cơ-đốc nhân hay không.” Nói, “Chúng ta hãy về nhà, và bây giờ, chúng ta hãy thật say. Chúng ta sẽ hành động như chúng ta thực sự say rượu.” Gõ cửa, loạng choạng bước qua trên mọi thứ—và... “Tại sao đặt ghế chung quanh theo cách này?” và mọi thứ. Và cô ấy đặt một chiếc ghế cho mỗi người trong họ và (những người khách của anh ta, anh em biết đấy)—và cố gắng chào đón họ nồng nhiệt như có thể. Nói, “Tôi muốn em chuẩn bị cho chúng tôi một ít đồ ăn tối.” Và thế là họ... Cô đi ra và chuẩn bị một ít đồ. Nói, “Chúng tôi muốn có thịt giảm-bông và trứng.” Anh ta biết họ đã có nó, vì vậy họ đã dọn món thịt giảm bông và trứng. Khi anh đi đến bàn, anh nhìn chúng như thế, lấy đĩa của mình lên, và đập mạnh thứ đó xuống sàn nhà, nói, nói, “Em biết đấy, tôi không thích trứng của mình như thế. Thôi nào các chàng trai, hãy ra khỏi đây dù sao đi nữa,” như thế—như thế.

¹¹⁹ Họ đi ra ngoài và ngồi xuống như thế, anh em biết đấy. Và cô ấy đi ra; cô ấy nói, “Anh yêu, em—em xin lỗi em đã không dọn món thích hợp; em sẽ dọn thêm ít nữa cho các anh.”

¹²⁰ “Ồ, vợ vẫn, em biết anh đã không thích chúng cách đó từ đầu rồi,” cứ diễn ra giống như thế. Họ đi ra ngoài đó, ngồi xuống và hành động như thể họ say rượu. Họ nghe thấy cô ấy ở trong đó như đang thổn thức, hát với giọng thật trầm:

Có phải Chúa Jêsus phải mang thập tự một
mình,
Còn cả thế giới được tự do?
Có một thập tự giá cho mọi người,
Và có một thập tự giá dành cho tôi.

Thập tự giá tận hiến này tôi sẽ mang,
Cho đến khi cái chết sẽ giải thoát tôi.

Người say rượu nhìn người kia, nói, “Cô ấy là một Cơ-đốc nhân; cô ấy có điều đó!” Và người phụ nữ nhỏ bé đó đã dẫn chồng mình, cùng với những người khác này đến với Đấng Christ đêm đó. Thấy không? Tại sao? Thấy không? Chỉ là thực sự êm dịu. Chỉ nhớ rằng, Ngài biết tất cả về điều đó.

¹²¹ Vì vậy, thưa chị em, hoặc anh em, có thể là ai đi nữa, hoặc thưa anh em, nó ở đây, vì anh ấy đã đặt câu hỏi về vợ mình, anh em thật sự có vị mặn đi; cô ấy sẽ khát khao nếu có bất cứ thứ gì trong cô ấy để khao khát. Nếu không, hãy nhớ, nếu anh chị em chọn nhầm người, thì anh chị em sẽ chọn đúng người trong Thiên hi niên. Anh chị em cứ tiếp tục đi; mọi điều sai trái sẽ được làm cho đúng tại đó.

331. Anh Branham, anh có dạy rằng Cô Dâu không được tham dự bất kỳ nhà thờ nào trừ khi anh đang rao giảng ở đó, hay nói cách khác là tại đền tạm, nói những từ khác, là đền tạm? (Có cách *khác*, nó có nghĩa là “những từ khác.”)

332. Anh cũng dạy rằng chúng ta không cần phải giữ ngày—ngày Chúa nhật hay ngày lễ, như làm việc, câu cá, hoặc vân vân? Hoặc là...(Tôi muốn nói đó là Chúa nhật. Đối với tôi nó giống như Chúa nhật. Hoặc ngay ở phía dưới nó trông giống như...hoặc Chúa nhật, tôi đoán là vậy, ngày lễ hoặc những Chúa nhật. Vâng, những Chúa nhật, điều đó trông

như thế nào? những ngày Lễ—các ngày lễ tôn giáo, Chúa nhật và các ngày lễ tôn giáo.)

¹²² Không! Bạn nhầm rồi. Hiểu không? Hãy để tôi đi lướt qua và chỉ trả lời nó khi tôi đọc qua.

Anh có dạy rằng Cô Dâu không được tham dự bất kỳ nhà thờ nào khác trừ khi anh đang giảng—giảng hay khác, nói cách khác, đền tạm?

¹²³ Không! Tôi không dạy điều đó. Tôi không tin điều đó; Tôi không tin nó. Chúng ta có những mục sư truyền đạo đang ngồi ở đây rải rác khắp đất nước, và tôi tin họ là một phần của Cô Dâu đó. Tôi tin rằng một người nam hay nữ có thể đến bất cứ nhà thờ nào họ muốn đi nơi mà dạy Lời. Và tôi tin rằng, nếu họ không dạy toàn bộ Lời, và anh em không thể đến nhà thờ ở bất kỳ nơi nào khác nơi họ dạy toàn bộ Lời, hãy đi đến nơi họ dạy một nửa Lời cho đến khi anh em có thể đến nơi họ dạy toàn bộ Lời. Hãy đi nhà thờ bất cứ nơi nào anh em muốn. Hãy làm điều đó.

Anh cũng dạy rằng chúng ta phải—chúng ta phải... không cần giữ Chúa nhật, hoặc ngày lễ tôn giáo nào, hoặc—hoặc làm việc, hoặc thích làm việc, hoặc câu cá vào Chúa nhật?

¹²⁴ Tôi tin rằng câu cá, săn bắn và làm việc vào Chúa nhật là một tội lỗi khi anh chị em có thể đi nhà thờ. Bây giờ, tôi tin rằng anh em đang vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời. “Có một điều răn cho việc như vậy không?” Có, thưa quý vị! Bây giờ, trong Cựu Ước, chúng ta có một hình bóng về ngày Sa-bát. Đó là tất cả... Và Chúa Jêsus không đến để anh em giữ ngày Sa-bát. Ngày Sa-bát cũ là Thứ Bảy, tức là ngày cuối tuần. Chúa nhật là ngày thứ tám, hay ngày thứ nhất trong tuần, ngày mà Chúa Jêsus sống lại.

¹²⁵ Tôi không tin nó đúng với...Bây giờ, nếu anh em đang đi vào một đồng vắng nào đó, và anh em đang đi săn ngoài kia, không có nhà thờ nào xung quanh, bất cứ thứ gì như thế, và anh em không thể làm gì được; và nếu anh em đang câu cá, tôi tin rằng điều đó sẽ ổn thôi. Nhưng nếu anh em đang ở trong thành phố, hoặc gần nơi nhà thờ đang nhóm lại, anh em nên dự nhóm ở nhà thờ bằng mọi cách, nơi đâu đó.

126 Và tôi tin rằng, về làm việc, tôi tin rằng nếu con bò ở trong mương, hoặc điều gì đó phải được làm vào Chúa nhật, anh chị em cứ làm đi, nếu đó là việc mà anh chị em không thể tránh được, thì nó phải làm theo cách đó. Nhưng nếu anh em cứ làm nó, và đợi đến Chúa nhật mới làm, hoặc cứ làm như vậy thì anh em đã nhầm. Hiểu không? Chúng ta không được làm điều đó, chúng ta phải tôn trọng ngày thánh đó.

127 Và bây giờ, hãy nhớ, hãy đi nhà thờ ở đâu đó, nơi nào đó. Nếu...Tôi—tôi có thể nhắc đến một nhà thờ giáo phái nào đó, nhưng tôi không muốn làm điều đó, bởi vì nhà thờ này, điều duy nhất mà tôi biết rằng họ dạy điều mà tôi tin là, họ nói rằng họ tin rằng Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời. Vâng, tôi tin điều đó. Tất cả sự giảng dạy khác của họ là...Họ tin vào...và sự tha tội lỗi là bởi nước. Bây giờ, nó không phải là Một ngôi; họ làm điều giống như vậy, nhưng tôi không nói về họ. Họ tin rằng—sự tái sinh đó là bằng nước, và vân vân. Và tôi không tin điều đó. Và họ, ồ, họ tin nếu bất cứ điều gì có sự chữa lành Thiêng liêng trong đó là thuộc về ma quỷ. Và họ tin vào tất cả...Chúng là điều duy nhất—chúng là thứ duy nhất có ở đó, và điều duy nhất anh em phải làm là ghi tên mình vào cuốn sách đó. Và nếu anh em không có nó ở đó, anh em bị hư mất. Bây giờ, tôi không tin điều đó. Nhưng nếu không có nhà thờ nào khác để đi đến (tôi sẽ không đến đó để chỉ trích), tôi sẽ đến đó với ý định về sự hiện diện của tôi, và tôi ngồi cạnh ai đó, rằng Đấng Christ ở trong lòng tôi có thể ảnh hưởng đến người nào đó ở đó. Hãy đi đến giữa họ, nhưng đừng dựa phần vào sự không tin của họ.

333. Anh Branham, tôi muốn nhận được Đức Thánh Linh. Tôi muốn biết phải làm gì. Tôi cầu mang cho gia đình tôi được cứu. Và người chị đã ký tên của mình.

128 Nếu chị muốn nhận được Đức Thánh Linh, xin để tôi nói cho chị biết điều này, Chị thân mến, nếu chị ở đây. Và—và—tôi...(Anh Neville, đó có phải là một thành viên của hội thánh ở đây không? Ở phía dưới...?) Tôi không—tôi cũng không nhớ họ. Nhưng nếu—nếu chị có mặt ở đây, Chị B-o-u-g-h, nếu chị ở đây, xin để tôi nói với chị. Kinh Thánh nói, “Phước cho những kẻ đói khát sự công bình vì cơ...” Chị rất được phước thậm chí muốn

có Nó. Hiếu không? Bây giờ, hãy nhớ, rằng không phải chị—chị—chị đã có Nó, nhưng phước cho những ai đói khát Nó, “vì họ sẽ được no đủ.” Chỉ ở lại đứng với nó.

¹²⁹ “Tôi phải làm gì cho gia đình tôi?” Hãy sử dụng cùng đức tin mà chị đang sử dụng cho chính mình, cho gia đình của chị. Hãy phó thác họ cho Chúa và tin hết lòng rằng chị sẽ được cứu. Hãy để nó...Đừng để nó chỉ đến trong suy nghĩ tự nhiên của chị tại đây, hãy để cho nó rơi xuống bên trong, tiềm thức đó, rồi chúng là của chị. Đức Chúa Trời ban chúng cho chị khi chị có nó ở đây.

¹³⁰ Bất cứ điều gì anh chị em có trong lòng mình tại đây và cầu xin điều đó, khi cầu nguyện, hãy tin rằng anh chị em nhận lãnh những gì mình cầu xin. Bây giờ, anh chị em không nghi ngờ điều đó nữa. Anh chị em không thể tin nó và nghi ngờ nó cùng một lúc. Bao nhiêu người biết điều đó? Anh chị em không thể tin và nghi ngờ cùng một lúc. Anh chị em phải tin rằng những gì mình cầu xin, anh chị em nhận lãnh nó, rồi Ngài phán điều ấy sẽ được ban cho anh chị em. Vì vậy chị cứ tin cho gia đình của mình, họ sẽ nhận được điều đó.

334. Anh Branham, còn con trai chúng ta thì sao vì—vì không còn về—không còn rao giảng về những Tiếng Kèn? Anh còn nhớ lời hứa mà anh đã hứa với tôi trên điện thoại có liên quan đến nó và Bảy Tiếng Kèn không?

¹³¹ Tôi không nhớ nó. Tôi không nhớ nó là gì. Nhưng bất kể nó là gì, chị hãy cho Billy Paul biết nó là gì. Bất cứ điều gì tôi đã hứa, điều đó tôi sẽ làm. Tôi không nhớ. Anh em biết, tôi...Đôi khi tôi nhận được, có lẽ vào ban đêm, trả lời ba mươi, bốn mươi cuộc gọi một lúc, anh em biết đấy, vì vậy tôi không nhớ đêm này sau đêm kia, đôi khi tôi đi đây đó, vì vậy tôi không nắm được nó là gì.

**Còn người anh và người chị Công giáo của tôi thì sao?
Cảm ơn anh.**

¹³²Ồ, người này đến thành phố xa xôi, ở tận Texas. Tôi...Ồ, thưa chị, nếu chị—nếu chị đến từ Texas và chị có cuốn băng này, hoặc nếu có một cuốn băng, tôi không nghĩ sẽ có một cuốn băng về điều này, nhưng nếu có...(Họ đang ghi âm à? Anh đang ghi âm nó à?) Được rồi, nếu họ...Cuốn băng...Thế thì tôi nói với anh em

những gì. Nếu anh em...Trên băng này, khi anh em tìm thấy điều này, hãy nhớ, “Còn con trai chúng tôi khi...về Bảy Tiếng Kèn thì sao?” Tôi không nhớ về điều đó, trừ khi tôi đã hứa sẽ gặp cậu ấy hay gì đó trong suốt Bảy Tiếng Kèn. Nếu tôi đã hứa, tôi sẽ gặp cậu ấy; bởi vì tôi đã không giảng Bảy Tiếng Kèn, Tôi đã giảng *Lễ Thối Kèn*. Anh chị em đã hiểu về điều đó.

¹³³ “Còn anh chị em Công giáo của tôi thì sao? Cảm ơn anh!” Tôi sẽ nói với bà, Bà C-o-r-n-i-l-s-e-n...Nếu quý bà ở đây, hãy gặp Billy Paul sáng nay. Và—và nếu không, ồ, tôi sẽ—tôi sẽ—tôi—tôi không hiểu nó là điều gì (bà hiểu không?); nó chỉ là một câu hỏi. Tôi—tôi không thể hiểu nó (hiểu không?), nó là gì, vì tôi đã hứa điều gì đó về cậu con trai của bà ấy và những Tiếng Kèn và về một người chị Công giáo; và tôi—tôi không—nó không còn nhớ trong tâm trí tôi bây giờ. Cứ xem, Billy.

Điều này phải...Đó chỉ là một nan đề cầu nguyện. Cho biết tên của người đó và nói, “đau đầu và viêm xoang.” Vì vậy đó chỉ là...Chỉ cầu nguyện cho họ, tôi đoán vậy. Được rồi.

335. Xin giải thích về hôn nhân và ly dị. (Tôi đã trả lời điều đó rồi. Đây là bảy câu hỏi, tám câu hỏi trên một tờ giấy.) **Xin vui lòng giải thích hôn nhân và ly dị.**

Tôi đã giải thích.

336. Môi-se và—và Ê-li có ở trên đất bây giờ không? Bây giờ Môi-se và Ê-li có ở trên đất không? Họ có ở nước Mỹ không?

¹³⁴ Không! Hiểu không? Không, họ không ở đây; họ sẽ không ở cho đến khi Hội thánh được cất đi, lúc ấy Môi-se và Ê-li...Bao nhiêu anh chị em hiểu điều đó? Được rồi. Và chúng ta hãy xem. Họ không ký tên nào vào đây, vì vậy...Được rồi. Nếu ai đã từng hỏi những câu hỏi này...Tôi tin có bảy câu; Tôi đã cho...đã đánh dấu bảy. Được rồi!

337. Giải thích sự khác biệt giữa “Danh Jêsus,” và “Danh Jêsus.” (Đợi một chút.) **Xin giải thích sự khác biệt giữa danh “Jêsus” và “Danh Jêsus.”**

¹³⁵ Ồ, cả hai đều giống nhau nếu chúng được áp dụng theo cùng một cách (hiểu không?), áp dụng cho cùng một Người, danh

Jésus, và *Danh của Chúa Jésus*. *Danh của Chúa Jésus* và tên—*danh Jésus* là Ngài là Ai. *Danh Chúa Jésus* đang nói về Thân vị, vậy nên nó cũng giống như...Tôi nghĩ điều đó sẽ...Điều đó nghe có hợp lý không? Hiểu không? *Danh Jésus* là Chính Thân vị đó và *Danh của Chúa Jésus* là bạn đang đề cập đến Thân vị đó. Hiểu không?

¹³⁶ Ví dụ, tên tôi là *William*. Đó là tôi. Được rồi. Bây giờ, anh em nói...Tôi đang nói...Cái *tên của William*, lúc ấy anh em đang đề cập đến tôi. Đó là tên tôi. Hiểu không? Bây giờ.

338. Danh Chúa có thay đổi trong các thời kỳ khác nhau không?

¹³⁷ Vâng, có! Nó từng được gọi là—Ngài đã được gọi là Đấng HẰNG HỮU. Ngài được gọi là Đức Giê-hô-va, và Ngài đã thay đổi nhiều lần. Lần cuối cùng nó được thay đổi là khi Đức Chúa Trời trở nên xác thịt và mang tên con người.

¹³⁸ Đức Giê-hô-va, Đấng HẰNG HỮU, và tất cả những điều đó, là tước hiệu của một Tên. Hiểu không? Anh em đã được báp-têm nhân danh Đức Giê-hô-va, đó phải là *Danh Chúa Jésus Christ*. Anh em đã chịu phép báp-têm nhân danh Đức Giê-hô-va Ra-pha, Đức Giê-hô-va Ma-na-se, và Đức Giê-hô-va Di-rê, tất cả những danh đó, đó phải là *Chúa Jésus Christ*. Đấng HẰNG HỮU là *Chúa Jésus Christ*.

¹³⁹ Hãy nhớ, đúng đó ngày hôm ấy, và Ngài phán, “Các người nói các người ăn ma-na trong đồng vắng...”

“Tổ phụ chúng tôi ăn ma-na.”

“Và đã chết!” Ngài phán.

¹⁴⁰ Họ nói rằng, “Ồ, chúng tôi biết bây giờ người bị điên rồ, bởi vì người chỉ là một người, chưa quá năm mươi tuổi, và lại nói rằng người đã thấy Áp-ra-ham.”

Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham, đã có TA LÀ.” Hiểu không? Ngài là Đấng TA LÀ. Và tất cả những tước và danh từng thuộc về Đức Chúa Trời đã được tạo nên một Danh con người, là Đức Chúa *Jésus Christ*. Được rồi.

339. Bây giờ: Nếu thời gian dừng lại khi các Ấn được mở ra, thì là...Nếu thời gian ngừng lại (xin thứ lỗi cho tôi) khi các

Ấn được mở ra, thì thời đại Ngàn năm cũng—thì thời đại Ngàn năm cũng xong, điều đó đúng không?

¹⁴¹ Không, không! Thời gian không ngừng trôi khi các Ấn được mở ra. Đã hiểu lầm điều đó. Những gì đã xảy ra, các sự mầu nhiệm được khải thị, thời gian không dừng lại. Hiểu không? Chỉ nhìn xem. Hãy quan sát thật kỹ bây giờ, và quay lại cuộn băng nếu anh em nhận được điều đó từ băng ghi âm. Hiểu không?

¹⁴² Thời gian không bao giờ ngừng lại cho đến khi...Đây phải là một người theo chủ nghĩa hậu thiên hi niên hoặc điều gì đó, đã đặt câu hỏi. Nguyên nhân thấy không? Chúng ta có một ngàn năm sau khi Hội thánh đã về Nhà và trở lại thế gian. Rồi thời gian ngừng lại trong Trời Mới và Đất Mới.

¹⁴³ Vậy thì, thời kỳ Ngàn Năm không phải là Trời Mới và Đất Mới. Vẫn sẽ có tội lỗi sau thời kỳ Ngàn Năm. Thời kỳ Ngàn năm là hình bóng của Nô-ê đi vào trong con tàu, được mang đi, và đã mang Cham và những người ấy qua phía bên kia. Và thậm chí tội lỗi ở ngay ngoài con tàu. Hiểu không?

¹⁴⁴ Nhưng Hê-nóc, người được cất đi, là hình bóng của Cô Dâu được cất lên, không phải là người được mang qua. Vì vậy tội lỗi sẽ vẫn ở phía bên kia của Thiên hi niên, nhưng không phải trong Thiên hi niên. Hiểu không? Trong suốt Thiên hi niên là hòa bình. Hiểu không? Nhưng tội lỗi sẽ được giải quyết ở phía bên kia của thời kỳ Ngàn Năm, và rồi thời gian biến mất dần.

¹⁴⁵ Và bây giờ, việc mở ra của Bảy Ấn mà được ban bởi Đức Thánh Linh, Bảy Ấn chỉ là để cho biết những gì đã được để lại trong những thời đại trước chúng ta.

¹⁴⁶ Bây giờ, như một số nhà thần học vĩ đại cổ đôn tôi vào thế bí về vấn đề đó, ông ấy nói, “Anh Branham, anh...Ngày nào đó Chúa sẽ ban cho anh bí mật của Bảy Ấn đó. Bảy Ấn đó sẽ là điều gì đó mà chúng ta chưa bao giờ học được, rằng nó sẽ là điều thậm chí không có trong Kinh Thánh.” Không, không! Sẽ không phải thế, bởi vì nếu anh em làm thế, điều đó sẽ khiến nó trở thành một... Nếu tôi nói với anh em điều đó, tôi sẽ là một nhà tiên tri giả, bởi vì (anh em thấy không?) Lời này...Ở đó...Tất cả mọi thứ đó là—đó là...Toàn bộ sự khải thị của Chúa Jêsus Christ đều được

hoàn tất trong Lời này. Hiểu không? Và nếu Bầy Ấn liên quan đến bảy hội thánh, thì nó phải là quá khứ rồi, bởi vì chúng ta đang ở trong Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê. Và Bầy Ấn chỉ bày tỏ những gì họ đã để lại ở đó, và nó đã mở ra những gì họ đã để lại; những gì Luther để lại; những gì Wesley để lại; và tất cả những nhà cải cách, và những người Ngũ Tuần, và cho đến thời điểm hiện tại.

¹⁴⁷ Bây giờ, điều chưa đến còn lại là sự cất lên của Hội thánh, sự trở lại của Môi-se và Ê-li, triều đại Ngàn năm trên trái đất với Cô Dâu và Chú Rể trong một ngàn năm, và sau đó là Tòa Phán Xét, và rồi một sự hủy diệt hoàn toàn tội lỗi. Nó sẽ không bao giờ còn nữa vào thời điểm đó.

¹⁴⁸ Bây giờ, không phải là...Ngừng...Các Ấn không bao giờ kết thúc thời gian. Thời gian hoặc các mùa vẫn còn cho đến sau Thiên hi niên. Không! Vẫn còn thời gian cho đến sau Thiên hi niên.

340. Thời kỳ Ngàn năm có liên quan gì đến một ngàn năm không? Đó không thể là một thể hệ sao?

¹⁴⁹ Không! Một thể hệ được ấn định trong Kinh Thánh là bốn mươi năm. Nhưng Kinh Thánh nói, “Và họ đã sống và trị vì với Đấng Christ một ngàn năm.” Sẽ là một ngàn năm trên trái đất, vì một ngàn năm trên trái đất chỉ được tính là một thời gian, được hiểu như một ẩn dụ như đối với Đức Chúa Trời, như một ngày. Một ngàn năm trên trái đất chỉ là một ngày với Chúa, như Chúa tính thời gian. Bao nhiêu người hiểu điều đó bây giờ?

¹⁵⁰ Vì vậy, đó là ngày Sa-bát mà Hội thánh sẽ không lao khổ chống lại tội lỗi nữa. Và Sa-tan bị xiềng lại trong một thời gian ngắn, một nghìn năm, vì thần dân của hắn đều ở trong địa ngục, và hắn...Hội thánh trên trái đất được cứu chuộc và ở ngay trong Sự Hiện Diện của Đấng Christ, vì vậy hắn không thể làm gì được. Vì vậy, nó không phải là một sợi xích, như tôi đã nói, một sợi xích dùng để buộc khúc gỗ, mà nó là một sợi xích của hoàn cảnh; hắn không có gì có thể làm. Hắn bất lực và vô vọng, chỉ đợi sự sống lại của những thuộc hạ; rồi chúng sẽ được tách ra như chiên ra khỏi dê.

341. Chẳng phải nữ hoàng Sê-ba đến với Sa-lô-môn để thử ông—để tự mình kiểm tra ông xem thử—xem thử danh của Chúa là Sa-lô-môn thật sự hay không? (Tôi không tin tôi hiểu được điều đó. Chờ một chút.) **Chẳng phải nữ hoàng Sê-ba đến với Sa-lô-môn để thử ông để tự mình tìm thấy danh của Chúa là Sa-lô-môn thật sự hay không?** (Tôi—tôi có thể không hiểu câu này. Chỉ...Xin lỗi cho tôi chỉ một phút. Để tôi đọc lại nó.) **Chẳng phải nữ hoàng Sê-ba đến với Sa-lô-môn để thử ông để tự mình xem danh của Chúa có thật là Sa-lô-môn hay không?**

¹⁵¹ Không! Bà không hề thử để tìm thấy xem—xem danh của Đức Chúa Trời là Sa-lô-môn không. Sa-lô-môn là một vị vua. Bà đến, và bà nói, bà—bà nói, “Đức Chúa Trời thực sự ở cùng vua và dân sự Ngài.” Hiểu không? Bà đến và đã thử...Bà đã thử Sa-lô-môn về ân tứ của ông, bởi vì bà có những điều trong lòng mình mà Sa-lô-môn đã tỏ ra cho bà, tỏ cho thấy rằng ông là vua của Đức Chúa Trời trên đất.

¹⁵² Anh em nhớ ở dưới, tôi tin là, dưới tại—tại—tại...Nơi bà đến, dưới đất nước của—của—của—của Sê-ba nơi từ đó bà đến, người ta sẽ đi qua, anh em biết đấy, và—và kể về những điều tuyệt vời đang diễn ra, rằng họ có một Đức Chúa Trời ở trên đó đã xúc dầu cho vua của họ, và...cách nhà vua được xúc dầu của Đức Chúa Trời như thế nào. Tôi không tin bà nghĩ rằng danh của Sa-lô-môn, hay là, danh của Đức Chúa Trời là Sa-lô-môn, bởi vì nếu bà tin, điều đó sẽ biến bà thành một kẻ ngoại giáo một lần nữa. Hiểu không? Vì thế, bà—bà có thể đã làm điều đó. Trong thâm tâm bà có thể nghĩ rằng Đức Chúa Trời là Sa-lô-môn, Sa-lô-môn là Đức Chúa Trời, bởi vì bà là một người ngoại giáo ngay từ đầu. Nhưng khi Sa-lô-môn đã tỏ cho bà biết bí mật trong lòng bà, bởi một—một ân tứ về sự phân biệt; mà đã được gọi là, sự khôn ngoan, lúc đó. Ông đã nhận ra điều đó. Bà đã biết rằng Đức Chúa Trời ở cùng Sa-lô-môn, vì lúc đó...Họ đã có...Bà nhận ra...Nếu đó là điều bà nghĩ trong tâm trí của bà...

¹⁵³ Nếu—nếu người đó ở đây, người đặt câu hỏi, đang hỏi, “Bà ấy có biết rằng Sa-lô-môn thực sự là...danh của Chúa thực sự là Sa-lô-môn không?” Đấy, Sa-lô-môn không phải là Chúa; bà đã nhận

ra điều đó bởi dân sự, bởi vì họ thờ phượng Đức Giê-hô-va, và có chiếc hòm lớn, và giao ước vĩ đại, cái—cái hòm đựng các điều răn của Chúa ở trong. Và họ đã kể với bà về trên Núi Si-nai và những nơi khác nhau nơi họ đã từng đến. Và rồi, bà có thể thấy rằng Đức Chúa Trời—rằng Đức Chúa Trời của giao ước đó ở trong người đàn ông này, bởi vì ông đã có—ông có sự phân biệt mà chỉ thuộc về Đức Chúa Trời. Hiểu không? Vì vậy, bà biết rằng—rằng Đức Chúa Trời ở trong Sa-lô-môn. Nhưng bây giờ, nó có thể đọc theo cách đó nếu người hỏi đang hỏi điều đó. Nhưng, “Bà ấy có biết rằng danh của Chúa thực sự là Sa-lô-môn không?” Có lẽ họ đã không viết nó theo cách họ đang nghĩ. Anh em hiểu không? Vì vậy tôi nghĩ có lẽ họ sẽ nói—nói điều này: “Rằng Chúa ở trong Sa-lô-môn.” Vâng, chắc chắn đã ở. Vì nếu đó là câu hỏi, chắc chắn rồi! Bà đã biết Đức Chúa Trời, bởi vì bà có nhận xét đó. Và bà sẽ không tôn thờ thần nào khác. Và tôi tin rằng bà—bà đã nói bà sẽ luôn luôn...Bà đã hiểu tại sao...Bà chẳng còn thờ được; bà chẳng còn thắc mắc gì nữa. Sa-lô-môn tỏ bày cả toàn bộ sự việc, và bà biết Đức Chúa Trời ở cùng ông.

342. Chúng tôi—chúng tôi đã kết hôn hai mươi một năm trước bởi thẩm phán hòa giải. Điều đó có—có sai không?

¹⁵⁴ Vâng, thật sai lầm khi anh chị làm điều đó. Hôn nhân thuộc về nhà của Đức Chúa Trời. Nhưng vì anh chị đã kết hôn, đây là khi anh chị thực sự được kết hôn: anh chị em kết hôn khi anh chị em thề nguyện với nhau, khi anh chị em hứa với nhau rằng mình...rằng mình sẽ lấy nhau. Thẩm phán hòa giải của tòa án có thể cấp cho anh chị em giấy chứng nhận, đó là điều khoản pháp lý, về việc chung sống như vợ chồng mà không phải là vợ chồng trong hôn nhân thực tế. Nhưng khi anh em hứa với cô gái này, và điều này...chị em hứa với người đàn ông đó rằng chị em sẽ sống thật với anh ấy, và chị nhận anh ấy làm chồng của mình, thế thì chị em đã kết hôn. Các bạn còn nhớ, tôi đã giải thích điều đó tuần trước, tôi tin là như vậy. Hiểu không? Khi bạn hứa với cô ấy. Hiểu không?

¹⁵⁵ Thậm chí trong—trong Kinh Thánh xưa, nếu một người đính hôn với một thiếu nữ, và (anh em biết luật pháp về điều đó. Ồ,

nó cũng giống như tội tà dâm. Chắc chắn là vậy!) khi anh ta đã hứa, chính là vậy.

156 Câu hỏi đã được hỏi vào ngày nọ, “Việc hủy hôn—việc hủy hôn—việc hủy hôn giống như ly hôn không?” Hiểu không? Khi các bạn hỏi tôi những câu hỏi đó, thưa các bạn, các bạn không biết điều đó ảnh hưởng gì đến tôi. Tôi có nhiều người bạn đang ngồi ở đây đã kết hôn hai hay ba lần. Anh em có nhận ra tôi đang nói chuyện với con trai của chính tôi, Billy Paul không? Tôi có tha thứ cho Billy Paul không? Thực sự không! Billy Paul đã kết hôn với một cô gái trẻ nào đó, và đến, và nói, “Bố ơi, con sắp kết hôn.”

157 Tôi đang rửa xe; tôi đã nói, “Con nói bậy bạ,” cứ tiếp tục rửa xe của tôi như thế.

Cậu ấy nói, “Con sẽ kết hôn.”

Tôi đã nói, “Ồ, tiếp tục đi,” cứ tiếp tục như thế. Cậu ấy đi loanh quanh và nói với mẹ mình, và mẹ cậu ấy đã cười nhạo cậu ấy. Anh em biết nó đã làm gì không? Bỏ đi với đứa nhỏ nào đó vẫn còn đang học trường phổ thông cơ sở và kết hôn. Chúng tôi đã hủy bỏ đám cưới, cha của cô gái này và tôi. Chúng tôi đã hủy bỏ đám cưới, nhưng cậu ấy vẫn kết hôn như vậy. Cậu ấy là con trai của tôi đang ngồi đây lắng nghe tôi lúc này. Vậy thì, điều đó chính xác.

158 Cậu ấy đến với tôi cùng với cô gái mà cậu ấy đang sống cùng bây giờ, con dâu của tôi. Cháu trai nhỏ của tôi...Cậu ấy nói, “Bố sẽ làm đám cưới cho con chứ?”

159 Tôi đã nói, “Không đời nào.” Đó là con trai của chính tôi. Anh em nghĩ điều đó há chẳng cắt lòng dạ tôi khi tôi đã ẵm nó trong cánh tay của tôi và làm mọi thứ tôi có thể làm, và tôi là cả cha và mẹ đối với nó? Anh em nghĩ điều đó không giết chết tôi để nói thế sao? Nhưng đó là Sự thật. Chắc chắn! Con trai của tôi đang ngồi đây lắng nghe...Con dâu tôi và cháu nội còn nhỏ của tôi đang ngồi ngay đây bây giờ...Nhưng tôi nói với cậu ấy điều đó là sai trật (hiểu không?), bởi vì tôi phải làm vậy. Tôi có bốn phận ràng buộc với Lời đó.

¹⁶⁰ Và tôi nói, anh em đã kết hôn bởi một quan tòa à? Anh em nên được kết hôn bởi hội thánh, bởi vị mục sư. Đó là điều hợp với khuôn phép cho một Cơ-đốc nhân. Nhưng vì anh em đã lập lời hứa đó rồi, và thề nguyện, và đã kết hôn cách đây hai mươi mốt năm, tôi nghĩ mọi chuyện ổn cả.

Anh em nói, “Ồ tôi...”

¹⁶¹ Câu hỏi có thể là, “Tôi có nên đến và kết hôn lần nữa không?” Nếu anh em muốn. Không có điều gì trong tâm trí quấy rầy đức tin anh em, bởi vì nếu có bất cứ điều gì ở đó, anh em không thể đi xa hơn ngay tại đó; anh em dừng ngay tại đó. Khi dấu hỏi đó xuất hiện, đó là nơi anh em kết thúc, ngay tại đó. Nhưng bây giờ, đối với tôi nó sẽ ổn thôi.

¹⁶² Người mà đã làm báp-têm cho tôi trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ cuối cùng đã đuổi tôi ra khỏi hội thánh, bởi vì tôi không đồng ý với anh ấy về những nữ thầy giảng. Điều đó không khiến tôi được báp-têm lại. Hiểu không? Chắc chắn không. Hiểu không? Điều đó ổn thôi.

¹⁶³ Nhưng chỉ nên nhớ, những điều này đang làm tôi đau đớn. Tôi có những người bạn thân đang ngồi ở đây, những người nam và những người nữ mà sẽ lấy...đặt cửa họ...móc mắt họ ra và cho tôi nếu tôi yêu cầu họ điều đó (vâng, thưa quý vị!), và họ đã kết hôn hai lần, đôi khi ba lần, đang ngồi ngay tại đây giờ này. Và con trai của chính tôi, cháu trai của chính tôi, cháu nội tôi...và con dâu mà tôi yêu thương...Hãy nhìn Billy, cách tôi đứng về phía anh ấy và cách anh ấy đứng về phía tôi, nhưng để nói lẽ thật hay sự thật, sự thật là sự thật.

¹⁶⁴ Tôi có...Hôm nay tôi có thể đi ra đây và triệu tập một số người của Phúc Âm Ngũ Tuần này hoặc một số trong những người này và nói với họ, “Tôi đã...Tôi thì...tất cả đều sai, tôi sẽ không ở lại với Lời đó, tôi sẽ ở lại với anh em.” Tôi có lẽ sẽ sớm trở thành một người rất được mến mộ với ân tứ của Đức Chúa Trời. Ném đi tất cả ảnh hưởng của tôi trên một trong những tổ chức đó, tôi có lẽ có một tên tuổi lớn giữa vòng họ. Tôi không quan tâm đến tên của tôi giữa vòng họ. Tôi yêu mến họ, đó là sự thật. Nhưng tôi phải trung thực. Tôi—tôi—tôi sẽ là một kẻ đạo đức giả nếu tôi làm điều đó.

¹⁶⁵ Và tôi sẽ là một kẻ đạo đức giả nếu tôi đứng đây vì con trai của chính tôi đang ngồi ở đây đã được hứa với một cô gái, và tôi đã nói...Ngay cả nếu—nếu không bao giờ có buổi lễ cho nó, cho dù anh ta có từng sống với người nữ đó hay không, hoặc ngủ với cô ấy, cô gái đó, hay bất cứ điều gì, khi anh ta lập lời thề đó, anh ta đã kết hôn, Billy Paul hoặc không phải Billy Paul. Đó chính xác là sự thật! Anh ấy đã kết hôn khi anh ấy thực hiện lời hứa đó. Nếu là tôi, thì cũng vậy thôi.

¹⁶⁶ Chúng ta phải thành thực. Nếu tôi không thể thành thật với con trai mình, thì tôi không thể thành thật với anh chị em. Nếu tôi không thành thật với anh chị em, tôi sẽ không thành thật với Đức Chúa Trời. Và tôi muốn anh chị em tin những gì tôi nói với anh chị em là quan điểm trung thực—đến—thiện lành của tôi. Đừng biến nó thành điều gì khác, chỉ nói nó cách mà tôi đã nói (hiểu không?), vì tôi sẽ nói với anh chị em Lễ thật.

¹⁶⁷ Bây giờ, tôi không thường nói chuyện với anh chị em như thế lắm, bởi vì anh chị em là con của tôi, tôi gọi anh chị em vậy. Tôi đã sinh anh chị em cho Đấng Christ qua Phúc Âm. Và trong khi chúng ta ở đây với nhau, chỉ nhóm riêng của chúng ta đang ngồi ở đây, tôi—tôi gọt giữa anh chị em một chút. Nhưng tôi muốn nói với anh chị em: nhưng khi anh chị em đến với tôi và hỏi bất cứ điều gì, tôi sẽ nói với anh chị em điều tốt nhất mà tôi biết thế nào! Nếu nó ở trong Lời, tôi không quan tâm nếu nó lên án tôi, tôi có nhiều khúc mắc nên được gỡ bỏ khỏi tôi. Một cách chính xác!

¹⁶⁸ Nhưng khi anh chị em hỏi tôi bất cứ điều gì, tôi sẽ nói cho anh chị em biết. Nếu tôi nói với anh chị em bất cứ điều gì, tôi sẽ nói với anh chị em Lễ thật. Tôi đã luôn cố gắng sống theo cách đó. Đó là cách tôi muốn sống và chết theo cách đó, là thành thật với bất cứ ai.

¹⁶⁹ Một cô bé đến với tôi cách đây không lâu; thiếu nữ ấy bây giờ không có mặt tại đây. Tom Simpson, nhiều người trong các anh em biết anh ấy. Tom là một chàng trai tốt; không có người của anh ấy ở đây. Tôi nghĩ tất cả những người đó đã quay về, trừ Fred vẫn còn ở đây. Tôi...Fred Sothmann, tôi không biết anh ấy có ở đây hay không, nhưng tôi—tôi nghĩ rằng họ có. Nhưng Tom

Simpson, họ...anh ấy đến từ Canada với—với Fred. Và họ...Anh em biết Anh Fred, ủy viên ban trị sự của chúng ta.

¹⁷⁰ Và Anh Tom, nhiều anh em biết anh ấy ở đây. Và Tom là một người tốt; anh ấy là một anh chàng bảnh bao; và Bà Simpson cũng vậy. Nếu bà ấy chỉ nghe những gì tôi nói với bà, bà cũng sẽ đi lại được. Bà ấy đang ngồi trong chiếc xe lăn tàn tật đó. Bà sẽ bước đi nếu bà chỉ làm những gì đã được nói làm. Và anh em cứ xem và thấy điều đó có đúng không. Hiểu không? Bây giờ. Nhưng bà ấy phải làm những gì bà được bảo phải làm nếu bà muốn làm điều đó.

¹⁷¹ Và một trong những bé gái của bà, những cô bé dễ thương... Tôi...Khi chúng còn bé xíu, tôi đã ôm chúng vào lòng và chơi với chúng. Bây giờ chúng quá lớn; chúng gần như là phụ nữ, mười, mười hai tuổi. Và vì vậy, một trong chúng đến gặp tôi và nói, “Anh Branham, em có một giấc mơ.” Và cô ấy kể cho tôi nghe giấc mơ. Và cô ấy nói, “Điều đó nghĩa là gì?”

Tôi nói, “Không biết, Em yêu. Tôi sẽ cầu nguyện, và nếu Chúa ban cho tôi, tôi sẽ nói cho em biết.”

¹⁷² Cô ấy nói, “Được rồi!” Vài ngày sau cô ấy quay lại, nói, “Anh đã hiểu giấc mơ đó chưa?”

Tôi nói, “Chưa, Em à, tôi chưa hiểu; Ngài đã không bày tỏ nó cho tôi.”

¹⁷³ Khoảng một hoặc hai tuần sau, cô ấy quay lại, nói, “Anh Branham, còn giấc mơ đó thì sao?”

Tôi nói, “Tôi không biết.”Ồ, có vẻ như cô ấy hơi thất vọng. Tôi...

¹⁷⁴ Anh em còn nhớ, khi anh em hỏi tôi bất cứ điều gì để nói với anh em, và tôi không nhận được điều đó từ Chúa, tôi cũng thất vọng. Nhưng tôi sẽ không đạo đức giả, hay là kẻ nói dối, tôi sẽ nói với anh em sự thật. Nếu Ngài nói với tôi, tôi sẽ nói với anh em; nếu Ngài không, tôi sẽ không. Đó là tất cả những gì tôi có thể làm. Và tôi muốn anh em tin tôi cách đó.

¹⁷⁵ Và bây giờ, tôi nghĩ mình đã biết giấc mơ có ý nghĩa gì trong trí tôi, nhưng làm sao tôi đã biết được. Tôi phải xem lại mọi thứ. Và không ai trong số anh chị em có thể đặt ngón tay của mình bất

cứ lúc nào hay bất cứ nơi nào, những gì tôi đã từng nói với anh chị em sự thông giải giấc mơ nhân Danh Chúa nhưng chính xác cách đó. Vâng, thưa quý vị! Tôi không hề nói với anh chị em bất cứ điều gì nhân Danh Chúa ngoài những gì cũng ứng nghiệm, chỉ theo cách đó, bởi vì tôi—tôi...Chính là Ngài. Và rồi đó không phải là trách nhiệm của tôi, mà là của Ngài; đó là trách nhiệm của Ngài.

¹⁷⁶ Tôi đã nói, “Nhìn này, Trudy, nếu chúng ta đến Arizona thì sao. Và nếu—nếu tôi đến nói với chị rằng khi chị đi ra nơi đó, ‘CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, em trai nhỏ của chị sẽ...’? Bé Johnny, cậu bé mà tôi trêu chọc về lúc nào cũng hở bụng.” Tôi đã nói, “Điều gì sẽ xảy ra nếu cậu ấy chạy qua đường? Và tôi nói, ‘Chị biết điều gì sẽ xảy ra không? Nó sẽ bị xe cán trên đường.’ Và chị sẽ đến với tôi, và—và chị sẽ nói, ‘Anh Branham...’ ‘Hãy đi, đưa nó đến cho Anh Branham,’ đúng hơn. Và sau đó chị sẽ đi tìm xung quanh, và chị sẽ thấy tôi đang đứng trên một bậc tam cấp, đang nói chuyện với một người đàn ông mặc bộ đồ màu trắng. Và sau đó tôi sẽ chỉ đặt tay lên bé Johnny; cậu ấy sẽ sống lại và chạy đi.”

Bây giờ, nói, “Sau đó, chị đi ra hướng Tây, và điều đầu tiên chị biết, ngày nọ chị nghe mẹ mình hét lên, bố của chị đang la hét, và nhìn kia, bé Johnny đã bị xe cán. Chị sẽ làm gì?” Hiểu không? Anh chị em hãy tin tôi. Hiểu không? Và tôi muốn anh chị em có sự tin tưởng vào tôi. Tôi sẽ không nói với anh em bất cứ điều gì chỉ là phỏng đoán; Tôi sẽ nói với anh em sự thật, hoặc không nói gì với anh em cả. Và tôi đã nói, “Sau đó, chị đến gặp tôi và nói, ‘Ồi, bé Johnny...’ Hoặc, đến với mẹ của chị, ‘Ồ, bé Johnny bị xe tông. Nó chết rồi! Nó chết rồi!’”

¹⁷⁷ “Bác sĩ đến, kéo mắt nó lên, kiểm tra tim, sự hô hấp của nó. ‘Nó đã chết. Đưa nó đến nhà xác.’”

“Chị sẽ làm gì? Chị sẽ nói, ‘Chờ một chút! Chờ một chút! Để nó vào cánh tay tôi; chúng ta hãy bắt đầu bước đi.’” A-men!

“Chị đi đâu vậy, Trudy?”

“Tôi không biết.”

“Chị ôm cái gì vậy?” Chị ôm đứa em trai nhỏ bé đã chết trong đôi cánh tay mình. Cứ đi trên đường phố. Người ta nói, ‘Cô gái đó

bị điên phải không?’ Không, thưa quý vị!” Cô ấy có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Điều gì sẽ xảy ra?

¹⁷⁸ “Điều đầu tiên chị biết, chị nói với cha mẹ của chị, ‘Đợi đã, chúng ta sẽ tìm thấy Anh Branham. Anh ấy sẽ đứng trên bậc thềm đang nói chuyện với một người đàn ông mặc bộ vest màu trắng. Anh ấy đang đứng ngay đó. Hãy xem điều gì xảy ra.’ Không có nghi ngờ gì trong trí chị. Đi lên đó và nói, ‘Anh Branham, anh biết anh đã nói gì với tôi không?’”

“Vâng, Trudy. ‘Johnny, hãy thức dậy!’” Nó nhảy lên và đi xuống đường phố.

¹⁷⁹ “Nhưng điều gì sẽ xảy ra nếu tôi chỉ nói phỏng chừng với chị một số điều mà tôi nghĩ là đúng, và nói với chị theo cách đó, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, và điều đó không đúng, và nó không xảy ra, nó không bao giờ xảy ra; lúc ấy chị sẽ sợ chết khiếp về cậu bé. Chị sẽ không biết có nên mang nó đến hay không.”

¹⁸⁰ Đức Chúa Trời đã sai tôi đến đây để giúp đỡ anh chị em, và tôi muốn là một người giúp đỡ đối với anh chị em. Và cho dầu nó có đau đớn, tổn thương hay bất kỳ là gì, dầu sao tôi phải nói ra.

¹⁸¹ Nhưng bây giờ về trường hợp kết hôn và ly dị, tôi đã hỏi anh chị em như một người anh em, hãy giữ yên lặng cho đến khi anh chị em nghe được từ tôi. Nghe chứ? Cứ tiếp tục đúng như anh chị em đã sống. (Tôi đang làm mất quá nhiều thì giờ ở đó.)

¹⁸² “Chúng tôi đã kết hôn hai mươi một năm trước (vâng)...thẩm phán hòa giải.” Chị thân mến, Anh thân mến, có lần một người chào hàng nói với tôi rằng anh ta bước vào một nhà thờ (anh ta là một Cơ-đốc nhân) ở trên Connecticut hay nơi nào đó trên đó, nhà thờ to lớn, anh chỉ đi vào để cầu nguyện. Không phải là...Anh ấy là người Ngũ Tuần, nhưng anh đã đi vào đó để cầu nguyện. Và nói khi anh ấy vào đó và quỳ xuống trong nhà thờ để cầu nguyện...nói anh ấy đã đi chặng đường dài, mệt mỏi, hơi nhớ nhà, anh ấy là nhân viên bán hàng, và anh ấy đang bán đồ, và nói rằng anh ấy...đến các nhà máy. Và anh ấy đã đi vào đó để—để thực hiện một số giao dịch mua hoặc điều gì đó, và sau đó anh ấy đến nhà thờ, nghĩ, “Mình sẽ đi...Mình tin mình sẽ vào và cầu nguyện.” Cánh cửa được mở ra; nói anh đã đi vào. Không

nghe thấy ai, nên anh ấy quỳ xuống và bắt đầu cầu nguyện. Sau khi anh ấy cầu nguyện ở đó, ở lại khoảng một giờ, anh ấy nói, ngay lập tức anh ấy nghe thấy một số cánh cửa đóng sầm lại hay điều gì đó; anh nghĩ đó là người trông coi nhà thờ hay người nào đó trong nhà thờ. Nói, sau một lát anh để ý, ở đây đến...Anh nghe có ai đó đang nói chuyện. Anh lên lên đó và nhìn, và nhìn quanh xem đó có phải là người bảo vệ không. Đó là một người nam và một người nữ đứng trước bàn thờ nắm tay nhau, nói, “Anh lấy em, em yêu dấu, là vợ cưới hợp pháp của anh.” Hiểu không?

Cô ấy nói, “Em lấy anh, anh yêu dấu, làm chồng hợp pháp của em.”

“Ồ,” anh ấy nói, “đây là một điều kỳ lạ,” nói, người Ngũ Tuần này, anh ấy nói, “người nam và người nữ này kết hôn mà không có thầy giảng.” Hiểu không? Và vì vậy anh ta chỉ ngồi xuống và chờ đợi; và sau khi họ thề nguyện sống thật với nhau, chỉ có cái chết mới chia lìa họ, họ vòng tay ôm lấy nhau, hôn nhau, quay người và bước ra ngoài tươi cười. Anh ấy nói, “Chờ một chút!” Anh ấy nói, “Tôi hơi tò mò; tôi là một người lạ.” Nói, “Anh chị kết hôn hả?”

Nói, “Vâng!”

“Không có một thầy giảng à?”

Người đó nói, “Không!” Nói, “Chúng tôi đã kết hôn bốn mươi năm.” Người ấy nói, “Chúng tôi đã kết hôn ngay tại bàn thờ này bốn mươi năm trước, và mỗi năm chúng tôi trở lại và làm mới lại lời thề của mình.” Đó là một ý kiến hay. Hiểu không?

¹⁸³ Nhưng chừng nào đã kết hôn, khi anh em hứa với cô ấy, cô ấy nhận lời anh em; anh em nhận lời cô ấy; và Chúa nhận lấy lời nói của cả hai. Hiểu không? Nhưng đừng hứa trừ phi...[Băng trống—Bt.]

343. Khi họ cắt nó...Có phải—có phải là tóc dài không khi họ cắt tóc trước? (Bây giờ, đợi một chút, để tôi hiểu câu này ở đây.) **Có là tóc dài không khi họ...**

¹⁸⁴ Ồ, tôi—tôi...Có lẽ họ có ý này: “Có phải là tóc dài nữa không khi họ cắt nó ở phía trước?” Không còn nữa, họ đã cắt nó đi. Hiểu không? Nhưng giống như người đàn ông đã cắt quần ba lần mà

vẫn quá ngắn. Nói gì hả? Nói gì hả? [Người nào đó nói với Anh Branham—Bt.] Ô, đó là những gì họ đang nói về. Khi tôi trêu chọc con gái nhỏ của mình, nó nói...Tôi gọi chúng là “những hàng rào nổi”, anh em biết đấy, tóc cắt ngang trán, hoặc bất cứ thứ gì, anh em biết đấy, ngang trán ở đây.

¹⁸⁵ Ô, tôi hình dung những đứa trẻ đó cắt tóc chúng ở phía trước...Bạn, có lẽ mẹ của bạn có thể nói với bạn về điều đó, đấy, nếu bà ấy muốn bạn làm cách đó. Tôi nghĩ nó sẽ trông giống như—hơi giống một người phụ nữ đang nhìn qua gương chiếu hậu nếu cô ấy khoảng hai mươi lăm tuổi và muốn cắt chúng ở phía trước như thế, trông giống như một đứa trẻ nhỏ. Nhìn ra đây nơi chị đang đi, chị ơi, không phải nơi chị đã đi qua. Thấy không?

¹⁸⁶ Và bây giờ, nhưng việc cắt tóc, tôi—tôi—tôi—tôi sẽ nói với các bạn điều này. Tôi không thể—tôi—tôi không có—không có câu Kinh Thánh nào nói rằng các chị có thể cắt bỏ nó rất nhiều và không thể làm điều khác. Tôi—tôi không có lời Kinh Thánh cho điều đó, tôi—tôi không thể nói với các bạn điều đó, thưa chị hay anh, dù đó là ai.

¹⁸⁷ Tôi nói một điều. tôi mong...Bây giờ, tôi biết các con nhỏ của tôi cũng đã làm như vậy, Rebekah và Sarah, Tôi thấy khi chúng cắt tóc ở phía trước đây, và tết nó lại ở phía sau lưng, và tết những lọn này ngang qua trán, như thế này. Tôi—tôi không, tôi—tôi...Bây giờ, không giữ chúng. Hiểu không? Không, thưa quý vị! Đối với tôi, tôi mong họ không đặt một cái kéo trên tóc chúng chút nào. Nhưng khi chúng để tóc dài rồi, dài xuống giống thế này, và chỉ cắt đằng trước khỏi mắt chúng, những em nhỏ với... Tôi—tôi không biết điều đó có phải là...?...Tôi sẽ không nghĩ vậy. Hiểu không? Tôi...nhưng khi chị em có...Nếu chị em có thể, tôi...đối với các chị em, tôi chỉ để nó theo cách Chúa đã tạo ra nó. Hiểu không?

¹⁸⁸ Và tất nhiên, tôi biết phụ nữ muốn trông xinh đẹp; đó là bản chất, và đó là—đó là những gì họ nên có. Hiểu không? Họ nên như vậy. Và vì vậy, điều đó tốt thôi, nhưng đừng—đừng...nếu không thì giống như thế này, đừng trông giống như thế gian (hiểu không?); đừng rập khuôn theo thế gian. Những điều sai

trái...Các chị muốn cắt nó đi, như thế, nhưng đừng cắt tóc bây giờ. Nếu các chị có bím tóc thả xuống, hoặc—hoặc bất cứ thứ gì trong tóc của mình, cứ để nó dài. Đừng cắt nó như nó sẽ trông giống thế gian. Nếu các chị chỉ là những cô bé...

¹⁸⁹ Chú tôi từng có một bé gái ở trên đó ở—ở New York. Cô ấy có mái tóc đẹp nhất. Nó có màu nâu sẫm và cô ấy thắt bím tóc...Mẹ tôi đã từng có thể...Bím tóc của bà thả xuống đây ở phía sau đầu gối. Và cô bé này cũng có bím tóc như vậy; tên cô ấy là Jacqueline. Và cô ấy đã chải một phần của nó xuống như thế này và cắt nó đi như thế này. Và tôi đã...Đó là khoảng mười lăm, mười tám, hai mươi năm trước. Và tôi đã từng tự hỏi, tại sao cô ấy không chải lại toàn bộ, nó trông đẹp hơn là để nó giống như thế, cắt ở đây giống như nhóm Beatles hiện đại này mà họ đang có ngày nay, anh em biết đấy. Và một...Ồ, đúng vậy, tôi không tin mình sẽ làm điều đó. Bất cứ thứ gì trông giống như họ nhóm Beatles, mà trông giống như ngoài thế gian, vì vậy hãy để...cứ để mặc điều đó. Vâng!

344. Chồng tôi và tôi không thấy giống nhau về Kinh Thánh, Lễ thật, giống như Lễ thật này mà anh rao giảng. Anh ấy không hiểu. Tôi có nên đi cùng anh ấy đến nhà thờ khi tôi không tin vào lời dạy của họ không? Tôi rất băn khoăn về điều này.

¹⁹⁰ Vâng! Nếu chị là người vợ với người chồng này, và anh ấy không lên án chị, chị không—chị không được lên án anh ấy (hiểu không?), bởi vì người chồng được thánh hóa bởi người vợ. Hiểu không? Và tôi tin, nếu anh ấy đi một nhà thờ giáo phái nào đó hay đại loại thế, anh ấy muốn chị đi xuống đó với anh ấy...Chị hiểu không? Nếu chị không được...Hãy xem, không có gì ở đó có thể làm hại chị, bởi vì dù sao thì chị cũng sẽ không lắng nghe những gì họ đang nói đâu, vì chị đã nói ở đây rằng chị không tin sự rao giảng của họ. Hiểu không? Vì vậy nó sẽ không làm hại chị, nhưng mà chị chỉ đang thể hiện sự tôn trọng với chồng mình. Chị đang đầu phục anh ấy, và có lẽ trong việc làm như vậy, chị—chị sẽ...Nếu họ dạy và làm những điều dưới đó...Chị được dạy những điều cao siêu hơn thế nhiều; chị sẽ có vị mặn; anh ấy

sẽ thấy và đến với Chúa. Tôi tin tôi sẽ đi tới. Chúa ôi, nhìn đây mấy giờ rồi!

345. Có phải Xa-cha-ri 4 và Khải huyền 11:3-12, có nói về cùng một người không? Xem Xa-cha-ri 4:12-14 và Khải huyền 11:4. Họ đã ký tên của họ vào đó, anh chị em của hội thánh ở đây.

¹⁹¹ Chúng ta hãy xem, Xa-cha-ri 4. Ô, vâng, đó là hai cây ô-liu. Vâng, hai cây ô liu và Khải huyền 11 là...Ồ, vâng, chính là nó. Giống như vậy. Đó là cả hai. Đó—đó là—là Mô-i-se và Ê-li, hai cây ô-li-ve.

Xin cầu nguyện cho chúng tôi...Đó là một lời xin cầu nguyện.

Tôi xin lỗi, câu này tôi không thể đọc nó trước đây...Đó là về các mối quan hệ gia đình. Vâng, đặt câu đó với câu này ở đẳng kia. Không thể đọc câu đó cho công chúng. Chúng ở trong một cuộc phỏng vấn cá nhân dù sao đi nữa, vì vậy—vì vậy...

346. Anh Branham, có sai không để—để... (Câu này nói gì? Sai cái gì? vào Chúa nhật? Làm việc à?) Làm việc vào Chúa nhật có sai không?

¹⁹² Tôi vừa giải thích điều đó. Nếu con bò ở trong hố, hãy đưa nó ra ngoài, nhưng đừng đẩy nó xuống hố cứ đưa nó ra ngoài vào Chúa nhật!

Anh Branham, anh sẽ giảng ở đây vào Chúa nhật tới chứ?

¹⁹³ Đó chỉ là một câu hỏi. Không, thưa Chị, Anh, dù là ai. Bây giờ, đây là một số câu vừa được đặt ra ở đây. Phải đặt—đặt chúng, hoặc ai đó đặt chúng trong gói.

Anh...Câu này là cho anh, Anh Capps. “Anh có thể hát bài này không, *Chúng Ta Sẽ Không Hề Già Nua?*” Tôi phải có trong...Tôi có một số câu còn lại của họ lẫn lộn.

347. Anh Branham, có người muốn biết tại sao anh không (m-e-n-...) được đề cập trong Kinh Thánh. Tôi tin anh là Ha-ba-cúc 2:1-4. (Đọc câu đó, Anh Neville, Ha-ba-cúc 2:1-4) Hãy để cho họ đọc câu này và nghiên cứu nó,

chương thứ 3...suy nghĩ tên và những hình bóng của bốn chương, tin—tôi tin đó là anh.

¹⁹⁴ Bây giờ, trong khi anh ấy đang tìm kiếm điều đó, đó là Ha-ba-cúc 2:1-4. Anh hay Chị nào, mà đặt câu hỏi đó (không có tên), điều đó tốt, tôi—tôi thích anh chị em hỏi những điều đó. Tôi biết những gì trong lòng anh chị em (hiểu không?), và sau đó tôi sẽ nói cho anh chị em biết. Không. Hiểu không? Anh chị em không nhất thiết có tên mình trong Kinh Thánh, đấy. Nhưng, anh chị em thấy đấy, hể chừng nào anh chị em ở trong Kinh Thánh, ở đó...Chừng nào anh chị em ở trong Đấng Christ, thì anh chị em ở trong Kinh Thánh; anh chị em ở trong Ngài, anh chị em thấy đấy, trong Kinh Thánh. Hiểu không? Hể chừng nào anh chị em ở trong Đấng Christ, thì anh chị em ở trong sự trọn vẹn của Kinh Thánh. Hiểu không? Anh chị em ở trong vị trí trọn vẹn của mình khi anh chị em ở trong Đấng Christ. Tất cả hiểu điều đó không?

¹⁹⁵ Anh có câu đó chưa, Anh Neville? Gì hả? Vâng. Ha-ba-cúc—Ha-ba-cúc...Tôi chưa đọc nó. Tôi nghĩ, câu này được đặt ở đây, sáng nay. Ha-ba-cúc 2:1-4. Chính là thế. Ha-ba-cúc 2—Ha-ba-cúc 2, và câu 1 đến 4:

Tôi sẽ đứng nơi vọng canh, và chôn chân trên đồn lũy, và sẽ rình và xem Ngài bảo tôi điều gì, và tôi trả lời thế nào tôi—tôi bị...khi tôi bị quở trách.

Và CHÚA đáp lại cùng tôi, mà rằng, Người khá chép lấy sự hiện thấy, và làm rõ rệt nó ra trên bảng, hầu cho người đương chạy đọc được nó.

Vì sự hiện thấy còn phải ứng nghiệm trong kỳ nhứt định, sau cùng nó sẽ kíp đến, và không phỉnh dối đâu, dầu nó chậm trễ, người hãy đợi nó; bởi vì Ta chắc chắn sẽ đến, và Ta sẽ không chậm trễ.

Này, linh hồn người kêu ngao, không có sự ngay thẳng trong nó: song người công bình thì sống bởi đức tin.

¹⁹⁶ Ồ, bây giờ, tôi—tôi hình dung người thân yêu này đã hỏi điều này...Anh em thấy không? Đó là người nào đó mà yêu mến tôi, nếu không họ sẽ không viết điều đó. Hiểu không? Bây giờ, tôi không thể nói rằng tôi...Kinh Thánh không gọi tên tôi—tên tôi,

William Branham, hoặc gọi tên của anh em bất kể đó là ai đi nữa, nhưng dầu sao chúng ta cũng ở trong Ngài. Và những câu này...

¹⁹⁷ Và bây giờ, anh em thấy những nơi quen thuộc đề cập đến, trong Kinh Thánh, nói về những điều nào đó. Anh em hiểu không? Bây giờ, nếu anh em quan sát, lịch sử tự lặp lại trong Kinh Thánh. Hiểu không? Bây giờ, chúng ta hãy đưa cho anh em một câu Kinh Thánh bây giờ. (Tôi thấy nhiều anh em viết nó xuống.) Bây giờ, trong chương 3 của Thánh Ma-thi-ơ, Nó nói, “Khi Đức Chúa Trời gọi Con Ngài ra khỏi Ai-cập để nó có thể làm ứng nghiệm điều đã được phán, ‘Ta gọi Con Ta ra khỏi xứ Ai-cập’...” Bây giờ, nếu anh em có bản Scofield hay bất kỳ Kinh Thánh tham khảo nào khác, nếu anh em theo dõi tài liệu tham khảo đó ở đó, phần đọc bên lề đó, nó sẽ đưa anh em trở lại nơi Ngài đã gọi Gia-cốp, Y-sơ-ra-ên, ra khỏi xứ Ai-cập. Hiểu không? Nhưng Gia-cốp là con của Ngài mà Ngài đã kêu gọi ra khỏi Ai-cập; Chúa Jê-sus cũng là Con của Ngài mà Ngài đã kêu gọi ra khỏi Ai-cập. Vì vậy (thấy không?) Lời của Đức Chúa Trời không bao giờ chấm dứt. Hãy xem, chúng ta đang xác định chính mình trong Kinh Thánh với sự khác nhau... Bao nhiêu người còn nhớ sứ điệp của tôi về việc xác nhận chính mình với những phẩm cách Cơ-đốc giáo, Phoenix, Arizona, nơi tôi đã giảng điều đó? Vâng, nhiều anh em đã nghe nó trên băng. Hiểu không? *Được Nhận Diện với Phẩm Cách Cơ-đốc giáo*. Hiểu không? Anh em có thể xác minh chính mình bất kỳ nơi nào anh em muốn để trong lời Kinh Thánh đó nếu anh em là Cơ-đốc nhân, và nếu bạn không phải là Cơ-đốc nhân, bạn có thể xác định chính mình trong Kinh Thánh. Hiểu không? Vì vậy tôi nghĩ có lẽ điều đó sẽ giúp ích. Tôi muốn có được càng nhiều trong số này càng tốt.

348. Anh Branham, một số người nói rằng lòng thương xót đã hết và không ai có thể được cứu nữa. Vậy thì, điều này có đúng không? (Tôi rất vui vì tôi đã nhận được câu này.) Chúng tôi quan sát và cầu nguyện... Chúng tôi quan sát những hàng người cầu nguyện, và có vẻ như một số người vẫn đang tìm thấy sự thương xót.

Bây giờ, đó là câu hỏi đầu tiên, anh em có hai câu.

198 “Có phải sự thương xót đã qua rồi không?” Đừng bao giờ nghĩ thế! Hiểu không? Cứ tiếp tục làm mọi thứ anh em có thể cho đến khi anh em được cất đi. Hiểu không?

199 “Chúng tôi để ý trong hàng cầu nguyện một số người tìm thấy sự thương xót.” Chắc chắn rồi! Những sự thương xót, những cánh cửa đang mở. Hiểu không? Tôi nghĩ chỗ anh em đã hiểu được điều này, suy nghĩ này có thể nằm giữa...Thấy đó, tôi không có thời gian cho vị trí của mỗi câu Kinh Thánh này đúng chỗ của chúng, (anh em hiểu không?), mỗi một trong những điều này đúng chỗ của chúng. Họ...Trong hàng người cầu nguyện, anh em tìm thấy lòng thương xót, chắc chắn.

200 Nếu tôi biết Chúa Jêsus sẽ đến vào chiều nay, tôi sẽ làm chính việc mà tôi đang làm ngay bây giờ (hiểu không?), chỉ cứ tiếp tục. Lòng thương xót luôn rộng mở. Hiểu không?

201 Và bây giờ, chỗ tôi nghĩ rằng anh em có được nó, là về sự kết thúc của Bẩy Thời đại Hội thánh và Bẩy Ấn được mở ra. Hiểu không? Bẩy Ấn, nó bày tỏ những gì xảy ra...những gì đã xảy ra. Thời đại Hội thánh thứ Bẩy, chúng ta đang ở cuối Thời đại Hội thánh thứ Bẩy. Khi tôi nói *sự chấm dứt*, điều đó không có nghĩa là chính giờ này, chính phút này. Anh em nhớ, Kinh Thánh nói, trở lại trong thời đại của—của Chúa Jêsus, Phao-lô nói, “Vì thì giờ đã gần rồi.” Anh em có nhận ra đó là bao lâu trong thời gian của Đức Chúa Trời? Đó là ngày hôm qua. Thời gian của tôi, nó đã xảy ra đã hai ngàn năm rồi. Hiểu không? Thì giờ đã gần rồi. Hiểu không? Những gì Đức Chúa Trời gọi *đã gần* không phải là những gì chúng ta gọi *đã gần*. Hiểu không?

202 Vì vậy hãy cứ tin, cứ cầu nguyện, cứ tiếp tục...Đức Chúa Trời vẫn có lòng thương xót rộng mở; cứ tiếp tục tuôn chảy vào nó nhanh như có thể. Đức Chúa Trời sẽ dừng lại khi đến lúc phải dừng lại. Hiểu không?

349. Bây giờ. Anh Branham, có đúng là không người nào nên giảng ngoài anh không? Chúng tôi đã thấy anh—chúng tôi đã thấy anh phong chức cho nhiều người. Chúng tôi—không tin rằng anh sẽ làm điều đó nếu không có... nếu họ không rao giảng.

²⁰³ Chao ôi! Thưa anh, chị em, ai đã từng nói với anh chị em rằng không ai được rao giảng ngoài tôi, tôi chắc chắn là một thần dân tội nghiệp trước Đức Chúa Trời với tất cả điều đó. Không! Mọi người nam hoặc...mà cảm nhận được sự kêu gọi của Đức Chúa Trời trên đời sống mình, hãy đi vào trong chức vụ và bắt đầu rao giảng; chúng ta cần họ.

²⁰⁴ Những người của Đức Chúa Trời được xúc dầu trên khắp thế giới để rao giảng Phúc Âm. Hiểu không? Tôi chỉ là một viên sỏi nhỏ trên bãi biển giữa muôn vàn viên đá lớn. Hiểu không? Vì vậy tôi...Có thật nhiều người đủ điều kiện hơn, xứng đáng hơn, nhiều thứ hơn tôi để rao giảng; Tôi chỉ là một người nhỏ bé, khiêm nhường nằm ngoài đây. Tôi là một hạt lúa mì trong cả một kho. Hiểu không? Vì vậy, đó chỉ là một...Anh em biết tôi muốn nói gì!

²⁰⁵ Bất kỳ người nào được Đức Chúa Trời kêu gọi đều cần rao giảng Phúc âm.

350. Làm thế nào một Cơ-đốc nhân có thể sâu nhiệm hơn trong tình yêu của Đức Chúa Trời?

²⁰⁶ Hãy đọc Lời Chúa và cầu nguyện. Đọc Lời Đức Chúa Trời và cầu nguyện. Tôi sẽ đi nhanh, chỉ giải đáp càng nhiều càng tốt.

Tôi đã đưa ra một câu hỏi, nhưng đã hỏi nó (k-h-ô-...) không chính xác. Tôi muốn biết anh sẽ có một buổi nhóm chữa lành trước khi anh rời thành phố không. Nếu không...phải làm...Tôi có được một cuộc phỏng vấn cá nhân với anh không?

²⁰⁷ Vậy thì, nhân đây, tôi nghĩ người này đã ở trong một cuộc phỏng vấn sáng nay. Dĩ nhiên, chúng tôi đã có một buổi nhóm chữa lành; chúng tôi cũng đã có một buổi nhóm chữa lành.

351. Anh Branham, xin vui lòng giải thích Cô-rinh-tô Nhất—Cô-rinh-tô Nhất 11—11, và câu 4 đến câu 6. Điều này không có nghĩa là một (s-e-...) riêng rẽ—riêng biệt (c-o-...) bao phủ khỏi mái tóc, hay là mái tóc dài là khăn trùm đầu phủ duy nhất chúng ta cần?

²⁰⁸ Đọc cho tôi Cô-rinh-tô Nhất 11. Hãy xem, Cô-rinh-tô Nhất 11:4. Nó nói rằng, “Khi cầu nguyện...” Ồ, vâng, người ấy...Họ đã

có nó ở đây. Họ nói, “Trong khi cầu nguyện hay nói tiên tri, chúng ta có thể lấy tóc của mình không—chúng ta có thể...” Chúng ta hãy xem nào, họ đã vẽ một đường thẳng qua thứ gì đó ở đây.

Khi nói tiên tri—khi nói tiên tri, chúng ta có thể lấy tóc của mình khi chúng ta...? Ừm. Anh em—anh em nói: Chúng ta có thể đội tóc hay cởi ra khi nói tiên tri không?

209 Nếu anh em—nếu anh em có ít tóc, anh em có thể, nhưng tôi—tôi sẽ...hay đội một trong những bộ tóc giả nhóm Beatles này, hay điều gì đó, nhưng...Nếu tôi có thể thấy ổn, có lẽ tôi sẽ tự mang một bộ, nhưng nó...không phải là một bộ tóc giả Beatle, mà là một—một miếng tóc.

210 Nhưng điều đó ổn thôi. Nếu không có tóc và anh chị em muốn một mái tóc. Nếu anh chị em có thể làm điều đó, điều đó hoàn toàn ổn. Vâng, thưa quý vị! Nếu một người nữ, tóc của cô ấy không đủ dài, cô ấy muốn nối thêm một lọn tóc khác vào nó, tôi sẽ nói, hãy mang nó vào, thưa Chị.

211 Nếu một người đàn ông bị cảm lạnh nặng và những thứ khác, và muốn có một...cách nào đó...ngay cả với ngoại hình của anh ấy với vợ mình, nếu anh ấy muốn đội một miếng tóc giả, hãy làm điều đó. Vâng thật vậy. Không có gì sai với điều đó (không, thưa quý vị!) không hơn gì răng của quý vị, hoặc cánh tay giả, hoặc bất cứ thứ gì khác. Nếu thiên nhiên đã lấy đi—đã lấy đi thứ gì đó từ quý vị và điều đó rất hữu ích cho quý vị tiếp tục, điều đó hoàn toàn ổn.

Nhưng câu hỏi ở đây, “Chúng ta có thể đội tóc giả hay bỏ ra khi cầu nguyện hoặc nói tiên tri không? Điều này thật sự có ý nghĩa gì?”

212 Được rồi, đọc đi, Anh Neville...là 4—4 đến 6, được rồi, được rồi.

Mọi người đàn ông cầu nguyện hoặc nói tiên tri,...mà trùm đầu lại thì làm nhục đầu mình. (Đó là, nếu người ấy có tóc dài. Được rồi.)

Nhưng mọi người đàn bà cầu nguyện hoặc nói tiên tri mà không trùm đầu lại, thì làm nhục đầu nàng:... (Đó là

chồng nàng.) ...vì điều đó thật chẳng khác gì như một người đã cạo đầu vậy.

Ví bằng một người đàn bà không trùm đầu, thì nàng cũng nên hót tóc đi... (Nếu nàng muốn uốn tóc, phải buộc nàng cạo sạch bóng. Hiểu không? Nếu nàng không thể có...) ...song nếu nó không phải là sự xấu hổ cho một người đàn bà là—là sự xấu hổ cho người đàn bà bị hót tóc hoặc bị cạo đầu, thì hãy trùm đầu lại.

213 Tôi thấy không có vấn đề gì về đội lên hay cởi tóc ra ở đó, trừ phi người nữ đó muốn...Ông nói, nếu nàng nói nàng phải cắt nó đi, thế thì hãy để cho nàng cạo sạch nó hết đi. Hiểu không? Bởi vì nếu không, hãy để cho nàng để tóc của mình; bởi vì tóc của nàng là khăn trùm đầu của nàng. Nhưng để đàn ông trùm đầu, để tóc dài như đàn bà, đứng trên bục giảng, người ấy trông giống như một người phụ nữ ở trên đó. Thấy không? Vì vậy, anh ấy không được để mái tóc như vậy. Hiểu không?

214 Đó là—đó là ý nghĩa họ đang đội tóc hoặc cởi ra...Tôi nghĩ người hỏi có thể đã nhầm khi nghĩ ở đó rằng điều đó có nghĩa một—một người đàn ông nói tiên tri với đầu trùm lại, rồi anh ấy bỏ khăn trùm đầu ra. Hiểu không? Không. Đó không phải anh ấy có mái tóc dài, nó có nghĩa, nếu anh ấy trùm đầu lại...Bây giờ, anh em đọc thêm một chút nữa, anh em người mà đã đặt câu hỏi, và anh em sẽ nhận ra rằng đầu của người phụ nữ là chồng của nàng. Bao nhiêu người biết điều đó? Và đầu của người đàn ông là Đấng Christ; do đó, một người đàn ông nên cắt tóc vì Đấng Christ, vì trong Ngài có cả đàn ông, đàn bà, và tất cả. Ngài vừa là cha, vừa là mẹ, chị, anh, tất cả. Nhưng trong một người đàn ông nó chỉ là nam tính. Cho nên, người ấy phải cắt bỏ điều đó vì Đấng Christ; nhưng ở người phụ nữ chỉ có nữ tính, vì vậy nàng có thể trùm đầu; bởi vì chồng nàng ở trên nàng. Anh ấy là chúa của nàng, người cai trị của nàng; vì vậy nên, nàng phải có mái tóc dài.

215 Và thế thì nếu nàng nói nàng phải, nàng phải cắt tóc đi, thế thì hãy để cho nàng được cạo đầu. Và nói, nếu đó là một sự xấu hổ hay nhục nhã đối với một người nữ, người được cho là trông xinh đẹp, và cạo sạch tóc nàng đi, thì hãy để nàng đội khăn trùm

đầu của nàng; hãy để nàng để tóc dài. Hiểu không? Vậy nó là... Bất cứ ai...Giải thích mọi điều đó chứ? Ý tôi là, nó nghe ổn chứ? Hãy nói, “A-men,” nếu đúng vậy, nếu anh chị em hiểu nó. Hiểu không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi.

352. Anh Branham (Bây giờ chúng ta chỉ còn mười phút.)—Anh Branham, nơi chúng tôi sống không có thầy giảng nào, nhưng chúng tôi chỉ có buổi nhóm nghe băng ghi âm vào tối Chúa nhật. Chúng tôi có nên đưa con cái đến một nhà thờ khác để học trường Chúa Nhật không? Các buổi nhóm nghe băng ghi âm có đủ không?

²¹⁶ Ồ, hãy để điều đó tùy thuộc vào cách con cái của anh em đang sống thế nào. Hiểu không? Bây giờ, nếu anh em đưa con cái mình, chúng còn trẻ; anh em đem chúng ra ngoài vào một nhóm nào đó ngoài đó, mà sẽ chỉ nhồi nhét vào chúng những thứ mà chúng—mà chúng—chúng không nên biết; tôi sẽ không làm điều đó. Nếu chúng—nếu chúng dường như học đủ từ các băng ghi âm và những thứ... Và anh em, giả sử, anh em đưa chúng trong một nhà thờ Công giáo, đưa chúng đến nhà thờ Công giáo, đưa chúng đến nơi nào đó giống như thế; tôi sẽ không khuyên điều đó. Hiểu không? Nếu chúng...

²¹⁷ Nhưng bây giờ, nếu anh em có một nhà thờ nhỏ xinh xắn ở đằng kia mà có thể không đồng ý với anh em hai hoặc ba điều, và con cái của anh em muốn đến trường Chúa nhật, họ là những người Phúc Âm trọn vẹn, hay điều gì đó, tốt, điều đó hoàn toàn ổn. Nhưng hãy xem, nhưng khi anh em đến một nơi mà...Tùy thuộc vào cách con cái anh em tiếp nhận nó. Hiểu không? Hãy xem những gì con anh em làm, những gì, cách chúng phản ứng với điều đó.

353. Chúng ta hãy xem nào. Nếu bạn không có nhà thờ để đến, bạn có nên chỉ nghe băng không?

Vâng! Đó là...Tôi sẽ—Tôi...Điều đó sẽ tốt thôi.

354. Con cái của anh cần phải có kinh nghiệm để có Đức Thánh Linh không? Nếu—nếu—nếu họ thấy Sứ điệp kỳ cuối cùng, họ có Đức Thánh Linh không?

²¹⁸ Mỗi người phải có một kinh nghiệm! Con cái của anh em không thể đi theo con đường nào khác ngoài cách anh em đi. Hiểu không? Họ phải được sanh lại. Không có cháu trong Vương quốc của Đức Chúa Trời; họ đều là con cái. Họ phải có nó, phải có một kinh nghiệm với Đức Chúa Trời để đi vào, giống như anh em. Bây giờ tôi hy vọng tôi có thể trả lời được điều này. Nó là...

355. Anh thân mến: (Hãy xem.) Về lời Kinh Thánh trong Ê-phê-sô 4:11 đến 13, có phải tất cả chúng ta (Hãy xem.)—có phải chúng ta nhận được tất cả sự toàn hảo của các vị thánh qua các bằng ghi âm không, hay chúng ta nên ở đây, nơi các ân tứ của Thánh Linh đang hoạt động và các chức vụ khác nhau của hội thánh, để giúp hoàn thiện chúng ta? Lòng chúng tôi đã tin tất cả Lời của Chúa.

²¹⁹ Bây giờ người này đến từ Oregon. Bây giờ, người thân yêu của tôi...Tôi tin tôi biết đó là ai. Hiểu không? Nó là...Ồ, vâng, tôi biết, tôi chắc chắn biết. Của anh—con trai của anh...Nếu người đó ở đây, tôi biết anh là...Nếu không phải, nó có thể là Chúa nhật vừa rồi. Hiểu không? Câu này có thể đến từ Chúa nhật vừa rồi. Nhưng của anh—con trai của bạn trông coi khu bảo tồn động vật hoang dã, đấy, và đó là...anh ấy quản lý...Anh ấy là...Tôi nghĩ anh ấy là người đã mời tôi đi săn nai sừng tấm với anh ở Oregon, nơi...Và tôi nghĩ điều này là đúng. Bây giờ, tôi biết người này qua thư từ...và vì thế...

Không! Họ muốn đến đây với hội thánh để hoàn thiện. Hiểu không? Để chúng ta—chúng ta thông công với nhau tại nhà thờ này, nhưng sự hoàn hảo đến là giữa chúng ta và Đức Chúa Trời. Huyết của Đấng Christ là điều làm chúng ta hoàn hảo trong Đức Thánh Linh.

²²⁰ Bây giờ, trong nhà thờ nói, “...có những ân tứ đang hoạt động.” Bây giờ, chúng ta không có quá nhiều các ân tứ đang hoạt động tại đây, nhưng chúng ta có một vài trong các ân tứ đó. Chúng ta có ân tứ nói tiếng lạ, và—và ân tứ nói tiên tri (hai hay ba trong chúng).

²²¹ Tôi nghĩ Anh Higginbotham của chúng ta ở đây, bất kể anh ấy ở đâu, anh ấy đều có ân tứ nói tiếng lạ. Và chúng ta có Anh

Junior Jackson ở với chúng ta, và anh ấy nói tiếng lạ. Và rồi chúng ta có hai hoặc ba người trong số họ thông giải. Anh Neville đây cũng là mục sư của chúng ta, nói tiếng lạ và đôi khi nói tiên tri, và Chúa giảng trên anh ấy...

²²² Mới hôm nọ anh nói điều gì đó. Anh ấy đã gọi điện thoại trong một ngôi nhà nơi tôi đã ở, rằng anh ấy đã nói tiên tri về một người, nói với họ rằng một người đàn ông say rượu sẽ...sẽ có một sự thay đổi lớn trong ông ấy ngay lập tức hoặc điều gì đó tương tự. Và người đàn ông đó đã ra khỏi Viện Cai Nghiện Rượu, vẫn là một kẻ nghiện rượu, và trong sáu mươi tám ngày thậm chí không đụng đến rượu, không thuốc men cho nó, hay bất cứ thứ gì. Đó là Anh Neville nói tiên tri về họ.

²²³ Vì vậy chúng ta là...Chúng ta có một số ân tứ vận hành giữa chúng ta, và chúng tôi sẽ rất vui khi được thông công với bất kỳ ai trong các bạn, điều đó có một cách, rằng anh em đang làm việc, hoặc muốn đến và thông công với chúng tôi, bất cứ điều gì chúng tôi có thể làm, chúng tôi rất vui vì điều đó. Hiểu không? Nhưng bây giờ sự hoàn hảo thuộc về Đấng Christ.

Bây giờ, chúng ta hãy xem, khoảng một hoặc hai câu nữa.

356. Anh Branham, anh vui lòng giải thích bức ảnh do Anh Arganbright chụp được không? Câu hỏi thứ nhất: bức ảnh thứ hai trên—bức ảnh thứ hai trên tường, ánh sáng bao quanh anh, những đường cong, và đại loại như vậy.

²²⁴Ồ bây giờ, tôi nói với anh em những gì. Họ đã ký tên của họ, và bây giờ họ không ở đây. Chúng ta hiểu điều đó. Đó là Anh Chị Jackson đến từ Nam Phi; họ đã quay trở lại. Vì vậy chúng ta hiểu điều đó; chúng ta đã giải thích điều đó.

357. Khi nào hội thánh mà sẽ...Khi nào hội thánh mà đã... mà (đ-ã-...) đã chết trong suốt kỳ đại nạn và sống...được sống lại? Họ cũng sẽ đợi cho đến khi sự sống lại của kẻ không tin kính chứ? Họ sẽ sống lại trong Thiên hi niên không?

²²⁵ Bây giờ, đó là một câu hỏi hay. Xứng đáng hơn thời gian tôi có thể dành cho nó, nhưng chỉ để tôi có thể nhận được...Thấy không? Tôi chưa...Tôi đã có ít nhất hai phần ba những gì tôi đã

bắt đầu sáng nay, được hai giờ. Thật rất nhiều anh em không thể hiểu được chúng. Anh em hiểu không? Và tôi chỉ muốn có càng nhiều càng tốt, chỉ không nhìn thấy chúng ở đâu. Tôi biết có một số câu hỏi thật hay ở đây cũng nên được biết đến, giống như dòng giống của con rắn được giải thích, và mọi thứ; nhưng tôi sẽ đi nhanh lên và đi vào vấn đề này thật nhanh.

226 “Hội thánh đã chết trong thời kỳ đại nạn (hiểu không?) sẽ ở trong sự sống lại không?” Sự sống lại thứ hai, sự sống lại thứ hai.

227 “Họ cũng sẽ đợi cho đến khi sự sống lại của những kẻ không tin kính chứ?” Người công bình và không công bình sẽ được sống lại cùng một lúc.

228 “Họ sẽ sống lại trong suốt thời kỳ Ngàn năm không?” Không! Và những người chết còn lại không sống đến hết ngàn năm. Bây giờ, câu giải đáp khá ngắn, nhưng tôi chắc chắn...

358. Phao-lô có ý nói gì bằng sự tự do và sự giải phóng trong Đấng Christ? Cách nào là sự tự do khỏi luật pháp?

229 Ồ, anh em không bị bó buộc bởi luật pháp. Nói, chẳng hạn, đây là một điều giống vậy; tôi sẽ giải thích một cách tự nhiên, một cách nhanh chóng. Chẳng hạn, ở đây nói rằng, đi xuống đường phố, ba mươi dặm một giờ là nhanh nhất anh em có thể đi. Được rồi bây giờ. Vậy nếu tôi đi xuống phố bốn mươi dặm một giờ, tôi sẽ bị luật pháp định tội. Nhưng nếu tôi chỉ đi trên đường ba mươi dặm một giờ, tôi không ở dưới luật pháp. Hiểu không? Đó là sự tự do trong Đấng Christ (hiểu không?), giống như vậy.

230 Anh em không bị ràng buộc bởi pháp luật miễn là...Nếu tôi không trộm cắp, nói dối, hút thuốc, phạm tội tà dâm, bất kỳ điều gì ở đó, tôi không bị ràng buộc bởi luật pháp. Hiểu không? Tôi tự do khỏi luật pháp; Tôi ở trong Đấng Christ.

359. Anh cảm thấy thế nào về việc hạn chế sanh đẻ?

231 Tôi đã có một số về điều đó trong các cuộc phỏng vấn sáng nay. Tôi nên nói chuyện một cách cá nhân với—với anh em về những điều đó (hiểu không?), về những điều đó ở đó, bởi vì có những từ và những điều tôi phải nói, rằng tôi...Tôi thà nói điều đó nếu người chồng hoặc vợ...

²³² Và có khả năng nó được thực hiện đúng cách. Tôi cũng muốn nói điều đó, nói chung. Có rất nhiều ngày trong cuộc đời của một người nữ mà cô ấy không có khả năng sinh sản. Anh chị em hiểu không? Được rồi. Tại sao...

²³³ Bây giờ, đôi khi có một—một đứa trẻ sẽ giết một người phụ nữ; nếu cô ấy sanh con, nó sẽ làm cô ấy thiệt mạng. Anh em cũng phải cẩn thận với điều đó. Hiểu không? Hãy thật cẩn thận về chuyện đó. Hiểu không? Xem đó, điều đó mang đến sự sống, vì vậy anh chị em được đặt tại đây trên đất để thực hiện.

²³⁴ Nếu vợ anh em bị đau yếu, và một đứa con nữa, sẽ làm nàng thiệt mạng, tôi—tôi—tôi sẽ không làm điều đó. Tôi không nghĩ rằng Chúa muốn anh em làm điều đó. Và anh em—cá nhân anh em đến gặp tôi về những điều đó; có điều đó trong cuộc phỏng vấn riêng. Hãy để tôi nói chuyện riêng với anh em (anh em hiểu không?) và tôi có thể cảm thấy...

²³⁵ Hãy xem, mỗi cá nhân, tôi có thể biết họ có đang nói dối tôi hay không. Hiểu không? Họ nói với tôi những điều khác nhau. Tôi thà thấy anh em chỉ...Hiểu không? Vì anh em đưa nó ra như thế này, anh em không biết. Là bởi vì có cá nhân và các thứ giống như thế; tôi có thể nói điều đó, xem họ có đang nói thật hay không. Hiểu không?

360. Tại sao sẽ—tại sao Sa-tan sẽ được thả ra trong ít lâu sau một ngàn năm của Khải Huyền 20 và 3, và Khải Huyền 20:27?

²³⁶ Tại sao hắn sẽ được thả ra? Là để đi tập hợp dân của hắn trong lần sống lại thứ hai, vì Sa-tan cũng phải chịu đựng sự—sự phán xét. Hiểu không? Hắn phải bị định tội.

Ồ chao ôi, đây là một—một quyển sách đầy những câu hỏi. Tôi không tin...Và đây là một lá thư khác nữa đầy những câu hỏi. Xin để tôi giải đáp vài câu thật, thật, nhanh ở đây bây giờ.

361. Anh Branham, vui lòng giải thích Công vụ 9 câu 7 và Công vụ 20...Công vụ câu 22. (Anh Neville, đọc giúp tôi được không.) Vui lòng giải thích Công vụ 9 câu 7.

²³⁷ Bây giờ, trong khi anh ấy đang kiểm câu đó, tôi sẽ xem thử tôi có thể đọc câu khác thật nhanh không. Anh chị em mệt mỗi không? Tôi biết anh chị em mệt.

Xin vui lòng giải thích sự bí mật của sự cất lên của Cô Dâu. Nó sẽ diễn ra như thế nào và ở đâu, địa điểm, Cô Dâu sẽ đi. Đó không phải là những câu hỏi hay sao? Nó thật là tuyệt. Tôi chỉ đứng đây cả ngày...

Chỉ một phút nào, câu... Công vụ 9 câu 7. Cảm ơn, Anh Neville. 9 câu 7:

Và kẻ cùng đi với người đều đứng lại sững sờ, nghe tiếng nói, và chẳng thấy ai hết.

²³⁸ Bây giờ, tôi biết anh em đang đi đâu. Hiểu không? Bây giờ, nơi tiếp theo nói rằng họ...ngược lại. Bây giờ, tôi—tôi không biết chuyện gì đã xảy ra ở đó. Tôi thật không thể nói với anh em, vì nơi tiếp theo họ đã nghe. Một là họ không thấy, hai là họ thấy mà không nghe. Bao nhiêu người đã từng thấy điều đó trước đây trong Kinh Thánh? Tôi có, và tôi không thể giải thích nó. Hiểu không? Tôi...Chúa sẽ phải bày tỏ điều đó cho tôi. Tôi—tôi đã nói với anh em lúc nãy, tôi phải thành thật với anh em. Hiểu không? Tôi không biết. Tôi xin lỗi. Nếu tôi—nếu tôi không thể giải thích nó, tôi sẽ thành thật nói với anh em rằng tôi không thể. Nhưng tôi—tôi sẽ không giải quyết nó khi—khi tôi không biết.

²³⁹ Tôi không thể giải thích điều đó, vì một chỗ nói rằng họ đã nhìn thấy Ánh sáng và không hề nghe thấy Tiếng nói, hay đại loại như thế; và chỗ tiếp theo, họ thấy...nghe Tiếng mà không bao giờ thấy Ánh Sáng đó. Tôi không thể giải thích nó. Hiểu không? Tôi—tôi không biết chuyện gì đã xảy ra, và tôi sẽ không biết cho đến khi Chúa bày tỏ điều đó cho tôi; tôi cũng không thể nói với anh em về hôn nhân và ly dị. Tôi đã không biết cho đến khi Ngài bày tỏ điều đó cho tôi.

²⁴⁰ Và thậm chí sáng nay, Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng tạo dựng trời và đất, biết điều này là sự thật, sáng nay Ngài đã làm xong toàn bộ sự việc, nói với tôi về hôn nhân và ly dị. Đúng thế. Đó là lý do tôi nói, hãy để tôi gom tất cả lại. Tìm kiếm...

²⁴¹ Khi một trong những điều đó giống như dòng giống của rắn, khi nó được đưa ra cho tôi, tôi—tôi không thể hiểu nó, gì cả; nhưng tôi cứ làm theo điều đó, và điều đầu tiên anh em biết... Sau đó phải tìm cách rút lui để ở một mình, và rồi Đức Thánh Linh bắt đầu bày tỏ điều đó ra. Bây giờ, tôi muốn người nào đó cố gắng lên án nó giờ này. Hiểu không? Không thể làm điều đó.

362. Xin giải thích bí mật sự cất lên của Cô Dâu.

²⁴² Chỉ là một sự thay đổi, xem đây, thân thể của chúng ta. Bây giờ, chúng ta hãy nói *của chúng ta*. Anh em biết ý tôi là gì khi tôi nói điều đó không? Tôi không có ý báng bổ. Tôi không có ý nói *của hội thánh chúng ta*; Tôi không có ý nói hội thánh này; tôi muốn nói là mọi người tin.

²⁴³ Áp-ra-ham, ông đã trông đợi đứa con lời hứa, đã được hứa với ông. Đúng thế không? Và Hội thánh đang trông đợi Con lời hứa. Cô Dâu (đúng thế không?), Cô Dâu đang trông đợi Con lời hứa.

²⁴⁴ Trước khi đứa con lời hứa có thể đến với Sa-ra và Áp-ra-ham, thân thể của họ phải được thay đổi. Đúng thế không?

²⁴⁵ Bà quá già để sinh con. Bà không còn những tuyến sữa trong vú nữa; vú bà đã khô cạn. Tử cung bà không thọ thai được nữa; bà đã son sẻ. Bà không thể có con; tim bà quá già để chịu được cơn đau đẻ. Vậy điều gì xảy ra? Đức Chúa Trời thay đổi bà trở lại thành một thanh nữ. Và Ngài đã làm giống như vậy với Áp-ra-ham, bởi vì Ngài phán thân thể của ông gần như đã chết. Hiểu không? Và Ngài đã phải thay đổi thân thể của họ để nhận được đứa con lời hứa.

²⁴⁶ Và chúng ta không thể nhận Con lời hứa mà đã hứa với chúng ta ngày hôm nay trong những thân thể này mà chúng ta sống trong; những thân thể này là tội lỗi.

²⁴⁷ Ý thức đầu tiên này kiểm soát thân thể này bằng cách nhìn, nếm, cảm nhận, ngửi, và nghe, và đã khiến tất cả chúng ta phải lo lắng; chúng ta lý luận và mọi thứ khác. Nhưng thân thể mới đó, đến từ sự sanh lại này (không phải ý thức đầu tiên này, nó sẽ qua đi)...Đó là điều gì đó bên trong đang sống. Mọi người hiểu điều đó hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²⁴⁸ Đó không phải là bên ngoài này thấy, nếm, cảm xúc, ngửi, và nghe. Không phải. Nó đầu phục sự chết và sẽ chết, nhưng phần bên trong của anh em, dưới đây, bên trong, đó là, người mà không thể chết. Hiểu không? Và đó là con người mà sự sống mới bắt đầu, từ sự tái sinh này; và nó xây dựng một người khác theo hình ảnh của con người này anh em có, xung quanh sự sống đó. Anh em hiểu điều đó không?

²⁴⁹ Vì vậy một cách tiềm tàng nó ở trong đây, và nó là gì? Lời đã hứa trước khi sáng thế. Và những gì xung quanh đó, chỉ phản ánh tiêu cực; trong khi điều đó sẽ phản ánh tích cực, Lời. Hiểu không? Và điều tương tự là...Hoặc, sự cất lên của Cô Dâu sẽ là điều giống như vậy. Lời ở trong anh em, thân thể sẽ hiện thực hóa xung quanh Lời đó, và điều giống như vậy đã xảy ra với Sa-ra.

²⁵⁰ Trước khi...Khi thân thể già nua đó mà bà đã có, thân thể đầu tiên đó, nó phải được thay đổi để sinh ra đứa con. Anh em hiểu điều đó không? Thân thể đó không thể làm điều đó được. Thân thể này không làm điều đó được, vì vậy nó sẽ phải được thay đổi theo cách giống như vậy để nhận Con.

363. Điều đó sẽ diễn ra như thế nào, và khi nào thì...ở đâu... Cô Dâu đi đâu?

²⁵¹ Nó đi đến miền Vinh hiển, Thiên đàng cho Tiệc Cưới, giống như Y-sác và Rê-bê-ca, khi Rê-bê-ca đi đến gặp Y-sác. Hãy nhớ Ê-li-ê-se, đại diện cho sứ điệp được truyền ra từ Áp-ra-ham, Ê-li-ê-se đi tìm một cô dâu cho Chri...cho Y-sác. Ông đã tìm thấy Rê-bê-ca xinh đẹp trong buổi chiều tối mát mẻ, một cô gái nhỏ bé có nước da ngăm đen, đi ra với một bình nước. Và Ê-li-ê-se cầu nguyện, nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin ban cho tôi một chặng hành trình tốt đẹp bây giờ và thành công cho Áp-ra-ham, chủ tôi.”

²⁵² Và ông nói, “Hãy đi, đừng lấy cho chàng giữa vòng những người Phi-li-tin; đừng lấy cô ấy.” Đi qua đây giữa dân sự của ông, cho thấy rằng Cô Dâu của Đấng Christ và Đấng Christ có quan hệ huyết thống, bởi vì Rê-be-ca và—và Y-sác là anh em bà con.

²⁵³ Và vậy là họ đi xuống, và Rê-bê-ca xinh đẹp này đi ra lấy nước; và ông đã cầu nguyện; và lấy nước cho lạc đà và những

vật khác nữa. Và rồi, anh em để ý Rê-bê-ca đã...Sự lựa chọn cuối cùng đã đến với Rê-be-ca. Ông đã hỏi người cha cho cô gái; ông hỏi người mẹ cho cô gái., và cả hai họ không ai có thể đồng ý. Họ muốn nàng ở lại trong một ít lâu. Ông nói, “Đừng ngăn trở công việc của tôi.”

254 Và Rê-be-ca phải có sự lựa chọn, bởi vì ông nói, “Nàng là thiếu nữ; hãy để nàng lựa chọn.”

255 Và ngay khi sự chọn lựa đến với nàng, tâm trí nàng nhanh chóng quyết định; nàng nói, “Tôi sẽ đi.” Và nàng cười lạc đà và đi gặp...Kia, chính con lạc đà nàng đã cho uống nước, mang nàng đến với chàng rể của nàng và tất cả sự thành công của nàng. Và chính con lạc đà, chính quyền phép của (con thú đó trong Kinh Thánh tượng trưng cho quyền năng)...Và chính Quyền năng mà chúng ta cho nước và sự ngợi khen cho (A-men! Thấy không?), nước, sự sống, ngợi khen cho, Lời, là chính điều đưa chúng ta đến Vùng Đất Vinh Quang để gặp Chàng Rể. Vâng, thưa quý vị! A-men!

Trông chờ sự đến của ngày Thiên hi niên kỷ vui
vẻ đó,

Khi Chúa phước hạnh của chúng ta sẽ đến, đón
Cô Dâu đang chờ đợi của Ngài đi.

256 Và hãy nhớ rằng, Y-sác đã rời khỏi trại và đang đứng ngoài đồng để suy ngẫm vào xế chiều. (A-men!) Khi thấy Rê-bê-ca đến... Và nàng chưa bao giờ nhìn thấy chàng và chàng chưa bao giờ nhìn thấy nàng, nhưng đó là tình yêu từ cái nhìn đầu tiên. Nàng yêu chàng và chàng ở cùng nàng, thậm chí mặt nàng vẫn còn được che. A-men! Ô, chào ôi!

257 Và nhìn xem, khi nàng nhìn thấy chàng, lòng nàng tràn ngập niềm vui. Nàng không biết nàng sắp cưới ai nhưng, bởi đức tin. A-men! Và—và—và hãy nhớ, Chúa Jêsus sẽ rời khỏi Vương quốc, và chúng ta sẽ không gặp Ngài trong miền Vinh hiển, chúng ta sẽ gặp Ngài trên không trung, giữa trời và đất, nơi nó được trải rộng để cứu chuộc chúng ta. Và chàng đã gặp Rê-be-ca ở khoảng giữa, nhà nàng và nhà chàng. A-men! Chàng đem nàng về nhà mình, cưới nàng, và trở thành người thừa kế mọi điều mà cha chàng có. A-men! Ô, hoàn hảo, thật hoàn hảo. Được rồi.

Câu hỏi: Đức Chúa Trời có phân rẽ người nam và vợ trong...?

²⁵⁸ Tôi—tôi tốt hơn không nên đọc câu này. Đấy, hiểu không? Nó là một—nó là một...có thể phải nói một lời. Anh em hiểu không? Tôi biết anh em hết thấy, nhưng những—những—câu này được ghi âm (anh em hiểu không?), vì thế tốt hơn tôi—tôi không đọc. Nó là điều gì đó về...Người viết câu hỏi đó, anh em biết nó là gì; và tốt hơn tôi—tôi gặp anh em trong cuộc phỏng vấn cá nhân. Hiểu không? Tôi tốt hơn là không...Tôi không nghĩ sẽ thực sự tốt nếu đọc nó. Hiểu không? Nó thì—thì ổn thôi, người đó, không có gì sai với nó cả; họ đã hỏi một câu hỏi chính đáng, nhưng tôi—tôi nghĩ sẽ tốt hơn cho tôi thấy điều đó trong một cuộc phỏng vấn riêng. Anh em chẳng nghĩ vậy sao? Chỉ là ai...Anh em biết nó thế nào rồi, bất kể anh em là ai.

²⁵⁹ Ồ, chào ôi! Ồ, chúng ta đã quá giờ của chúng ta rồi, thưa các bạn. Chúng ta—chúng ta tốt hơn nên kết thúc và đi—đi vào bữa ăn tối của mình. Anh em muốn tôi đứng bao lâu...quạt ở đây? [Ai đó nói, “Suốt cả ngày.”—Bt.] Ôi, chà, chào ôi! Chỉ một—chỉ một, vâng, chỉ một, có lẽ chỉ một chút thôi. Nếu có ai phải đi ngay, đừng để bữa tối của mình bị cháy. Nhưng nếu các bạn—nếu các bạn...Và—và có lẽ tôi sẽ ăn tối ở Blue Boar, hoặc tiệm Pryor, hoặc một trong những nơi đó, và họ có thể sẽ không làm phiền anh em. Nếu anh em phải đi, Chúa ban phước cho anh em; tôi hiểu. Hiểu không? Và tôi sẽ lấy khoảng, tôi sẽ đặt *những câu này* ngay tại đây, và đó là tất cả những câu tôi sẽ trả lời. Sau đó tôi—tôi sẽ, *những câu này* đúng, được khoảng, mất khoảng mười lăm phút nữa, sau đó tôi sẽ, rời đi.

364. Tôi có hai cô con gái đã lấy chồng ở d-e-a-v...và họ tin vào Sứ điệp này. Họ...các giáo phái, (Đúng vậy.), và họ tin Sứ điệp này và đã ủng hộ Nó, và đã nhận được... Họ nên làm gì? Họ đã nhận được sự phản đối. Chúng tôi nên làm gì?

²⁶⁰ Cứ giữ lập trường của anh em! Tuyệt đối. Hãy tỏ thái độ của mình. Cứ như vậy; đừng nhượng bộ với họ. Không, thưa quý vị! Tôi không nói, đừng đi giữa họ, sự thông công, hay điều gì giống như thế, miễn là anh em có thể thông công; nhưng khi họ bắt đầu

thay đổi chế độ ăn uống, anh em biết đấy, chim bồ câu không thể ăn chung với chim ó.

365. Anh Branham, anh vui lòng giải thích Mác 13:27? Ngoài ra, Anh Branham, còn những người trong Khải huyền 20:7 và 9 thì sao, điều gì...mà gây chiến với các thánh đồ? Họ đến từ đâu? Sẽ có một nhóm mang qua như với—gia đình của Nô-ê không?

²⁶¹ Khải huyền 13 hoặc...Không. Mác 13:27, Anh Neville. Khải huyền 20. Anh có cuốn Kinh Thánh ở đó không, Anh Capps? Khải huyền 20, và có vẻ như là câu 7 và 9. Tôi nghĩ là tôi, trong khi họ đang tìm nó...Đây, anh ấy đã có nó ngay tại đây. Khải huyền, bây giờ nó là gì? Mác 13:27, 13:27.

Và lúc ấy Ngài sẽ sai những thiên sứ của Ngài, và...hợp lại những người được chọn của Ngài từ bốn hướng gió, và sẽ...và từ những miền xa nhất của đất đến ở...và đến những miền xa nhất của trời.

...những miền xa nhất của đất đến những miền xa nhất của trời.

²⁶² Đó là nói về sự sống lại, sự chuyển dịch, cất lên. Ngài sẽ sai những thiên sứ của Ngài đến để tập hợp. Anh em có bao giờ nghĩ những thiên sứ đó là gì không? Hả? Những sứ giả. Ngài đã nhóm họ họ lại với nhau, tập hợp họ lại với nhau (hiểu không?), mang họ đến, ràng buộc họ với nhau từ phần xa nhất của đất đến phần xa nhất của Trời, Lời đó mà đã, đã được bày tỏ trên đất. Hiểu không? Hiểu điều đó không? Lời đã được nói ra; ở đây Nó được bày tỏ. Hiểu không? Được rồi, Anh Capps. Chúng ta hãy xem.

Và khi một ngàn năm đã qua rồi, Sa-tan đã được...thả ra khỏi ngục của nó,

²⁶³ Được rồi. Tôi vừa mới giải thích xong, phải không, làm thế nào hắn sẽ được thả ra khỏi nhà tù của mình vào cuối một ngàn năm?

Được rồi, tôi có một câu khác ngay đây. Chỉ một phút thôi.

366. Anh Branham, đó là của Chúa, hay là do hành động của chính tôi khi những sự việc đã xảy ra, khi (c-á-...) bị cám dỗ...? Đó là...? (Hãy xem anh em có thể hiểu được điều đó

không. Được viết tốt đấy, nhưng trình độ học vấn của tôi kém. Nó nói gì ở đó? ...?...Tôi—tôi không tin rằng tôi có thể trả lời điều đó. Anh Capps hoặc tôi không thể hiểu...Đã nói,) **Có phải nó...?** (Trừ khi nó—nó là...nếu đó là một y tá. Điều gì đó về việc chăm sóc bệnh nhân.) **Đó là thuộc về Chúa khi tôi ngừng việc chăm sóc bệnh nhân, hay đó là lỗi của tôi?**

²⁶⁴ Tôi không biết. Tôi muốn thấy điều đó trong cuộc phỏng vấn riêng. Hiểu không?

Bây giờ, sự chăm sóc bệnh nhân là một điều hợp pháp, giống như một y tá. Tôi có thể nói...Vậy thì, người đó không bao giờ... Tôi đã không để lại câu đó chỉ để nói không trả lời nó, bởi vì điều đó có ý nghĩa với người phụ nữ đó cũng như câu hỏi của chị có ý nghĩa với chị hay của tôi đối với tôi. Hiểu không? Nhưng bây giờ, nếu đó là một—nếu nó là một—một y tá, rằng chị vừa bỏ việc điều dưỡng vì chị nghĩ rằng chị không nên làm việc...Ồ, tôi nghĩ việc điều dưỡng nên giống như lòng thương xót hơn. Hiểu không? Chị nên nghĩ đến việc làm điều gì đó, giống như một bác sĩ.

²⁶⁵ Một bác sĩ mà là một bác sĩ giỏi, chúng ta sẽ giúp đỡ một người bất kể người đó có một xu hay không, một bác sĩ chân chính. Hiểu không? Và tôi nghĩ rằng một mục sư, bất kỳ ai, chúng ta nên hầu việc lẫn nhau, bởi vì làm cho cuộc sống tốt hơn một chút cho nhau.

²⁶⁶ Tôi...Khi họ nói với tôi rằng tôi phải nhận một trăm đô la mỗi tuần từ hội thánh này cho khoản lương, ồ, điều đó giống như—giống như giết tôi. Bây giờ...Bà Wilson, tôi biết, và có lẽ con trai bà, và họ đang ngồi ở đây, nhớ nhiều năm trước, tôi đã giảng ở đây mười bảy năm và chưa bao giờ lấy một xu trong đời tôi. Mọi số tiền nhỏ, mọi thứ tôi kiếm được, tôi đều bỏ vào đó. Hiểu không? Và khi họ nói với tôi rằng tôi phải lấy nó để có mặt trong những buổi nhóm này, điều đó như muốn hủy hoại tôi. Hiểu không? Dĩ nhiên, tôi tin là ổn thôi, nhưng chỉ với tôi (anh em thấy không?), tôi không muốn gì cả, không cần tiền, thứ duy nhất tôi muốn là—là tình bạn của—của anh em và ân huệ của Chúa ở với chúng ta.

267 Tôi—tôi yêu mến anh chị em (hiểu không?), tôi yêu anh chị em, và tôi muốn anh chị em sống đúng; và tôi muốn chính mình đúng. Và tôi—tôi muốn anh chị em tin tôi; tôi tin anh chị em. Và nếu anh chị em đến với tôi với một câu hỏi, tôi muốn thành thật với anh chị em. Và nếu tôi—tôi nói với anh chị em trong Danh Chúa, tôi muốn anh chị em làm chính xác những gì tôi đã bảo anh chị em làm. Đừng thay đổi nó một—một chút nào, rồi tôi nghĩ chúng ta sẽ đi tới chỗ hòa hợp với nhau giống như thế. Hiểu không? Và rồi, những người khác...

268 Và bây giờ, nếu đó là việc điều dưỡng...Và tôi nghĩ nếu anh em, trong lòng của anh em là một y tá...Không thể có tất cả mọi người là y tá. Y tá là người dịu dàng và tử tế với mọi người, và ồ, tôi nghĩ một y tá thực thụ...Nếu anh em đã từng bị ốm trong bệnh viện, hoặc điều gì đó, gặp một y tá thực sự tốt là người sẽ đến và làm cho anh em thoải mái, hoặc điều gì đó hay khác...

269 Tôi đã được phẫu thuật khi tôi bị bắn lần đó; tôi đã phải đến bệnh viện. Có một cô y tá nhỏ dễ thương ở ngoài đó, tôi đã gọi cho cô ấy là “Dưa Chua Ngọt,” bởi vì cô ấy luôn có một miếng dưa chua trong miệng, ăn nó. Lúc nào cũng thế. Và tôi chỉ mới khoảng mười bốn tuổi, và tôi đã bị bắn. Và cô ấy dù sao cũng chỉ là một cô gái nhỏ, và cô ấy...họ bắn vào chân, gần như cả hai chân đều bị tung ra như thế, và cô ấy đặt một cái gối ở đây và một cái gối ở đó; và tất cả thời gian cô ấy luôn giúp đỡ tôi. Và tôi luôn nghĩ (tôi chỉ là một đứa trẻ)—tôi đã nghĩ mình có thể cười cô ấy, bởi vì cô ấy là—cô ấy rất tử tế và tốt với tôi. Ồ tôi...Điều đó...Anh em thấy đấy, điều đó có nghĩa điều gì đó (hiểu không?) để làm điều gì đó.

367. Tôi muốn hỏi một câu. Số một: Là đồ pi-ja-ma của phụ nữ... (Bây giờ, đợi một chút; để tôi đọc nó...?...Không, điều này sẽ ổn thôi.) Bộ đồ pi-ja-ma của phụ nữ có liên quan đến quần áo của đàn ông không?

270 Chà, đừng nói với tôi rằng họ không thể hỏi anh em một số câu hỏi khó nhé. Tôi không biết. Tôi sẽ để các bạn đưa ra quyết định về điều đó. Bạn không nên mặc chúng đi lại trước nhiều người; tôi—tôi biết điều đó. Vì vậy cách đó nó sẽ như vậy, nhưng

trong...khi đi ngủ tôi—tôi—tôi không biết. Tôi cũng sẽ phải rút lại việc trả lời về câu đó.

Tôi đã nói với anh em rằng tôi sẽ thành thật nếu tôi không biết. Tôi sẽ không đặt suy nghĩ của riêng mình về nó (được rồi), trừ khi anh chị em muốn có suy nghĩ của riêng tôi. Nếu anh chị em muốn điều đó, tôi sẽ nói với anh chị em. Hiểu không?

Bây giờ hãy nhớ, nó không phải là...nó—nó...Điều này—điều này có thể sai cả triệu dặm. Tôi nghĩ sẽ trông rất đẹp nếu mặc váy ngủ. Nhưng mà—nhưng nếu bạn—nhưng nếu bạn...Nhưng điều đó chỉ tùy thuộc vào bạn. Bây giờ, tôi không thể—tôi không thể nói với bạn điều đó, vì tôi không thể hỗ trợ nó. Bây giờ, đó là—đó là—đó là tôi, không phải Ngài, hãy nhớ. Hiểu không?

368. Cắt tỉa đuôi tóc của phụ nữ có sai không?

Tôi tin rằng chúng ta vừa trải qua điều đó cách đây vài phút (hiểu không?), cho lộn tóc nhỏ...Tôi đoán họ gọi chúng—chúng là những lộn tóc nhỏ bé xõa xuống như thế...

369. Anh Branham, một trong những cuốn băng về Bảy Thời đại Hội thánh anh đã đề cập rằng Giu-đa đã được xưng công bình, được nên thánh. Những điều này có chân thật...(Đó là một câu hỏi hay)...giải thích...kinh nghiệm, kinh nghiệm thực sự về ân sủng mà anh đã nhận được? Anh cũng đã đề cập rằng Giu-đa đã có tên trong Sách Sự sống, và tuy nhiên, chúng ta biết rằng ông ta đã đi đến âm phủ và bị hư mất. Làm sao một người có thể có tên trong Sách Sự Sống mà vẫn bị hư mất? Hay tại sao Đức Chúa Trời ghi tên con người vào Sách Sự Sống khi Ngài biết rằng cuối cùng họ sẽ bị hư mất?

²⁷¹ Bây giờ, đó là câu hỏi hay, phải không? Vậy thì, điều này sẽ bổ ích. Bây giờ, tôi sẽ phải trông cậy vào Chúa để trả lời điều này, bởi vì tôi chỉ đang đi loanh quanh, dò dẫm, thì đúng hơn. Nhìn xem! Đầu tiên, trong...các giáo hội của chúng ta, tôi đã đề cập rằng Giu-đa có tên trong Sách Sự Sống. Điều đó đúng. Chúng ta biết điều đó, vì Chúa Jêsus đã nói với họ khi tất cả họ được sai đi (Ma-thi-ơ 10), để đuổi quỷ, rao giảng Tin lành, họ nhận nhưng không, cho không; và họ vui mừng trở về, vì các quỷ đã đầu phục

họ. Đúng thế không? Và Chúa Jêsus đã bảo họ, và Ngài đã gọi tên họ (từng tên mỗi người, bao nhiêu người được sai đi); và họ trở về và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt là kẻ phản Ngài...Hiểu không? Họ vui mừng trở về, vì ma quỷ đã đầu phục họ. Bây giờ, hãy xem, thái độ đã sai trật ở đó. Hiểu không? Anh em không được vui mừng vì tôi có quyền năng để khiến một con quỷ dờn đi. Hiểu không? Anh em không được làm điều đó, anh em phải vui mừng vì anh em thậm chí đã nhận đủ ân điển để được cứu. Đấy, hiểu không? Anh em không được mừng rỡ...Đó là cách mọi người...

²⁷² Thông thường những người có các ân tứ là những người không muốn có các ân tứ. Hiểu không? Phao-lô đã cố chạy trốn khỏi điều đó, Môi-se cũng vậy. Những nhà lãnh đạo vĩ đại giống như thế cố gắng chạy trốn khỏi công việc; họ biết những gì đặt trước họ. Đức Chúa Trời...

Thấy đó, nếu anh em đơn cử một người mà luôn luôn, “Ồ, lạy Chúa, xin đổ đầy con với quyền phép, con sẽ ra ngoài đây, và con sẽ đuổi các quỷ.” Ngài sẽ không bao giờ làm điều đó. Chúa biết rõ hơn là tin tưởng người nào như thế. Hiểu không? Ngài sẽ không bao giờ làm điều đó.

²⁷³ Chính là anh chàng mà không muốn liên quan gì với nó. Anh em hiểu không? Đó là người mà Đức Chúa Trời có thể lấy người ấy và dạy người ấy đôi điều lúc nào đó. Anh em hiểu không?

Vì vậy nên, Giu-đa trở về vui mừng, tất cả bọn họ, rằng tên... Ngài phán, “Đừng vui mừng rằng ma quỷ phục các ngươi, nhưng hãy mừng rỡ vì tên của các ngươi được viết trong...trên Sách Sự Sống.” Bây giờ, nếu anh em để ý và cũng đơn cử Đa-ni-ên. Kinh... Thấy không?

Bởi vì tên anh em ở trong Sách Sự Sống (vì nó ở trên Trời, tên của anh em đã được công nhận), điều đó vẫn không có nghĩa là anh em đã được cứu. Hiểu không? Anh em không được biến cải, cho đến khi anh em nhận lãnh Đức Thánh Linh. Hãy nhớ điều đó. Anh em chỉ được biến đổi cách tiềm tàng. Hiểu không? Anh em không...

²⁷⁴ Nếu—nếu anh em yêu cầu tôi cho một—cho một cây sồi và tôi cho anh em một quả sồi, một cách tiềm tàng anh em có một

cây sồi, một cách tiềm tàng, nhưng nó chưa được phát triển. Đó là lý do tại sao tôi tin vào sự đảm bảo như cách tôi làm.

Nếu tôi—nếu tôi xin một cánh đồng ngô, và tôi thấy ngô cao đến mức đó, thì có khả năng, là tôi có một cánh đồng ngô. Không phải nó chưa được phát triển, điều gì đó có thể xảy ra. Hiểu không?

Giờ đây, anh em đang trên con đường của mình thông qua sự xưng công bình và thánh hóa để tiến tới phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Nhưng khi anh em thực sự được báp-têm bằng Đức Thánh Linh, thì anh em đang ở trong Nước Trời. Vậy thì, anh em nói, “Anh Branham, điều đó có đúng không?”

²⁷⁵ Bây giờ, tôi không có thời gian để—để cho anh em câu Kinh Thánh; anh em chỉ tìm kiếm nó khi về nhà, vì tôi không biết... tâm trí tôi. Phải nhìn lại ở đây trong phụ lục của tôi để lấy nó ra. Chúa Jê-sus đã phán với Phi-e-rơ, người đã được cứu và được thánh hóa...Ông tin vào Chúa Jê-sus, đã được nên thánh. Thánh Giăng 17:17, Chúa Jê-sus phán, “Lạy Cha, xin lấy Lẽ thật, khiến họ nên thánh; Lời Cha là Lẽ thật.” Và Ngài và Lời thì giống nhau. Họ đã được thánh hóa, một cách tiềm tàng, nhờ Lẽ thật, Lời, Lẽ thật. Và rồi, Chúa Jê-sus đã bảo Giu-đa, hay—hay Phi-e-rơ trong đêm Ngài bị phản, Ngài phán, “Sau khi người tin đạo rồi, hãy làm mạnh mẽ anh em người,” sau khi anh em được cải đạo.

²⁷⁶ Người đã theo Ngài trong ba năm và đã có tên trong Sách Sự Sống của Chiên Con, và đã đuổi quỷ, và đã làm những công việc vĩ đại, và đã chữa lành, và đã làm mọi thứ...đã rao giảng Lời, và mọi thứ, mà vẫn chưa được biến đổi. Thấy sự...Anh em đang dẫn đến sự trở lại đạo. Thấy không?

²⁷⁷ Đứa bé mà...Khi hành vi được xảy ra giữa trứng—trứng và tinh trùng, hoặc gien...Nhưng khi họ...Một cách tiềm tàng, em bé có ở đó khi hành động được thực hiện. Sau đó thân thể được phát triển, giai đoạn thứ hai; nhưng đứa con phải được sinh ra ở đây, và sau đó nó nhận được hơi thở của sự sống. Nó chưa phải là hơi thở của sự sống. Anh em nói, “Ồ, nó sống!” Không, không phải! Đó là những dây thần kinh nhỏ bé co giật, những bắp thịt. Hiểu không? Em bé chưa nhận được sự sống cho đến khi nó được sinh ra. Và anh em có thể nhảy và co giật, nhưng anh em không...Đấy,

thấy không? Anh em phải được sinh ra. Anh em hiểu tôi có ý nói gì không? Được rồi.

278 Bây giờ, bây giờ, thế thì người ấy đã nói rằng...“Anh đã đề cập rằng Giu-đa có tên trong Sách Sự Sống, và tuy nhiên, chúng ta biết rằng ông ấy đã đi xuống địa ngục và bị hư mất. Thế thì, làm sao có thể một người, có tên trong Sách Sự Sống mà vẫn bị hư mất?” Bây giờ, xin để tôi lấy thêm một điều nhỏ nữa ở đây cho người yêu dấu này.

279 Bây giờ để ý, Kinh Thánh nói khi Đa-ni-ên nhìn thấy...Ông—ông đã viết Sách Khải huyền đầu tiên, Đa-ni-ên. Và chúng ta để ý, trong khải tượng, ông đã thấy Ngài đến với Đấng Thượng Cổ có mái tóc trắng như lông chiên. Bao nhiêu người nhớ đọc điều đó? Và anh em có để ý, Giảng trong Khải huyền đã đến cũng giống như vậy, Khải huyền 1? Và Ngài đứng đó; tóc Ngài trắng như lông chiên, bàn chân Ngài và dáng vẻ của nó—Đấng Thượng cổ. Đấng Thượng cổ, nghĩa là, không có thời gian; Đấng Đời Đời. Và Ngài đã đến...Bây giờ hãy xem! Và các vị thánh đến trái đất và những cuốn sách đã được mở ra, và một Sách khác đã được mở ra, đó là Sách Sự Sống, một quyển sách. Họ đến với sự phán xét, và...Ngài đã đến, và cùng với Ngài đã đến muôn vạn lần. Đúng thế không? Họ hầu việc Ngài, Cô Dâu, Hoàng Hậu và Vua...

280 Ai là nữ hoàng bé nhỏ của anh em trong ngôi nhà? Nàng chăm sóc thức ăn cho anh em. Đúng thế không? (Bây giờ anh em thật trẻ rồi.) Nhưng khi nàng—khi nàng chăm sóc anh em. Đó là Nàng Dâu chăm sóc Đấng Christ, là Lời. “Người ta sẽ sống không chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng nhờ mọi Lời.” Hiểu không? Nàng chăm sóc Lời cho Nhà Vua, bày tỏ Lời được hứa của Ngài trong thời đại mà Nàng đang sống trong. A-men! À, tôi đã nói điều gì đó lúc đó, anh em đã không nắm được nó, nhưng...

281 Để ý! Ồ, chào ôi! Đó là một điều tốt. Thấy không? Hầu việc trong thời đại, Lời. Bây giờ hãy chú ý! Và Nàng đã đến...Ngài đã đến, với muôn vạn người đã đến với Ngài. và sự phán xét đã được lập ra, và các cuốn sách đã được mở ra; và một Sách khác được mở ra đó là Sách Sự Sống; và họ đã bị phán xét như vậy. Người đến này là ai? Cô Dâu đã không phải đến với sự phán xét, Nàng được tự do khỏi sự phán xét.

²⁸² Một cuốn sách khác được mở ra, đó là Sách Sự Sống, và những người có tên trong Sách Sự Sống phải bị phán xét từ Sách đó. Và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt xưng là một tín đồ, ông có tên mình trong những người có trong Sách Sự Sống. Đúng thế không? Ông tuyên bố có Sự sống Đời đời. Và tên của ông đã được ghi vào Sách Sự Sống. Vì vậy ông phải...Ồ, ông phải bị phán xét thế thì để thấy tại sao ông đã lên án Lời Sự Sống lúc đó, bán lấy ba mươi miếng bạc. Một số người bán mình để trở thành một người Giám Lý, Báp-tít hoặc bất kể điều gì nữa. Bán hết địa vị của mình khỏi Sách Sự Sống. Và ông sẽ phán xét...ông sẽ phải bị...đứng đó và bị phán xét bởi điều đó, bởi Lời. Hiểu không? Đó là lý do Giu-đa phải làm điều đó. Hiểu không? Giu-đa phải đến với sự phán xét. Tên của ông trong Sách Sự Sống, nhưng điều đó không có nghĩa ông được cứu. Ông phải đứng hầu sự đoán xét.

²⁸³ Nữ đồng trinh ngủ gục sẽ đứng ngay tại đó cũng giống—giống như vậy. Để ý, Chúa Jê-sus phán trong Thánh Giảng 5:24, “Kẻ nào nghe Lời Ta.” Đó là người có thể nhận được Nó; không phải người chỉ nghe Nó được giảng và cứ nói, “Vô lý.” Hiểu không? “Kẻ nào nhận lãnh Lời Ta, Kẻ nào nghe Lời Ta và tin (không phải tin giả vờ, nhưng tin thật sự) vào Đấng đã sai Ta (mà là Lời) thì có Sự sống đời đời và sẽ không bị phán xét; nhưng đã” (thì quá khứ) “vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống.” Hiểu không? Chính là thế.

²⁸⁴ Vì vậy Giu-đa đã có tên của ông trong Sách Sự sống (điều đó hoàn toàn chính xác), nhưng ông đã bị kết án, bởi vì ông đã làm gì? Ông đã bán hết quyền thừa kế của mình.

Ê-sau sinh ra trong một gia đình có lời hứa của Đức Chúa Trời. Người con cả có quyền trưởng nam. Bao nhiêu người biết điều đó? Bởi lời hứa của Đức Chúa Trời, tên của Ê-sau được ghi trong sách quyền trưởng nam (đúng vậy không?), nhưng ông đã đổi nó để lấy một mớ bầu dại, hoặc đậu. Đói lo cho no bụng, miếng ăn của mình, ông đánh đổi quyền thừa kế của mình để lấy một vé ăn và không tìm được chỗ nào để ăn năn.

²⁸⁵ Những thám tử đó đi với...qua do thám xứ, đã đến và thậm chí ăn những quả nho mà Giô-suê và Ca-lép đã mang về. Và

tuy nhiên, họ đã làm gì? Đã bán đi những quyền trưởng nam của họ.

²⁸⁶ Chúa Jêsus phán, hay Phao-lô nói với sự hà hơi của Đấng Christ trong Hê-bơ-rơ chương 6: “Vì không thể được cho những kẻ đã được soi sáng một lần, và đã dự phần về Đức Thánh Linh, và đã ném trái Quyền phép của đời sau; nếu lại vấp ngã, thì không thể khiến họ tự làm mới lại với sự ăn năn lần nữa, thấy rằng họ đóng đinh Con Đức Chúa Trời trên thập tự giá cho chính mình, và coi Huyết của sự giao ước, mà nhờ đó họ được nên thánh, là một đồ ô uế, và đã coi thường công việc của ân điển...” Không thể nào cho người đó được trở lại.

²⁸⁷ Họ, mỗi người ngoài Giô-suê và Ca-lép, đều chết và hư mất trong đồng vắng đó, tuy nhiên họ là những người tin, tuy nhiên tên của họ đã có trên những sách đó.

²⁸⁸ Và ở đây, Phao-lô đang nói, nếu một người từng đạt đến chỗ mà người ấy đã được cứu, và nên thánh (Huyết thánh hóa; Hê-bơ-rơ 13:12 và 13 nói Huyết thánh hóa), và sau đó đi thẳng đến cổng của phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và vì uy tín hay giáo phái từ chối bước đi trong Nó, nói, “Người đó bị hư mất và không bao giờ có thể được cứu” (thấy không?); vì người ấy đã khinh bỉ ngay cả với chính công việc ân sủng đã gọi anh ta đến nơi đó và tỏ cho anh ta thấy điều đó, và rồi quay lại, bước đi khỏi nó. Anh ta coi Huyết của giao ước mà mình đã bị đóng đinh...Đấng Christ bị đóng đinh như một điều ô uế. Bởi vì Huyết đã cứu anh ta, và xưng công bình cho anh ta, và làm thánh hóa anh ta mang anh ta đến với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Và rồi anh ta bỏ đi và để lại nó...

²⁸⁹ Bây giờ, hãy xem khuôn mẫu đó. Tôi đang mất rất nhiều thời gian, nhưng nhìn xem! Giu-đa Ích-ca-ri-ốt cũng đi theo những lối mòn đó. Ông đã được xưng công bình bởi tin vào Chúa Jêsus và rồi tin nhận Ngài như Cứu Chúa của cá nhân ông. Ông đã được thánh hóa và ban cho quyền năng để đuổi các tà linh; được ghi tên vào Sách Sự Sống của Chiên Con. Nhưng khi đến với Lễ Ngũ tuần và phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, sự trọn vẹn của Lời, ông đã tỏ thái độ của mình. Đó chính xác là những gì các thám tử Ca-na-an đã làm; đó chính xác là những gì Ê-sau đã làm.

²⁹⁰ Đó chính xác là những gì Sa-tan đã làm với Ê-va trong vườn Ê-đen: “Chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ không...”

Nhưng nàng nói, “Đức Chúa Trời đã phán...”

Hắn nói, “Vâng, ta biết có nói *điều đó*; ta biết có nói *điều này*, nhưng chắc chắn...” Đây, luôn luôn như vậy suốt từ đầu, và ngày nay cũng vậy.

²⁹¹ Hội thánh đã đi theo sự Xưng công bình, Martin Luther; qua sự Nền thánh, Wesley. Nhưng nó, khi đến lúc phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, họ đã tỏ thái độ của mình; họ không muốn liên quan gì với Nó. Nazarene, Hành hương Thánh, Hội thánh của Đức Chúa Trời, tất cả những người ở đó tin vào sự nên thánh, anh em không thể đặt một ngón tay vào đó; đó là sự thật. Nhưng khi đến một ranh giới, đến ngay chỗ đó để nhận lãnh Đức Thánh Linh cho sự sanh ra mới, thì ma quỷ đã làm gì? Đến xung quanh và cố gắng bóp méo nó.Ồ, hẳn...hẳn sẽ làm mọi thứ trong quyền phép được biết của hắn để ngăn mọi người ra khỏi đó.

²⁹² Họ cứ mang đi lòng vòng, và nói, “Anh phải nói tiếng lạ. Anh phải có một cảm giác. Anh phải làm *điều này*.” Anh em phải được sinh ra trong đó. Đừng để một ai bảo anh em rằng sự thánh hóa và Đức Thánh Linh là điều giống nhau, bởi vì nó không giống! Chắc chắn là không!

Hãy nghe người Nazarene này ở phía sau đây hò hét, “Không phải.” Hiểu không? Anh ấy biết có một sự khác biệt trong đó, bởi vì nó chắc chắn là như vậy. Anh Capps, người anh dũng cảm của chúng ta. Hiểu không?

²⁹³ Chắc chắn, Nazarene...Không ai có thể nói một lời chống lại họ những người tin kính tốt đẹp; họ thật tốt như có thể được. Hội Thánh của Đức Chúa Trời, Nazarene, Giám Lý Tự Do, những người đó là chân thật, nhưng khi nói đến công việc của Thánh Linh, họ nói, “Ồ, ồ, đó là ma quỷ.” Và họ làm gì ở đó? Báng bổ Đức Thánh Linh. Khi họ làm điều đó...

²⁹⁴ Bây giờ, báng bổ là gì? Không có sự tha thứ. Đúng thế không? “Kẻ đã từng được soi sáng, được dự phần, và đã ném những ân tứ thiên thượng.” Dự-...Đã ném biết—đã ném biết sự nên thánh

của Đức Chúa Trời: sạch sẽ khỏi thuốc lá, và đàn bà ô uế, và tất cả các loại cuộc sống như thế. “Và đã ném những điều trên trời.” Để thấy rằng họ đi đến ranh giới đó giống như những thám tử đó mà đã ăn một phần những quả nho đó. Nhưng họ phải làm gì? Họ đã phải từ bỏ giáo phái của mình để đi qua vào điều này. Hiểu không? Nói...Hiểu không? “Đã ném những ân tứ trên trời; thấy rằng họ đóng đinh Con Đức Chúa Trời cho mình một lần nữa; và coi Huyết của giao ước mà nhờ đó họ được thánh hóa là một vật ô uế.”

²⁹⁵ Sự nên thánh là khi tên của anh em được ghi vào sổ như là một tín đồ. Lời của anh em...Tên của anh em được viết bằng Huyết của Ngài. Hiểu không? Sự nên thánh làm điều đó; và anh em đến gần, khi Ngài tin tưởng anh em cho đến nay, và sau đó đi lên...Họ nói, “Ồ, Ngài có biết điều đó không?”

²⁹⁶ Biết, Ngài biết điều đó. Ngài biết anh em sẽ không làm điều đó vào ban đầu. Ngài đã biết Giu-đa sẽ không làm điều đó. Ngài đã biết ông ấy ngay từ đầu; ông là con trai của sự hư mất. Nhưng các sự việc phải được ứng nghiệm. Hiểu không? Lời phải được ứng nghiệm, tất cả, qua những hình bóng và những cái bóng.Ồ, chao ôi! Chúng ta có thể tiếp tục về điều đó nhiều giờ.

370. Anh Branham, khi anh đưa ra sứ điệp về bảy mươi tuần lễ hội thánh...bảy mươi tuần (Xin lỗi.) của Đa-ni-ên, tôi tin rằng anh đã đề cập rằng sự trọn—tuần lễ cuối cùng đã trọn hoặc bảy năm cuối cùng sẽ bắt đầu khi Cô Dâu được cất lên trong Sự Cất Lên.

²⁹⁷ Không, không, không, không, không, không, không! Anh em đã hiểu điều đó sai (hiểu không?), không phải là đủ bảy tuần. Tuần—tuần lễ bắt đầu khi Chúa Jêsus đến thế gian. Ngài phán, “Đấng Mê-si, Hoàng Tử, sẽ đến và nói tiên tri, và vào giữa bảy tuần lễ, Ngài sẽ bị giết đi.” Và Chúa Jêsus đã rao giảng chính xác ba năm rưỡi, là một nửa của bảy mươi tuần lễ, bảy ngày, những—những ngày thường. Hiểu không? Và còn lại ba năm rưỡi.

²⁹⁸ Bây giờ, khi Mô-i-se và Ê-li đến trên đất, đó là Khải huyền và Xa-cha-ri...(Anh Coomer câu hỏi của—của anh và của Chị Coomer ở đó cũng giống như vậy.) Bây giờ, khi họ...Khi Xa-cha-

ri 4 và Khải huyền 11, họ nói về hai cây ô-li-ve, đó là Môi-se và Ê-li, khi họ đến trên đất họ nói tiên tri một ngàn hai trăm sáu mươi bốn ngày. Đó là gì? Chính xác là ba năm rưỡi. Đó chính xác là điều giống như vậy. Không...Thấy không? Dù người thân yêu này là ai. Rất, rất, đẹp, đã viết—viết trên giấy với đầu óc tin kính viết—những hàng chữ ở đây và các thứ, và nó rất tốt. Và đó là một câu hỏi rất hay, nhưng (hiểu không?) anh không hiểu nó, đúng như những gì tôi đã nói. Chưa bao giờ tôi tin rằng cả bảy mươi tuần lễ sẽ kết thúc ở đây. Đấng Mê-si bị dứt đi. Bao nhiêu anh em nhớ điều ấy trong sự giảng dạy tại đây? Chắc chắn vậy! Hiểu không? Bảy tuần lễ.

371. Kể từ đó, dường như ba năm rưỡi đầu tiên đã được ứng nghiệm trong chức vụ (Ồ, ở đây anh em đã có nó ngay tại đây.) của—của Chúa Jê-sus, nhưng cụm từ, “giữa những tuần lễ” dường như chỉ được áp dụng cho kẻ nghịch lại Đấng Christ vi phạm giao ước của hân với... (Không, kẻ nghịch lại Đấng Christ đó đã phá vỡ giao ước của hân vào cuối ba năm rưỡi cuối cùng. Hiểu không?) Như tôi hiểu bằng ghi âm Đa-ni-ên, sáu mươi chín tuần lễ đầu tiên chấm dứt khi Chúa Jê-sus cưỡi lừa vào Giê-ru-sa-lem năm 30 s.c., vì thế ba năm rưỡi chức vụ của Ngài sẽ được bao gồm trong sáu mươi chín tuần lễ; và những tuần lễ đầy đủ cuối cùng—và cả tuần lễ hay bảy năm cuối cùng sẽ vẫn được ứng nghiệm và sẽ bắt đầu ở sự Cất lên. Xin làm rõ điều này cho tôi.

²⁹⁹ Anh, chị em biết, đó là người đã hỏi câu hỏi này. Rất tốt (thấy không?), nhưng tôi tin rằng anh em có một chút nhầm lẫn về những gì tôi đã nói. Hiểu không? Bây giờ, khi...Khi Chúa Jê-sus vào thành Giê-ru-sa-lem (điều đó hoàn toàn đúng), đó là lúc kết thúc của...Hiểu không? Ngài đi thẳng từ đó vào và bị đóng đinh. Hiểu không? Và Ngài—Ngài đã nói tiên tri một nửa của bảy mươi tuần tức là ba năm rưỡi. Vậy thì, Ngài đã bị trừ đi, và linh hồn của Ngài đã bị làm của lễ hy sinh. Và bây giờ, rồi sẽ đến...Trong những ngày cuối cùng này, có ba năm rưỡi vẫn được hứa cho người—người Do Thái. Và...trong suốt thời gian này là sự nhóm lại của các thánh đồ cho Sự Cất lên, Hội thánh.

³⁰⁰ Bây giờ, tôi sẽ không đi hết tất cả những điều này, thưa Anh—Anh, Chị.

372. Xin anh vui lòng giải thích Cô-rinh-tô thứ Nhất, chương 7, câu 1 và 9? (Hãy tìm câu đó, Anh Neville, Cô-rinh-tô thứ Nhất, chương 7, câu 1, bây giờ.)

373. Và mọi tín đồ chân chính sẽ làm những công việc mà Chúa Jêsus đã phán không, như đã nêu trong Thánh Giăng 14:12 (Không chính xác. Không!): chữa lành người đau, đuổi quỷ, khiến người chết sống lại (Tôi không nghĩ đó là trong Thánh Giăng 14, nhưng được rồi. Đó là Mác 16.), hoặc—hoặc—hoặc đây chỉ là Ê-li? Có phải người tin phải làm tất cả những điều đó...về điều này...làm thực sự...mà thực sự tin không? Và nếu người đó là một tín đồ thực sự, người đó sẽ khiến người chết sống lại và làm những phép lạ vĩ đại không?

³⁰¹ Bây giờ, đó là giữa những người tin. Hiểu không? Mỗi người không có những ân tứ đó, và không có nghĩa rằng chỉ một người làm sẽ điều đó; sẽ có những nhóm người. Chẳng hạn như, điều gì xảy ra nếu—nếu chúng ta có một bé gái tại đây trong hội thánh, hay một bé trai, hoặc người nào đó mà chúng ta rất yêu quý, và sự sống sẽ vụt tắt khỏi họ. Cả hội thánh sẽ đến với nhau, và họ sẽ cầu nguyện và kiêng ăn: “Lạy Chúa, xin thương xót đứa trẻ đó.” Hiểu không? Đức Chúa Trời có thể khiến nó sống lại.

³⁰² Bao nhiêu anh em đã từng đọc tác phẩm *Các Giáo Phụ Nicaea* và chúng? Anh em biết đấy, đó là cách họ đã làm trong hội thánh đầu tiên. Tất cả họ sẽ nhóm lại với nhau, anh chị em biết đấy, và đôi khi thậm chí còn dấy lên mục sư của họ và những người khác nhau như thế, nếu Đức Chúa Trời thấy thích hợp để làm điều đó; nhưng họ đã làm.

374. Nếu hội thánh được cứu ngay cả dù không đi vào Sự Cất Lên, như tôi tin anh đã dạy, nó phải trải qua cơn đại nạn để được thanh tẩy. Nhưng còn về những người đã chết, họ sẽ được thanh tẩy như thế nào?

³⁰³ Được rồi. Những người mà có điều đó...Cô Dâu không cần thanh tẩy; Nàng đã được thanh tẩy rồi. Và những người đó mà

là—là—đã chết ở đó, những người này đi qua...Hiểu không? Họ chưa bao giờ tiếp nhận Sự Sáng mà những hội thánh này ở trên đây đã nhận; họ đã sống dưới sự Xung công bình, sự Nền thánh của họ, đại loại như thế. Họ đã sống với Ánh sáng mà họ đã có, có thể theo một—theo một cách mà họ đã chịu đựng, và bất cứ điều gì họ đã trải qua, trong sự bách hại của họ. Nhưng bây giờ, trong thì giờ cất lên giống như thế này (thấy không?), sẽ phải đến lúc mà bây giờ cô dâu này sẽ (mà từ chối phần Đầu của Cô Dâu) sẽ phải đau khổ vì sự từ chối của mình, bởi vì Phúc âm không được bày tỏ rõ ràng cho họ ở đó, giống như nó đã trở nên rõ ràng với anh em ngày hôm nay. Hiểu không? Anh em thấy nó rất tỏ tường. Anh em đã có tất cả những năm tháng và những tấm gương đó, những Ấn được mở ra, Thời đại Hội thánh được bày ra, và mọi thứ giống như vậy. Nó thật rõ ràng đến mức anh em không thể bỏ lỡ nó. Thấy không? Và rồi, nếu anh em hoàn toàn từ chối nó, thì chỉ có một điều là, đau khổ vì nó.

304 Anh đã hiểu điều đó chứ Anh Neville? Nó liên quan đến cái gì? Tôi vừa...Tốt hơn là tôi nên đi ngay bây giờ, vì đã quá muộn. Anh em hiểu không? Tôi...Bây—bây, chín...Chúng ta hãy xem nào.

Song nếu họ chẳng kiếm chế mình được, thì hãy để họ cưới gả: vì thà cưới gả còn hơn để cho lửa tình hun đốt.

305 Được rồi. Đó chỉ là cuộc sống dơ bẩn. Thay vì một người đàn ông, một chàng trai, một cô gái, hay điều gì đó hay khác khi họ đang đi với nhau và—và họ biết rằng họ nên kết hôn, cứ tiếp tục và kết hôn. Tôi nghĩ anh em—anh em hiểu tôi có ý nói gì, phải không? Hiểu không? Đừng cứ sống một cuộc đời tầm thường dơ bẩn ở đó, vì điều đó không đúng. Anh em hiểu không? Đó là em gái của anh em theo một nghĩa nào đó, nếu anh em là một Cơ-đốc nhân. Bây giờ, nếu đó là thế gian, thì đó là thế gian: cấu xé lẫn nhau. Nhưng cô gái mà anh đang đi cùng, đó cũng là em gái của anh. Đó sẽ là mẹ của—của con cái anh mà sẽ được sanh ra. Đừng sống một cuộc sống bẩn thỉu nhỏ mọn xung quanh cô ấy, hãy thể hiện rằng anh em là một trang nam nhi Cơ-đốc chân chính. Hãy sống giống như một trang nam nhi Cơ-đốc nên sống. Hiểu

không? Và đối xử với cô ấy như em gái của mình, và khi anh em kết hôn, vẫn đối xử với cô ấy cách đó.

³⁰⁶ Tôi có thể trả lời điều này ngay bây giờ. Tôi không tin vào đời sống ô uế giữa những người Ngũ Tuần, những người thánh thiện, ngay cả khi họ đã kết hôn. Tôi không tin vào điều đó. Không, thưa quý vị! Một số thứ dơ bẩn này mà—mà thật kinh khủng... Tôi nhận được ở đây đôi khi về những...Không phải sáng nay bây giờ, không, tôi không nói điều đó. Nhưng ý tôi là đôi khi tôi ra ngoài ở California và những nơi khác nhau như thế. Tôi gặp các mục sư ngoài đó, nơi mà dựa trên sự phân biệt, Tôi cảm thấy như tôi có thể lật ngược họ trên đầu gối tôi và cho họ một chút “sự kích thích chất nguyên sinh của Phúc âm.” Vâng, thưa quý vị! Chao ôi, thấy một người đàn ông cố chiếm lấy cô vợ nhỏ bé của mình, và bắn thủ, ô uế, đó là một...Anh em hiểu tôi muốn nói gì rồi. Tôi nghĩ quý vị nên xấu hổ về bản thân với tư cách là người của Chúa để...Anh em chỉ là một người chồng; là một người yêu. Hãy tôn trọng cô ấy như anh em luôn tôn trọng cô ấy. Đừng chú ý đến những điều này, một số trong sách này không—...những cuốn sách khiêu dâm, hay những điều vô nghĩa trong những cuốn sách khiêu dâm này, và những thứ mà anh em đã đọc, và tất cả những thứ này, và mọi thứ tương tự. Hãy loại bỏ những thứ bắn thủ đó ra khỏi tâm trí của anh em.

³⁰⁷ Kinh Thánh nói rằng đừng để một cuộc trò chuyện bắn thủ nào đến giữa anh chị em khi anh chị em tuyên xưng sự thánh thiện. Hãy đối xử với thiếu nữ đó như thể cô ấy là người yêu bé nhỏ của anh em. Nếu cô ấy sáu mươi tuổi, anh em cũng đối xử như vậy. Anh em là người bạn trai hào hiệp đó; hãy nhớ, anh em là vậy.

Anh em đừng thử bất cứ điều gì trong số những điều mới này, và tôi biết những gì tôi đang nói...Và anh em chỉ là một người chồng, một người anh em chân chính, một Cơ-đốc chân chính.

Tôi biết điều đó nghe có vẻ...Nhưng...Anh em là con cái của tôi. Tôi có quyền nói những gì tôi muốn với anh em. Anh em hiểu không? Anh em là con cái của tôi; anh em hãy sống đúng đắn.

³⁰⁸ Và các chị em phụ nữ, hãy sống sao cho đúng đắn với chồng mình. Còn các ông chồng, hãy sống đúng đắn với mình...với—với—

với người vợ của mình. Hãy thật, thật tốt và tôn trọng lẫn nhau chỉ với...Và quan hệ gia đình của—của anh chị em đại loại như thế, hãy để nó diễn ra một cách tôn kính, và tin kính và được đồng thuận giữa các bạn và mọi thứ như nó có thể. Đừng bao giờ xô đẩy, và xô đẩy, và—và dơ bẩn và thô tục.

309 Hãy hiểu biết, nói chuyện với vợ mình. Nếu—nếu một bản tính là cho anh em và bản tính khác cho nàng, hãy nói chuyện với nàng. Chị—chị em cố gắng làm điều tương tự với anh ấy, thưa chị em. Và cùng một cách...Hiểu nhau và là—hãy là quý ông Cơ đốc thực sự và quý bà Cơ đốc thực sự, và—và anh chị em với nhau. Hãy luôn nhớ rằng, anh chị em là con cái của Chúa, và anh chị em đến từ một Gia đình Hoàng gia. Anh chị em mang dòng máu hoàng gia; không có dòng máu nào trên thế giới tốt hơn dòng máu của anh chị em. Và điều đó đúng! Và một dòng máu hoàng gia thể hiện chính nó. Đó là những gì nó là, nó là hoàng gia. Tất cả đều tin điều đó hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vâng, thưa quý vị! Hãy tỏ cho thấy anh em là gì. Tôi là một...Tôi là...Tôi là một con trai của Vua, tôi là con trai của nhà Vua. Vợ tôi là con gái của một Vua. Tôi sẽ đối xử với con gái của Vua đó như thế nào? Cô ấy sẽ đối xử với con trai của Vua đó như thế nào? Hiểu ý tôi chứ? Hãy thật chân chính.

375. Sẽ có sự vận hành của Đức Thánh Linh, những dấu kỳ, và những điều kỳ diệu, và những phép lạ được thực hiện bởi Cô Dâu trước khi Nàng ra đi, hay chúng ta chỉ chờ đợi sự xuất hiện của Ngài?

310 Tôi nghĩ, tôi sẽ phải kết thúc về câu đó, vì tôi có quá nhiều ở đây để bắt đầu. Và đã rất muộn rồi. Bây giờ là một giờ kém hai mươi phút, và tôi có khoảng ba mươi hoặc bốn mươi câu nữa trong số đó có lẽ ở đây, có lẽ. Tôi sẽ trả lời điều này tốt nhất trong thời gian của tôi. Tôi...chỉ mất ba phút kế tiếp. Tôi sẽ lấy những câu này khi tôi có thể. Hiểu không? Tôi không biết khi nào tôi có thể trả lời chúng; tôi sẽ cố hết sức. Anh em có thích thú những câu hỏi đó không? Tôi...Nó cũng giúp ích tôi. Hiểu không?

Đến đây và chộp lấy chúng như thế này, trước khi anh em thậm chí nhìn vào chúng (anh em hiểu không?), anh em nhận được một số điều anh em không thể trả lời, và—và tôi—tôi đã

hy vọng tôi sẽ lấy lên...Tôi biết có một điều ở đây nói về dòng dõi của con rắn. Tôi muốn có được câu đó rất nhiều; Tôi muốn giải thích nó. Hiểu không? Nhưng tôi đoán tôi đã bỏ lỡ nó, vì vậy tôi sẽ chỉ có...Có thể Chúa không muốn điều đó thực hiện cách đó, nhưng đó là về dòng dõi của con rắn. Kẻo ai đó nghe cuốn băng đó sẽ đi nói, “Ồ, anh ấy đã, anh ấy đã bỏ qua câu đó.” Bao nhiêu người sẽ chịu đựng thêm hai phút nữa vì điều đó? Hử? Được rồi.

³¹¹ Bây giờ đợi đã, để tôi lấy câu này trước. Hãy xem nào! “Sẽ có—có...?” Không. Câu hỏi này ở đây là đây: “Sẽ có các phép lạ được thực hiện bởi Cô Dâu không?” Có, thưa quý vị! Nó đang được thực hiện ngay bây giờ. Đúng thế! Thấy không? Nhưng đừng tìm kiếm điều gì đó mà vĩ đại, hay mang các tầng trời đến và đóng cửa các tầng trời, để trời không mưa. Bây giờ điều đó đi vào người—người Do Thái. Hiểu không? Điều đó hoàn toàn không liên quan đến điều này chút nào; đó là Mô-i-se và Ê-li đối với người Do Thái, không phải đối với Hội thánh này chút nào. Hãy đọc ba chương đầu của Khải huyền; anh em hiểu được những gì Hội thánh có ở ngay đó. Đó là tất cả đối với Hội thánh. Và khi đến lại với Cô Dâu, khi nàng quay lại và...Hãy đọc...Nếu anh em muốn biết về Hội thánh, những gì liên quan đến Nó, hãy đọc Khải Huyền ba chương đầu tiên, và sau đó chuyển sang chương thứ 19 và bắt đầu đọc từ đó. Sau đó anh em có được Cô Dâu. Phần còn lại của nó là trong người Do Thái ở đó.

³¹² Bây giờ, đến dòng dõi của con rắn. Tôi không thể tìm thấy nó trong đây, bởi vì, anh em thấy đấy, nó thật là một chồng lớn. Nhưng người đó nói, “Nếu con rắn—nếu dòng giống của con rắn...” Đấy, người nữ. “Nàng—nàng đã có được một đứa con trai từ Chúa, nàng đã nói vậy.”

Ồ, tôi tin là Chúa Nhật tuần trước, tôi đã giải thích làm thế nào nàng đã có được nó từ Chúa. Nếu nàng có được nó, nàng đã có được nó từ Chúa, đấy, bởi vì phải đến từ Chúa, bởi vì luật pháp của Đức Chúa Trời có, nó sẽ—nó sẽ vâng lời Đức Chúa Trời, chính xác.

³¹³ Ngài đã ra lệnh rằng mặt trời sẽ chiếu sáng, và mặt trời chiếu sáng. Ngài ra lệnh rằng mưa sẽ rơi xuống người công bình và

người gian ác; nó làm điều đó. Và hạt giống được trồng trong bất cứ cánh đồng nào, dù tốt hay xấu, sẽ lớn lên; nó là một hạt giống. Và nếu một hạt giống được trồng, bất kể...

Và cách duy nhất con rắn này có thể trồng hạt giống, nó là động vật duy nhất gần với con người. Vì trong quá trình tiến hóa của nhân loại, khi con người...Đức Chúa Trời ấp ủ trên trái đất... Và Ngài bắt đầu mang đến các loài chim, và...từ loài chim Ngài mang đến những thứ khác nhau, rồi đến tinh tinh, và từ tinh tinh đến rắn.

³¹⁴ Bây giờ, Ngài đã thay đổi con rắn đó theo cách như vậy (điều đó phải được thực hiện) sẽ khiến thể hệ này bối rối, người mà đang cố gắng tìm một khúc xương trông giống như một loại động vật nào đó mà một phần là người vừa và một phần là động vật, để nói rằng đó là nơi con người...Họ đã đánh mất nó từ con tinh tinh; chỉ có tinh tinh là không có trí thông minh. Tinh tinh không có linh hồn; nó không thể suy nghĩ được. Nó chỉ có...Nó—nó có thể...Chỉ là một—một tiếng ồn, và nó có thể...Một con ngựa, “gi,” “ho,” hay đại loại như thế. Con chó, “Hãy đến đây, Fido, làm trò đi. Nhảy qua!” Và đặt các khối và những thứ như thế, chúng làm điều đó bằng cảm xúc, bằng cách nghe, và những thứ như thế, một hành động; nhưng để suy nghĩ và để hiểu, chúng không thể. Chúng không biết chúng trần truồng, chúng không biết nam nữ, sự khác biệt, đại loại như vậy. Chúng không có luật pháp về như vậy...?...Thấy không? Chúng không thể làm điều đó. Con người là kẻ duy nhất có thể.

Và kẻ gần con người là con rắn. Kinh Thánh cho biết nó là con vật xảo quyệt nhất trong tất cả các con thú ngoài đồng. Thông minh hơn, nó—nó—nó gần như có một linh hồn. Nó có một nơi dành cho linh hồn, nhưng nó đã làm gì? Nó đã bán mình cho Sa-tan để lừa dối Đức Chúa Trời, cố làm vậy. Bây giờ bao nhiêu người hiểu được điều đó?

³¹⁵ Sa-tan, con rắn, gần như có linh hồn. Đức Chúa Trời biết họ đi tìm những cái xương đó, không có một cái xương nào trong con rắn mà trông giống như con người. Ngài đã...Đó là sự rửa sả của nó. Nó đã đứng trên chân giống như một người đàn ông.

316 Để ý, rồi dòng giống đó, mà gần với dòng dõi con người... Chính Sa-tan, linh đó, biết rằng đó là dòng giống duy nhất sẽ thụ thai cho người phụ nữ, vì tinh tinh sẽ không làm điều đó. Họ đã pha trộn nó và mọi thứ khác; nó sẽ không làm điều đó. Nhưng hẳn biết rằng mầm sống trong con tinh tinh sẽ không đến với cánh đồng trứng của người nữ; nhưng hẳn biết dòng giống của con rắn sẽ làm điều đó, nên hẳn giải quyết với con rắn.

317 Và A-đam đã không hề biết rằng hành động này có thể được thực hiện. Hiểu không? Nàng được tạo nên là một người nữ. Chắc chắn, nàng phải đến với nó sau; nhưng anh em thấy, sự tể trị của Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài như Đấng Cứu Rỗi và—và vân vân, như tôi đã giải thích nhiều lần. Nhưng Sa-tan biết điều này, vì hẳn đến với nàng trong hình dạng của con rắn này, mà là con thú; và một—một con thú, và đã đến với nàng. Và nàng đã mang thai trước tiên bởi Sa-tan.

318 Và nếu anh em để ý, chỉ có hai hành động được thực hiện, và có ba đứa trẻ được sinh ra. Hãy nghiên cứu Kinh Thánh. Nàng đã sanh đôi. Một trong chúng là dòng dõi của rắn; đứa con kia là A-bên. Nàng dụ dỗ chồng và nói với...Thấy không? Sau đó nàng cho chồng thấy đó là gì, và rồi anh ta cũng sống với nàng, và nàng sinh ra đứa trẻ này. Và tôi muốn anh em...để cho thấy nàng đã mang thai đôi bởi hai người khác nhau...Nàng là một...Đó là người nữ còn trinh.

319 Họ, thấy đó, họ rất mạnh. Giống như ở đây. Áp-ra-ham kết hôn với em gái của chính mình.Ồ, nếu một người đàn ông kết hôn với em gái của mình ngày hôm nay, con cái của người đó sẽ là những kẻ ngốc. Hiểu không? Nhưng con người...Và đây Gia-cốp...hoặc—hoặc Y-sác cưới Ê-bê-ca, là em họ của mình, anh em họ ruột thịt ở đó, quan hệ huyết thống, đây, con của anh trai Áp-ra-ham.

320 Để ý, để ý bây giờ, về điều này, xem đây, có...loài người đã rất mạnh. Bây giờ, nếu anh em để ý nó luôn luôn là cặp song sinh. Có...Ca-in và A-bên là hai anh em sinh đôi, và Ê-sau và Gia-cốp là hai anh em sinh đôi. Chúa Jê-sus và Giu-đa ra từ cùng chi phái và trong cùng nhà thờ. Và...Ngay cả Đức Thánh Linh và anti-christ cũng là một cặp, “Rất gần gũi đến nỗi có thể lừa dối được chính

kẻ được Chọn nếu có thể được.” Anh em đã hiểu điều đó chưa? Được rồi.

³²¹ Bây giờ để chứng minh điều này, tôi muốn anh em lấy Giu-đe...Tôi tin câu thứ 17, hay câu thứ 14 của Giu-đe và đã nói...Bây giờ, bây giờ, để ý điều này. Bây giờ, tôi sẽ kết thúc. Để ý. Cắt bỏ toàn bộ mọi thứ để làm cho nó đúng, ngay từ đầu Ngài đã phán, “Ta sẽ đặt sự thù nghịch giữa dòng dõi người và dòng dõi của con rắn.” Thấy không? Bây giờ, nàng không có dòng dõi. Do đó, cách nàng có dòng dõi này là dòng giống của Sa-tan. Ca-in là con trai của Sa-tan. Nàng không có hạt giống, vì vậy nàng đã nhận được nó thông qua quan hệ tình dục. Và khi nàng làm điều đó, nó đã được trao cho nàng bởi kẻ thù của Đức Chúa Trời. Và rồi, khi Đức Chúa Trời ban cho nàng một Dòng dõi, Nó không có tình dục chút nào trong Nó. Anh em hiểu điều đó không? Người nữ nô lệ và con nàng bị đuổi ra, bởi vì sẽ không được kể tự với người nữ tự do và con của người.

³²² Và để ý, rồi nàng được ban cho Dòng dõi là Đấng Christ. Không phải trứng của nàng...Bây giờ, người Tin Lành muốn tin rằng đó là một huyết sắc tố sanh ra đồng trinh, đó là Huyết của Đức Chúa Trời được tạo ra nơi mầm sống đã nằm, nhưng nói đó là trứng của cô ấy. Không, thưa quý vị! Quả trứng đó không thể chui qua ống đó vào tử cung trừ khi có khả năng cảm thụ xúc giác. Thế thì anh em đặt Đức Chúa Trời, với một—một Thần linh, có sự giao phối tình dục với một người nữ. Làm sao điều đó có thể được thực hiện? Nó là vấn đề sáng tạo của Đức Chúa Trời hoàn toàn, cả trứng và mầm sự sống.

³²³ Và Ngài là Con Đức Chúa Trời, không phải con trai của Ma-ri, vì Ngài không bao giờ gọi bà là mẹ. “Hỡi người đàn bà,” Ngài đã gọi bà, không bao giờ là mẹ. Bà không phải là mẹ của Ngài. Đó là Con của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời là Một. Hiểu điều đó không?

³²⁴ Bây giờ, một điều khác để chứng minh điều này và nắm chắc nó, nếu có ai từng quấy rầy anh em, quay trở lại đây trong Sách Giu-đe, tôi nghĩ đó là câu thứ 17 (câu 14 hoặc 17), ông nói, “Bây giờ, Hê-nóc...” Anh em muốn tôi đọc nó? Anh em còn nhiều thời gian không? Hãy—chúng ta hãy...và rồi tôi sẽ lấy...Rồi tôi sẽ biết,

vì cuốn băng ở đây đang ghi lại, và chúng ta—chúng ta có thể làm cho nó lẫn lộn trong—trong điều này bây giờ. Hãy để tôi xem nếu đây là một...Câu 14:

...Hê-nóc, người thứ bảy từ A-đam, cũng đã nói tiên tri về những điều này, nói rằng, Này, Chúa ngự đến với muôn vàn thánh của Ngài,

³²⁵ Bây giờ, hãy quay trở lại chương thứ 5 (tôi nghĩ là như vậy) của Sáng thế ký, và sau đó cũng chuyển sang Sách Lu-ca (ước gì tôi có thể tìm thấy nó; tôi đã viết tất cả ra đây, nếu tôi có thể tìm thấy nó ở đây) và anh em sẽ tìm ra điều đó trong gia phả, không có chỗ nào trong Kinh Thánh...Nếu...Nhìn kìa! Nếu Nô-ê...Nếu Hê-nóc là đời thứ bảy từ A-đam, Kinh Thánh nói, “A-đam và rồi con trai của người là Sết,” vì Ca-in không phải là dòng dõi của A-đam. Nó nói rằng A-đam sinh ra Sết, và Sết sinh ra...Giê-rệt; Giê-rệt sanh ra, cho đến tận Hê-nóc; và Hê-nóc là đời thứ bảy từ A-đam. Không có chỗ nào từng nói rằng Ca-in đã được coi là có liên quan gì trong gia phả của Đức Chúa Trời.

³²⁶ Bây giờ, chỉ nhìn và tìm hiểu xem nó có như vậy hay không; hãy tìm kiếm điều đó. Và Lu-ca đến và nêu rõ nó lại ngay lần nữa, và ghi xuống từ A-đam. Không một lần nào Ca-in được nhắc đến trong toàn bộ sự việc. Và nếu Hê-nóc (thấy không?) là người đời thứ bảy từ A-đam, thì Ca-in đã đến ở đâu? Bởi vì Kinh Thánh nói rằng, trong gia phả, rằng A-đam đã sinh ra con trai mình, Sết. Và Sết sinh ra Giê-rệt, và Giê-rệt sinh ra A gì đó, trở xuống; và chưa một lần Ca-in được nhắc đến. Thế thì ông ta không thể là con trai của A-đam. Vì vậy ông ta phải là con trai của con rắn, và ông ta không thể là con trai nếu không có sự giao hợp. A-men! Nếu không, ông được sinh ra bởi trinh nữ, thì ông sẽ là con trai của Đức Chúa Trời. Tôi muốn họ hiểu được từ điều đó một lần.

³²⁷ Bây giờ, cũng Đức Chúa Trời đã bày tỏ điều đó, cũng chính là Đức Chúa Trời đã nói với tôi về hôn nhân và ly dị của các bạn. Khi Ngài nói những điều đó, thưa Anh, Chị của tôi...Tôi là anh trai của các bạn, một con người. Nhưng khi Ngài phán điều đó, và điều đó xảy ra ở đây, tôi không thể giải thích điều đó cho anh chị em. Tôi không cần phải cố gắng làm điều đó, vì tôi không thể. Nhưng nó chưa bao giờ sai. Mặc dù, bản thân tôi hoàn toàn

không thể nhìn thấy nó chút nào, tôi không thể nhìn thấy nó, nhưng tôi chỉ nắm giữ nó; và sau đó Ngài bắt đầu bày tỏ nó, thì tôi chỉ—nó chỉ làm tôi bối rối. Nó ở ngay đó, và tôi đã không nhìn thấy nó. Học vấn của—của anh em bị bỏ qua, và các lý lẽ của anh em bị bỏ qua, và mọi thứ khác; Ca-in cũng bị bỏ qua như vậy.

Bây giờ, nếu chúng ta có thời gian quay trở lại Sáng thế ký và bắt đầu đọc...Hãy xem tôi có thể lấy nó và tìm lại ở đây không. Tôi không biết chắc tôi—tôi có thể hay không. Bà Wood, bà có nhớ hôm nọ tôi cho bà xem câu đó không? Chỉ những gì...Đó có phải là chương thứ 5 không? Chương 5, ừ, ừm. Được rồi.

Đây là sách chép dòng dõi của A-đam. Trong những ngày mà Đức Chúa Trời dựng nên loài người, thì đã dựng nên người...giống như Đức Chúa Trời.

Ngài đã dựng nên người nam cùng người nữ; và ban phúc cho họ, và đặt tên của họ là A-đam, trong ngày mà họ được dựng nên.

Và A-đam sống được một trăm ba mươi năm, và sanh... các con trai—và sanh—sanh một con trai giống như hình tượng mình, và—và giống như hình tượng của chính ông; và ông đã đặt tên người...(Ca-in? Ha-ha-ha-ha-ha! Ông đặt tên người đó là gì? Ở đâu—đâu là đứa con đầu lòng đó có quyền trưởng nam vậy? Thậm chí không hề đề cập đến anh ta. Sết là con trai của ông.)

³²⁸ Bây giờ, chúng ta đi qua đây một lần nữa và chúng ta tìm thấy nơi đã nói...Và Ê-va được ban cho một con trai, vì Ca-in đã giết A-bên. Bây giờ chú ý khi chúng ta tiếp tục. A-đam và những ngày tạo ra...

Và A-đam sống được một trăm ba mươi năm—sống được một trăm ba mươi năm, và sinh một con trai—sinh một con trai giống như hình tượng mình; và đặt tên là Sết:

Và—và những ngày của A-đam sau khi ông...sinh Sết rồi còn sống được tám trăm và...năm; và ông sinh con trai con gái:

Vậy tất cả những ngày của A-đam đã sống được chín trăm và—và ba mươi và...tuổi: rồi qua đời.

Và Sét sống được một...một trăm năm tuổi, và sanh Ê-nót:... (Và tiếp tục cho đến khi nó tiếp tục xuống, và ông là đời thứ bảy, Hê-nóc là đời thứ bảy kể từ A-đam.)

Bây giờ, tôi không nhớ chính xác ở đâu trong Lu-ca. Bà cũng đánh dấu, chỗ đó chứ, Bà Wood? Chị ấy và tôi...Tôi đã chỉ nó cho chị ấy ngày nọ trong...Nói gì hả? [Chị Wood nói chuyện với Anh Branham—Bt.] Tôi tin rằng chị đúng, Chị Wood. Chúng tôi đã đánh dấu nó ở dưới đó trong cuốn sách của chị ấy, chỗ phân đoạn đó, hoặc, quyển Kinh Thánh của chị ấy, chỗ mà tôi chỉ cho chị ấy. Đây rồi, vâng, gia phả. Được rồi.

³²⁹ Bây giờ, nếu chúng ta để ý ở đây...Trong chương 3 của sách Lu-ca chúng ta có được điều giống như vậy. “...là các con trai và vân vân...và Nô-ê, là con của La-méc, mà cũng là các con trai của Ma-tu-sê-la, mà cũng là con trai của Hê-nóc, mà là con trai của Giê-rết, mà là con trai của Mê-lê-lê-ên, mà là con trai của Cainam, mà là con trai của Ê-nót, mà là con trai của Sét, mà là con của A-đam, mà là con của Đức Chúa Trời.” Ca-in đã đến ở đâu? Ca-in ở đâu, con đầu lòng? Quyền trưởng nam đối với ông; ông có thể đến từ đâu? Ông là dòng giống của Sa-tan, không phải của Đức Chúa Trời. Cũng không phải là của A-đam, vì tên con trai của A-đam là—là Sét. Ca-in, dòng dõi của rắn, đã giết đứa con trai đầu lòng của mình, đó là hình bóng và cái bóng của con rắn cũng giết đứa con trai khác của ông, Chúa Jêsus. Và Sét đã chiếm vị trí của ông trong gia phả, mà có nghĩa là sự sống lại, rằng gia phả của Đức Chúa Trời sẽ hoàn toàn được tiếp tục.

³³⁰ Tôi muốn thấy người nào đó đưa ông vào đó ngay bây giờ và nói rằng đó không phải là dòng dõi của con rắn. Nó không được công nhận trong gia phả của Đức Chúa Trời, cũng không trong gia phả của loài người, gia phả của A-đam, tất cả những gia phả còn lại. Có đúng không? Bao nhiêu người tin điều đó, hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc chắn. Ông không phải; ông là dòng dõi của con rắn chứ không phải dòng dõi của A-đam!

³³¹ Bà ấy nói đó là con trai của A-đam. Đó không phải là con trai của A-đam. Bà nói, “Tôi đã có được nó từ Đức Chúa Trời.” Và bà phải nói như vậy, đó là dòng dõi. Nhưng đó là dòng dõi của con rắn. Hiểu không?

³³² Và Ngài đã phải trở lại với một trinh nữ để thanh tẩy hành vi tình dục đã được thực hiện. A-đam được đặt tại đây, trên đất nhưng ông có thể—ông có thể đã không hề nhận ra ông trở thành một người cha. Anh em hiểu tôi muốn nói gì. Sa-tan biết điều này, hẳn đã đến với Ê-va trước khi A-đam đến đó. Và đó là nơi toàn bộ sự việc nằm ở đó ngày hôm nay. Và thừa anh em, đó là điều làm cho hôn nhân và ly dị và mọi thứ khác trở nên lộn xộn như ngày nay. Nó thảm hại vô cùng. Hiểu không? Nhưng tôi...Đức Chúa Trời đã mở ra một con đường mà chúng ta rất biết ơn.

³³³ Anh em có yêu Ngài không? Ngài há chẳng tuyệt vời sao? Vậy thì, dòng dõi của rắn có đúng không? Tôi nghĩ có lẽ người nào đó nghe băng thu âm sẽ...có thể nghĩ tôi sợ tấn công điểm đó. Anh em hiểu không? Vì vậy họ sẽ nói, “Ồ, anh ấy đã bỏ qua nó hai lần. Anh ấy chỉ sợ nắm lấy nó.” Chúng ta không sợ điều đó. Hề chừng nào Đức Chúa Trời ở trong việc ấy, thì ổn thỏa.

Anh em biết điều gì không? Như tôi đã nói, chim ưng đó lần đó tôi đã quan sát, cảm nhận đôi cánh của nó, anh em biết đấy. Tôi nghĩ, “Người không sợ ta à?” Tôi đặt khẩu súng của mình ở ngoài đó; tôi nói, “Ta có thể bắn người.” Nó biết tôi không thể bắn nó được; Tôi ở quá xa khẩu súng đó. Tôi hỏi, “Người không sợ sao?” Nó chỉ đảo đôi mắt lớn của nó và nhìn tôi. Một con sóc chuột nhỏ đang ngồi tại đó kêu lên, “Cha, cha, cha, cha, cha, cha; ta sẽ xé người thành từng mảnh, xé người thành từng mảnh!” Nó không chú ý đến con sóc chuột đó, nhưng nó đã phát một khi nghe con đó kêu. Vì vậy, sau một lúc, nó chỉ vỗ cánh lớn, bay ra giống như thế, và dang rộng cặp cánh của nó. Và nó biết cách điều khiển đôi cánh đó, cứ bay thẳng ra khỏi tầm nhìn. Hiểu không? Tôi chỉ thấy nó trở thành một vật nhỏ bé như thế, chỉ là một chấm nhỏ.

³³⁴ Anh Fred, tôi tin rằng tôi đã chỉ cho anh thấy. Tôi thấy Anh Fred ở đó bây giờ, khi anh ấy hét lên “A-men!” một lúc trước đó. Tôi—tôi tin tôi đã chỉ cho anh chỗ đó ở trên đó, và Anh Wood, bắt

kỳ anh ở đâu, đường lên trên những ngọn núi đó, nơi điều đó đã xảy ra. tôi đã nhìn thấy chim đại bàng đó. Tôi...Nó bị ép rút trong cơn bão đó, tôi đang đứng đằng sau cây này.

³³⁵ Tôi đang săn nai sừng tấm (và muộn hơn một chút), và đó là vào tháng Mười, tuyết rơi và mọi thứ. Người anh em này đã ở trên đó vào mùa thu năm ngoái với chúng tôi, Anh John và họ, ngày trên Đỉnh Corral là nơi nó đã ở.

³³⁶ Tôi đứng đó, và tôi đứng sau cái cây này. Tuyết rơi một chút và mưa nhỏ, và tôi chỉ đứng đó. Con đại bàng đang đứng đó, và nó bị ép xuống. Nó bay lên đó, một con đại bàng lớn, to lớn trông như một con quái vật, một con đại bàng lớn, màu nâu. Ngồi ở đó và nhìn xung quanh, tôi nghĩ, “Ồ...” Tôi—tôi đã có một—một thời gian thật vui thú. Tôi đã hét lên, “Ca ngợi Chúa! Ha-lê-lu-gia!” Tôi cứ đi vòng quanh bụi cây tôi đang đi, hét lên giống như thế. Tôi nhìn xuống đó; tôi có thể nghe con chó sói già đó đang tru. Anh em biết chúng tru như thế nào rồi.

³³⁷ Năm ngoái ở dưới đó, khi...ngay trước khi trời bắt đầu mưa, chúng sẽ bắt đầu tru; đó là một con sói nhỏ, anh em biết đấy. Tôi thật thích nghe chúng.

³³⁸ Rồi tôi có thể nghe thấy tiếng nai sừng tấm ở đây, “Hi hu,” tù và. Và trên đường ở đây con đực đáp lời nó. (Tuần tới, tuần sau nữa, tôi sẽ đi săn chúng, ý Chúa.) Vì vậy nên, khi nghe điều đó ở đằng kia, ồ, thật thiêng liêng khi được ở trên đó.Ồ, tôi—tôi thật sự...Đó là—đó là thánh đường của tôi ở đó nơi tôi thưa chuyện với Ngài, và sau đó xuống đây và nói chuyện với anh em. Hiểu không?

³³⁹ Và ở trên đó, ồ, thật tuyệt vời, thật thư giãn. Chỉ đứng đó, tôi nghĩ, “Ồi, Chúa ơi...” Tôi nhìn, rồi mưa trút xuống, và những cây thường xanh bị đóng băng, và một cầu vồng quét qua đó từ Đỉnh Corral thẳng đứng đến Núi Chiên, qua con đường đó, qua con đường đó. Và tôi đã nghĩ, “Ồ, Chúa ơi, nhìn kia. Ừm,” tôi nghĩ, “Ngài đây rồi, An-pha và Ô-mê-ga, Đấng Khởi đầu và Đấng Kết thúc. Cảnh vật nó đi xuống và ở đây, ở đó. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Bảy Thời đại Hội thánh, Bảy Chân đèn Vàng. Ngài đấy, Đức Chúa Trời, Ngài thật tuyệt vời biết bao.”

340 Và tôi cứ hét lên, tôi đặt súng xuống; Tôi đi vòng quanh gốc cây hò hét, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Ngợi khen Chúa,” vòng quanh cây đó giống như thế. Tôi thật sự đang có một thì giờ thật vui thú ở đó một mình, chỉ có Chúa và tôi, anh em biết đấy.

341 Và sau một lúc, con đại bàng đó bay ra khỏi đám bụi rậm đỏ và chỉ nhìn tôi. Tôi nghĩ, “Ồ, người không thích điều đó sao?” Tôi nói, “Này anh bạn, ta đang thờ phượng chính Đức Chúa Trời đã tạo nên người.” Hiểu không? Nó chỉ chớp cặp mắt to trông như màu xám và nhìn quanh tôi, và tôi hét lên giống như thế.

342 Một con sóc thông, nhỏ (bất cứ ai từng đi săn trên núi, biết nó là—nó là cảnh sát của rừng), và nó nhảy lên đó (một anh chàng nhỏ bé, không đủ lớn để không làm gì cả, nhưng ồ, thật là ồn ào)—và nhảy lên đó, nhảy lên nhảy xuống, anh em biết đấy, “Ya, ya, ya, ya, ya—ya, ya, ya, ya, ya,” cứ tiếp tục như thế.

343 Và con đại bàng đó đang quan sát nó; nó sẽ nhìn qua tôi. Tôi nghĩ, “Chao ôi, lạ Chúa, ồ, Ngài có thể ngăn con làm điều gì như thế không?” Hiểu không? Tôi nói, “Bởi vì, Ngài biết đấy, con đang thờ phượng Ngài. Ngài muốn con thấy điều gì đó trên con đại bàng đó chẳng?” Tôi nói, “Con sẽ nghiên cứu nó, hay là về con sóc thông?” Tôi đứng tại đó và quan sát chúng; tôi suy nghĩ, “Mình sẽ nghiên cứu nó một chút.” Tôi nói, “Có một điều mình nhận thấy ở nó, nó không sợ hãi.” Tôi thích điều đó, không sợ hãi. Nó đứng tại đó, con chim vĩ đại đó; Tôi nói, “Người biết gì không?” (Súng của tôi đang dựng vào một cây.) Tôi nói, “Người biết ta có thể bắn người không?” Nó biết rõ hơn điều đó; nó biết một điều: Tôi sẽ không làm điều đó; tôi quá thần phục nó. Hiểu không? Nó đứng tại đó, không một chút sợ hãi.

344 Và tôi nghĩ, “Ta có thể bắn người.” Bây giờ, tôi đã nhìn thấy nó; nó nhìn xung quanh tôi giống như thế. Và nó cứ rung đôi cánh, anh em biết, quay trở lại. Anh em biết chúng làm điều đó như thế nào, đôi cánh của chúng, anh em biết đấy. Đôi cánh to vĩ đại dài khoảng thế này, anh em biết, và nó là con chim to lớn. Nó đang đậu tại đó, và tôi nhìn xem nó. (Đó là cách trước khi tôi biết những điều này; đây là cách đây nhiều năm, có thể là hai mươi năm trước.)

³⁴⁵ Và tôi đã quan sát nó. Một lúc sau, tôi thấy nó; tôi nghĩ, “Điều gì nó—điều gì nó...Nó không sợ hãi, vì vậy mình ngưỡng mộ điều đó. Nhưng có điều gì thần thánh về con đại bàng già đó?” Nhìn thấy chiếc mỏ hình lưỡi câu to, lớn, nhô ra giống như thế, và những con mắt lớn, tôi nghĩ, “Ôi, nó là một con chim đích thực.”

³⁴⁶ Bây giờ, không ai...Một con điều hâu, nếu nó cố đuổi theo nó, nó sẽ tan rã. Không có gì có thể theo nó cả. Không, không! Sẽ mất một chiếc máy bay để làm điều đó. Vâng, thưa quý vị! Không con chim nào có thể đuổi theo nó, vì vậy, nó bay rất cao. Và sau đó, nó có đôi mắt; nó cũng có thể nhìn xuống mặt đất, sau khi nó lên trên đó, nhìn thấy đường đi.

³⁴⁷ Bây giờ, Đức Giê-hô-va ví sánh các nhà tiên tri của Ngài với những chim ưng (anh em hiểu không?); Ngài sẽ nâng họ lên như thế. Chúng phải được tạo nên đặc biệt. Chúng ta hãy xem nào. Được định trước, được sanh ra vì mục đích đó (thấy không?), được nâng lên như thế. Và thế thì anh em...Có ích gì cho anh em đi lên đó nếu anh em không thể thấy mình đang ở đâu? Thấy không? Có ích gì anh em bay lên đó nếu anh em không biết mình đang làm gì? Đấy, hiểu không?

³⁴⁸ Có ích gì trong việc nhảy lên nhảy xuống, la hét và nói tiếng lạ, nếu anh em không biết tất cả là về điều gì? Đấy, hiểu không? Anh em phải hiểu trong lúc mình ở đó. Hiểu không?

³⁴⁹ Vì vậy lúc đó, tôi đã quan sát nó, anh em biết đấy, khi nó đang di chuyển quanh đó. Tôi giữ...Tôi thật ngưỡng mộ nó; nó là một con chim đẹp như vậy. Và tuy nhiên, có lẽ nó ăn một ít thịt nai của tôi và thứ mà tôi...Tôi quan sát nó, và sau một lúc tôi nghĩ, “Người biết đấy, điều gì—những gì nó...”

³⁵⁰ Một lúc sau nó cảm thấy mệt. Tôi không nghĩ nó mệt mỗi khi nhìn tôi, nhưng tôi nghĩ nó đã phát mệt khi nghe con sóc chuột già nhỏ đang ngồi đằng kia. Anh em biết đấy, chúng ta có rất nhiều người trong số họ trong trại ngày hôm nay. Anh em biết không? Hiểu không? “Cha, cha, cha! Những ngày phép lạ đã qua rồi! Không có việc như sự chữa lành Thiêng liêng. Không có những thứ này nữa!” Hiểu không? Con sóc chuột già nhỏ bé trên trái đất đang ngồi trên gốc cây đó. “Bạn phải thuộc về *điều này*. Chúng tôi là—chúng tôi là—chúng tôi là...” Thấy không? Ngồi đó

cứ huyền thuyên mãi. Ôi, nó đang làm chấn động, nó đang rung rất mạnh.

³⁵¹ Nó phát chán khi nghe con chuột đó, và nó đã thực hiện một cú nhảy lớn, vĩ đại, và cành cây nơi nó đang đậu hoàn toàn rung chuyển, như thế. Nhánh cây rung chuyển, giống như thế, và nó bay ngay ra. Xem đấy, nó vỗ đôi cánh và chỉ lách ra khỏi khúc cây đó. Và khi nó làm vậy, tôi chú ý đến nó. Hiểu không? Nó không sợ hãi, bởi vì nó có thể cảm thấy được sự hiện diện của đôi cánh mà Chúa đã ban cho nó. Nó biết đôi cánh có thể giúp nó thoát khỏi mọi nguy hiểm. Hiểu không?

³⁵² Và vì vậy, đó là cách chúng ta muốn cảm nhận. Đây là Lời, và Đấng đã viết ra Lời là Đôi Cánh của tôi. Tôi không sợ Lời; Nó sẽ đưa anh em vượt qua bất kỳ loại khó khăn nào. Đó là một Thanh Gươm mà Nó sẽ cắt thẳng đường. Anh em đừng bao giờ lo lắng về điều đó. Hiểu không?

³⁵³ Tôi chú ý nó lúc đó. Nó không vỗ cánh, nó chỉ giương cánh nó lên. Hiểu không? Và điều đó, mỗi lần cơn gió đến, nó chỉ bay lên, cao hơn và cao hơn nữa.

Tôi đứng đó, và khoanh tay, và nhìn nó cho đến khi nó chỉ còn là một điểm nhỏ tôi hầu như không thể nhìn thấy nữa. Và tôi nghĩ, “Lạy Chúa, thế là xong.” Nó không chạy tham gia *cái này*, và chạy tham gia *cái kia*, và làm *điều này*, *điều kia*, hay *điều nọ*; chỉ đang dang rộng đôi cánh của mình (thấy không?); biết cách giương cánh đức tin của anh chị em vào trong Lời Chúa, tránh xa khỏi tất cả điều huyền thuyên vô nghĩa này ở đây và huyền thuyên ở đó. Đúng thế! “Trời và đất sẽ qua đi nhưng Lời Ta sẽ không bao giờ qua đi.”

³⁵⁴ Bây giờ, tôi lại có khoảng hai mươi anh em khác chiều nay. Bây giờ, anh em mà trên...đó là cuộc phỏng vấn cho chiều nay, ồ, anh em gặp Billy, vì tôi nghĩ họ sẽ cố gắng bắt đầu sớm hơn một chút để tôi có thể gặp tất cả các bạn. Nếu có thể, tôi muốn có thể gặp được mọi người trong họ mà tôi có thể gặp. Và tôi đã làm điều này, không phải vì...Billy không biết điều này, thấy đó, nhưng tâm trí tôi đã quá căng thẳng sau khoảng hai mươi khả tượng ở đó sáng nay, anh em thấy đấy, cho đến khi điều đó...hay

điều gì đã xảy ra ở đó. Nó hầu như khiến anh em...Và Billy nói, “Tại sao bố không đi ra và nghỉ một chút...Thư giãn, đi ra, và trả lời một số câu hỏi ở đó.”

Và tôi nói, “Anh Neville đã có được sứ điệp của anh ấy.”

Nói, “Con sẽ đi nói với anh ấy.” Cậu ấy đã đi.

Anh Neville nói, “Cứ tiếp tục!” Vậy nên, tôi đứng dậy và đi ra đây. Và một số trong số họ đang chờ đợi chiều nay. Xin lỗi tôi đã giữ anh chị em ở đây cho đến một giờ, nhưng tôi sẽ...nghĩ là tôi sẽ phải rời đi vào ngày mốt, để sẽ quay lại Arizona lần nữa.

³⁵⁵ Hãy nhớ, ý Chúa, lần tới khi tôi trở lại, tôi muốn giảng cho anh chị em về, cho anh chị em, về...cho anh em thấy trong Kinh Thánh về sự đúng đắn của hôn nhân và ly dị. Điều này...Và bây giờ...Và thế thì, cứ để nó...Hãy trình bày nó theo cách nó thực sự là gì, rồi anh em sẽ hiểu nó từ đó trở đi. Vậy cho đến lúc đó, hãy can đảm lên; xin Chúa ban phước cho anh chị em thật dồi dào. Chúng ta có thể đứng không? [Một chị nói tiên tri. Bằng trống—Bt.] Ngợi khen Chúa.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài, (Còn anh chị em?)

Vì Ngài yêu tôi trước,

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập tự.

³⁵⁶ Anh chị em yêu Ngài không? Bây giờ, chúng ta hãy bắt tay nhau, trong khi chúng ta hát một lần nữa.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài,

Vì Ngài yêu tôi trước,

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập tự.

³⁵⁷ Ồ, đó không phải là điều tuyệt vời sao? Ồ, chào ôi! Billy muốn tôi thông báo, rằng sau phần chúc phước, anh ấy có lời muốn nói với các bạn những người ở đây mà họ muốn có sự phỏng vấn riêng. Anh em hiểu không? Anh ấy muốn gặp các bạn chỉ trong vài phút. Nhưng tôi cảm thấy ngay bây giờ, nên có một thời gian thờ phượng. Những...Anh chị em không thích thờ phượng Ngài trong Thánh Linh sao? Ừ-ừm.

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

³⁵⁸ Ô điều đó há chẳng tuyệt vời sao? Ô, tôi—tôi yêu Ngài. Trong lòng tôi yêu Ngài, nếu tôi biết lòng tôi. Tôi tin anh chị em cũng vậy. Vì vậy chúng ta cùng nhau là con cái của Ngài. Chúng ta yêu mến nhau. Vậy thì, tôi không thể yêu Ngài mà không yêu anh chị em. Và nếu tôi nói rằng tôi yêu Ngài mà không yêu anh chị em, thì Kinh Thánh nói rằng tôi là kẻ nói dối. Hiểu không? Và nếu tôi... Nếu anh chị em muốn—nếu anh chị em muốn yêu tôi hay yêu gia đình tôi...Sự lựa chọn là, điều mà tôi muốn anh chị em làm, yêu tôi hay yêu gia đình tôi; anh chị em hãy yêu gia đình tôi. Tôi muốn tha anh chị em yêu Billy Paul hơn là yêu tôi. Nếu phải đến chỗ như vậy, tôi muốn anh chị em làm điều đó hơn. Tôi muốn anh chị em lắng nghe tôi, vì Billy không phải là mục sư. Nhưng tôi muốn anh chị em lắng nghe tôi, những gì tôi nói với anh chị em; nhưng khi...nếu anh chị em muốn yêu ai đó, hãy thực sự yêu họ, anh chị em nói, “Tôi muốn hoặc yêu anh hoặc Billy,” anh chị em hãy yêu Billy. Hiểu không? Đức Chúa Trời cũng cảm thấy như vậy về chúng ta. Và chúng ta không thể...Thế thì tôi biết anh em không thể yêu Billy mà không yêu tôi, bởi vì nó là một phần của tôi. Hiểu không? Vì vậy tôi không thể yêu Chúa mà không yêu anh chị em, bởi vì anh chị em là một phần của Chúa. Và chúng ta yêu nhau. Ô, tôi nghĩ điều đó thật tuyệt vời. Anh chị em không nghĩ rằng ca hát là điều gì đó đẹp đẽ sau khi chúng ta có những điều này sao, trả lời những điều này, nơi mà nó đặt chúng ta vào chỗ khó khăn? Ừm, ừm, ồ rất thật.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài,
Vì Ngài yêu tôi trước,
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

Ồ, họ sẽ đến từ hướng đông và...

HỎI VÀ ĐÁP VIE64-0830M

(Questions and Answers)

LOẠT BÀI CÁCH XỬ SỰ, TRẬT TỰ VÀ SỰ DẠY DỖ CỦA HỘI THÁNH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marriion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 30 tháng Tám, năm 1964, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org